

ชุดการเรียนรู้การสอน เรื่องสหประชาชาติ
ระดับประถมศึกษา

กระทรวงศึกษาธิการ

ชุดการเรียนรู้การสอน เรื่องสหประชาชาติ
ระดับประถมศึกษา

Primary School Kit on the United Nations

David Barrs
Maura Juffkins

บรรณาธิการ

Julie Beer
Jason Newman
Tracy Smith

วาดภาพประกอบ

ศูนย์พัฒนาหนังสือ

กรมวิชาการ
กระทรวงศึกษาธิการ

Primary School Kit on the United Nations

© United Nations, 1995

หนังสือแปลอันดับที่ ๑๓๕
สาขาสังคมศาสตร์

ลิขสิทธิ์เป็นของกระทรวงศึกษาธิการ
กรมวิชาการจัดพิมพ์เป็นภาษาไทย พ.ศ. ๒๕๔๐

พิมพ์ครั้งที่ ๑ พ.ศ. ๒๕๔๐

จำนวนพิมพ์ ๔๘,๐๐๐ เล่ม

ISBN 974-268-5177

คำนำ

ชุดการเรียนการสอนเรื่องสหประชาชาติ ระดับประถมศึกษา เป็นหนังสือที่แปลจากเรื่อง *Primary School Kit on the United Nations* ของสหประชาชาติ ซึ่งจัดพิมพ์ขึ้นในโอกาสครบรอบ ๕๐ ปีของการก่อตั้งสหประชาชาติ โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อเผยแพร่ความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับบทบาทของสหประชาชาติ และการแก้ปัญหาของประชาคมโลก อาทิ ปัญหาสิทธิมนุษยชน มลพิษ และการพัฒนาแบบยั่งยืน โดยการเชื่อมโยงประเด็นปัญหาของโลกเข้ากับชีวิตประจำวัน ด้วยวิธีบูรณาการความรู้เข้ากับศาสตร์สาขาต่างๆ

กรมวิชาการพิจารณาเห็นว่า เนื้อหาหนังสือเล่มนี้มีคุณค่าต่อการพัฒนาการเรียนการสอน ตามหลักสูตรกลุ่มสร้างเสริมประสบการณ์ชีวิตในระดับประถมศึกษาเป็นอย่างยิ่ง อีกทั้งทำให้ผู้อ่านก้าวทันกับปัญหาของโลกในยุคโลกาภิวัตน์ด้วย จึงได้ดำเนินการแปลโดยเชิญครูอาจารย์ผู้ผ่านการอบรมนักแปลจากกรมวิชาการในภูมิภาคต่างๆ มาร่วมกันแปลในการประชุมปฏิบัติการระดับเข้มเพื่อสร้างเครือข่ายความร่วมมือการแปลในระหว่างวันที่ ๔-๘ กันยายน ๒๕๓๔ ณ กรุงเทพฯ และกรมวิชาการได้เสนอกระทรวงศึกษาธิการแต่งตั้ง รองศาสตราจารย์จำเริญ ภาวิจิตร และ นายกิตติศักดิ์ วรรณะภูติ เป็นผู้ตรวจ ทั้งนี้ กรมวิชาการจัดพิมพ์เป็นหนังสือเสริมประสบการณ์สำหรับครูและนักเรียนระดับประถมศึกษา

กรมวิชาการขอขอบคุณทุกท่านที่ร่วมมือแปล และจัดพิมพ์หนังสือเล่มนี้ โดยเฉพาะสำนักงานแถลงข่าวสหประชาชาติ กรุงเทพฯ (United Nations Information Services) ที่อำนวยความสะดวกในการค้นคว้าข้อมูลที่เกี่ยวข้อง และให้เกียรติมอบหนังสือเล่มนี้ให้กรมวิชาการแปลเพื่อการศึกษาที่นำไปสู่สันติภาพ ความยุติธรรม และความมั่งคั่งของอนุชนในอนาคตของประเทศไทย

(นายสงบ ลักษณะ)

อธิบดีกรมวิชาการ

๑๖ มิถุนายน ๒๕๔๐

Introduction

'*Chudganronganson Sahaprachachat*' for Primary School Level is translated from *Primary School Kit on the United Nations*, originally published on the occasion of the United Nations' Fiftieth Anniversary. The original purposes are to disseminate basic knowledge on United Nations, roles and strategies in solving problems of world society such as those on human rights, pollution and sustainable development by relating global issues to daily lives with means of integrating such issues to every subject.

Recognizing the value of this book which will help to develop learning and teaching capability and will keep pace with global issues in globalization age, outstanding translators from the educational region workshops were invited to attend the intensive workshop in translation, held by Department of Curriculum and Instruction Development, Ministry of Education from 4-8 September 1995. The translated work which was the final product of the mentioned workshop was finally scrutinized by Associate Professor Chamrieng Bhavichitra and Mr. Kittisak Vardhanabhuti of the United Nations Information Services (UNIS), Bangkok before publishing as a reference book for primary school teachers and students across the country.

I would like to express our deep gratitude and thanks to all those concerned individuals who assisted in the translation and publication of this Thai version, most especially to UNIS, Bangkok for the excellent information provided to the Department of Curriculum and Instruction Development who launched this translation program to be a part of its educational achievement which may eventually lead to peace, justice and prosperity for the future generation of Thailand

(Mr. Sangob Laksana)

Director-General

16 June 1997

สารบัญ

	หน้า
ถ้อยแถลง	๗
กิตติกรรมประกาศและการอนุญาต	๘
ข้อแนะนำสำหรับครู	๑๐
ภูมิหลัง	
๑. สหประชาชาติและกฎบัตรสหประชาชาติ	๑๗
๒. การป้องกันความขัดแย้งและมติ	๒๒
๓. สิทธิมนุษยชน	๒๔
๔. การพัฒนาอย่างยั่งยืน	๒๖
๕. สหประชาชาติและองค์การเอกชน	๒๘
เนื้อเรื่องนำเข้าสู่บทเรียน	
๑. กฎบัตรในชั้นเรียนของเรา	๓๐
๒. สัญลักษณ์ของสหประชาชาติ	๓๓
๓. รวมกันเราอยู่	๓๖
๔. มนุษย์สายรุ้ง	๓๙
๕. ความร่วมมือดีกว่าความขัดแย้ง	๔๓
๖. นกกระเรียนกระดาษหนึ่งพันตัว	๔๖
๗. แม่ไก่ต๊อกตัวน้อย	๔๙
๘. เรืออับปาง!	๕๒
๙. วันของผู้ลี้ภัย	๕๕
๑๐. การจากบ้าน	๕๘
๑๑. นักเรียนคิดอย่างไรเกี่ยวกับสิ่งแวดล้อม?	๖๑
๑๒. มลพิษ	๖๔
๑๓. จะเป็นนักรีไซเคิลได้อย่างไร	๖๗
๑๔. ป่าดิบ	๗๐
๑๕. อุบัติภัยและภัยธรรมชาติ	๗๓
๑๖. มาตรฐาน	๗๖
๑๗. บัตรของขวัญของจิตกา	๗๙
๑๘. ประเทศเหล่านี้อยู่ที่ไหน ?	๘๓
เนื้อหาสำหรับบทเรียน	
กฎบัตรสหประชาชาติ	๓๐
สัญลักษณ์ของสหประชาชาติและหน่วยงานชำนาญพิเศษ	๓๓
สหประชาชาติ	๓๖
เลขาธิการสหประชาชาติ	๓๙
คณะมนตรีความมั่นคงแห่งสหประชาชาติ	๔๓
สหประชาชาติและเขตปลอดอาวุธ	๔๖
องค์การอาหารและเกษตรแห่งสหประชาชาติ	๔๙
ปฏิญญาสากลว่าด้วยสิทธิมนุษยชน	๕๒
สำนักงานข้าหลวงใหญ่เพื่อผู้ลี้ภัยแห่งสหประชาชาติ	๕๕
ศูนย์เพื่อการตั้งถิ่นฐานมนุษย์แห่งสหประชาชาติ	๕๘
ยูเนสโก-มนุษย์และโครงการชีวลัย	๖๑
อนุสัญญาสหประชาชาติ เรื่องกฎหมายทะเล	๖๔
โครงการสิ่งแวดล้อมแห่งสหประชาชาติ	๖๗
โครงการสิ่งแวดล้อมแห่งสหประชาชาติ	๗๐
สหประชาชาติกับการบรรเทาภัยพิบัติ	๗๓
ศิลปะกับสหประชาชาติ	๗๖
องค์การกองทุนเพื่อเด็กแห่งสหประชาชาติ	๗๙
สหพันธ์โลกแห่งสมาคมสหประชาชาติ	๘๓

ข้อมูลจำเพาะ

	หน้า
ก สมาชิกสหประชาชาติ	๘๖
ข วันและปีที่สำคัญของสหประชาชาติ	๘๙
ค ระบบสหประชาชาติและองค์การหลักของสหประชาชาติ	๙๑
ง สหประชาชาติได้ทำอะไรไปแล้วบ้าง ?	๙๔
จ อารัมภบทของกฎบัตรสหประชาชาติ	๙๗
ฉ แผนที่โลก	๙๘
ช บทสรุปของอนุสัญญาสหประชาชาติว่าด้วยสิทธิเด็ก	๙๙
ซ สัญลักษณ์ต่าง ๆ ของสหประชาชาติ	๑๐๐
ณ การพัฒนกระเรียนกระดาษ	๑๐๒
ญ การพัฒนากีฬา	๑๐๓
ฎ การหาข่าวสารเรื่องสหประชาชาติ	๑๐๔
ฏ แหล่งข้อมูลสำหรับการสอนเกี่ยวกับสหประชาชาติ	๑๐๘
ฐ สิทธิในการเขียน-ข้อเสนอแนะในการเขียนจดหมาย	๑๑๑

ถ้อยแถลง

บุทรอฮ์ บุทรอฮ์-กาลิ
เลขาธิการสหประชาชาติ

ประชาคมโลกในทศวรรษสุดท้ายต่างตระหนักถึงปัญหาใหม่ๆ ที่เกิดแก่โลกของเรา เช่น ความเสื่อมโทรมของสิ่งแวดล้อม การค้ายาเสพติด การก่อการร้าย และการแพร่ระบาดของโรคเอดส์ ไวรัสเอชไอวี เมื่อไม่นานมานี้สิ่งที่ถือกันว่าเป็นปัญหาระดับชาติ เช่น ปัญหาความยากจน การว่างงาน ความล้มเหลวของสังคม บัดนี้ได้กลายมาเป็นปัญหาระดับโลกควบคู่ไปกับปัญหาเหล่านี้ ได้แก่ ปัญหาเรื่องความมั่นคงและสันติภาพระหว่างประเทศที่มีมาอย่างต่อเนื่อง และได้เปลี่ยนแปลงรูปแบบที่จะทดสอบการรวมพลังความสามารถของชาวโลกที่จะแก้ไขให้บรรลุผล

ในสภาวะเช่นนี้ ประเทศสมาชิกได้เรียกร้องให้สหประชาชาติดำเนินการแก้ไขอย่างกว้างขวางและใส่ใจมากกว่าที่ผ่านมา ดังนั้น ความรู้เกี่ยวกับสหประชาชาติจึงยังมีความสำคัญต่อประชาชนทุกวัย ไม่ว่าหนุ่มหรือแก่ คนเหล่านี้แหละจะเป็นผู้ผลักดันให้รัฐบาลของประเทศตน ได้ตระหนักถึงบทบาทที่จำเป็นอย่างยิ่งของสหประชาชาติในโลกปัจจุบัน ความเข้าใจและการสนับสนุนจากคนเหล่านี้จะทำให้สหประชาชาติสามารถเพิ่มประสิทธิภาพในการทำงาน เพื่อรักษาสันติภาพและความมั่นคง ส่งเสริมความก้าวหน้าทางเศรษฐกิจและสังคม รวมทั้งทำให้ประชาชนทุกเชื้อชาติมีความเป็นอยู่ดีขึ้น

ชุดการเรียนรู้การสอน เรื่องสหประชาชาติ ระดับประถมศึกษา เป็นการสนับสนุนความพยายามดังกล่าวนี้ ในการที่จะให้ความรู้ความเข้าใจและให้การศึกษา ข้าพเจ้าขอส่งความปรารถนาดีมายังครูทุกคนที่ใช้เอกสารเล่มนี้ ให้ประสบความสำเร็จในการปฏิบัติงาน เพราะท่านเป็นส่วนสำคัญส่วนหนึ่งในเครือข่ายของกลุ่มผู้สอนทั่วโลก ซึ่งสามารถเปลี่ยนแปลงอนาคตของมวลมนุษยชาติได้

(บุทรอฮ์ บุทรอฮ์-กาลิ)
เลขาธิการสหประชาชาติ

กิตติกรรมประกาศ

โครงการนี้ประสบความสำเร็จได้ด้วยความร่วมมือร่วมใจของบุคคลหลายฝ่าย และเรารู้สึกเป็นหนี้บุญคุณครูทุกคนจากหลายสาขา ที่มาร่วมงานเพื่อวัตถุประสงค์เดียวกัน ในการขยาย **ชุดการเรียนรู้การสอน เรื่องสหประชาชาติ** ฉบับแรกนี้ออกเป็นโครงการนานาชาติ ๓ ระดับ

องค์กรอื่นที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับการสร้างชุดการเรียนรู้การสอนนี้โดยตรง ได้แก่ *the Council for Education in World Citizenship, the National Association for Able Children in Education, the British Sports Association for the Disabled, Peace Child International and St.Mary's Church of England School, Saffron Walden, Essex, UK* (ซึ่งเป็นเจ้าภาพการประชุมผู้ร่วมจัดทำหนังสือชุดนี้)

การอนุญาต

เราขอขอบคุณแผนภาพของสหประชาชาติ ที่ได้อนุญาตให้นำภาพถ่ายต่อไปนํามาใช้ (รายการสิ่งของผู้บริจาค สถานที่ที่ติดต่อก็ได้ อยู่ที่สำนักงานใหญ่สหประชาชาติ นครนิวยอร์ก)

- ผืนพรมทอ ตามภาพเขียนชื่อ *Femme sur l'échelle* (Woman on a ladder) ของปาโบล ปิกัสโซ่ บริจาคโดยนางอัลเบิร์ต ดี ลาสเกอร์ (สหรัฐอเมริกา) ติดตั้งไว้ที่ห้องพักผู้แทนด้านได้อาคารหอประชุม (ใช้เป็นภาพปก **ชุดการเรียนรู้การสอน เรื่องสหประชาชาติ ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น**) (Intermediate School Kit on the United Nations)
- ประติมากรรมbronze ชื่อ *Let Us Beat Swords into Plowshares* ผลงานของ เอฟ.เกนี วูเซทซ์ สหภาพโซเวียต นอร์ทการ์เดน
- พรมขนสัตว์ ทอตามภาพเขียนของปาโบล ปิกัสโซ่ ชื่อ *La Guernica* ขอยืมมาจาก นางเนลสัน เอ รอกกีเฟลเลอร์ ประดับบนฝาผนังโค้งชั้นที่ ๒ นอกห้องประชุมคณะมนตรีความมั่นคง
- ภาพกระจกสี ผลงานของจิตรกรมาร์ก ชากัลล์ เพื่อระลึกถึงเด็ก อัมมาไรโซลต์และคณะที่เสียชีวิตพร้อมกับเขา ใน พ.ศ. ๒๕๐๔ บริจาคโดยเจ้าหน้าที่สหประชาชาติและมาร์ก ชากัลล์ ติดตั้งอยู่ด้านนอกห้องทำสมาธิ ห้องโถงใหญ่ของสมัชชา (ใช้เป็นภาพปก **ชุดการเรียนรู้การสอน เรื่องสหประชาชาติ ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย**)

เราขอขอบคุณสหประชาชาติที่อนุญาตให้นำบทกวีชื่อ *United National Hymn* ของคาซาลส์มาตีพิมพ์ รวมทั้งจดหมายจากเจเลนา ยูโรเซวิช ที่มีมาถึงเลขาธิการสหประชาชาติเพื่อขอข้อมูลต่างๆ ทางด้านสถิติ พร้อมกันนี้ขอขอบคุณสหพันธ์โลกแห่งสมาคมสหประชาชาติและศิลปินดิง เช่า กวง ที่อนุญาตให้ตีพิมพ์ภาพชื่อ *Motherhood* บนปก **ชุดการเรียนรู้การสอน เรื่องสหประชาชาติ ระดับประถมศึกษา** และขอขอบคุณสำนักงานยูนิเซฟที่อนุญาตให้จัดพิมพ์บัตรอวยพรวันคริสต์มาส ออกแบบโดยจิตกา ชัมโกวา

นอกจากนี้เราขอขอบคุณ Ponce/El Pais สำหรับ "disasters panorama" ขอขอบคุณบริษัท กรีนพีซ ที่ให้ข้อความตอนหนึ่งชื่อ *The history of the Earth* ขอขอบคุณ จี.ทอมัสที่ให้บทกวีชื่อ *The Evacuee* ของอาร์ เอส ทอมัส และขอขอบคุณแคทลีน วีเวอร์ สำหรับผลงานแปลบทกวีฝรั่งเศสชื่อ *All that you have given me, Africa* ของอาโนมา กานีเย

ผู้ทรงกรรมสิทธิ์งานประพันธ์ต่อไปนี้ขอได้รับความขอบคุณเป็นอย่างยิ่งด้วย คือ

- บทกวีชื่อ *My only cry: "close the arms factories"* โดยโลลลา อิบราฮิม เซมาน และ *How many children have died* ของนูรา บาอี ลิขสิทธิ์ของยูเนสโก พ.ศ. ๒๕๒๔ ตีพิมพ์ซ้ำโดยได้รับอนุญาตจากยูเนสโก
- ส่วนที่ตัดตอนมาจาก *Voices for Today* ของเบนจามิน บริตเตน มาจากนักเขียนหลายคน, บทกวี ๓ บทจาก *Lies* ของเยฟเกนี เยฟตูเชงโก ใน *Yevtushenko Selected Poems* แปลโดยรอนิน มิลเลอร์-กัลแลนด์ กับบีเคอร์ เลวี (Penguin Books, 1962) ลิขสิทธิ์ของรอนิน มิลเลอร์-กัลแลนด์กับบีเคอร์ เลวี พ.ศ. ๒๕๐๕, บทกวี ๒ บทจาก *Resistance, Rebellion and Death* ของอัลแบร์ต กามู แปลโดยจัสติน โอไบรอัน จัดพิมพ์โดยฮามิช แฮมิลตัน และนำมาตีพิมพ์ใหม่โดยได้รับอนุญาตจากบริษัท อัลเฟรด เอ นีโอปฟ์ นอกจากนี้ยังมีบางส่วนของโน้ตเพลงจาก *Voices for Today* ลิขสิทธิ์ของ *Faber Music Ltd.* นำมาตีพิมพ์ใหม่โดยได้รับอนุญาตแล้ว
- บทกวีชื่อ *Today* โดยเดนิส เลเวอร์คอฟ จากบทกวีขนาดยาวชื่อ *Staying Alive* นำมาจาก *Denise Levertov : Poems 1960-1967* ลิขสิทธิ์ของเดนิส เลเวอร์คอฟ พ.ศ. ๒๕๐๙ และนำมาตีพิมพ์ใหม่โดยได้รับอนุญาตจาก *New Directions Publishing Corporation*

ข้อเสนอแนะสำหรับครู

ข้อเสนอแนะสำหรับครู

การให้การศึกษาแก่คนรุ่นหลัง

เนื่องด้วยสถาบันระหว่างประเทศมีความสำคัญต่อชีวิตปัจจุบันของประชากรโลก จึงเป็นสิ่งจำเป็นที่คนรุ่นหลังจะต้องเข้าใจบทบาทหน้าที่ ข้อจำกัด และที่สำคัญที่สุดคือศักยภาพของสถาบันเหล่านี้ให้มากขึ้น

ประเด็นปัญหาสำคัญที่คนรุ่นนี้และคนรุ่นต่อไปกำลังเผชิญอยู่ มิได้จำกัดอยู่แต่ภายในประเทศ หรือภายในภูมิภาคของตนเท่านั้น ภาวะมลพิษ การย้ายถิ่น ความขัดแย้ง การค้ายาเสพติด โรคภัยไข้เจ็บ และการว่างงาน ล้วนแต่เป็นประเด็นปัญหาระดับโลก ในการให้การศึกษาแก่ประชากรโลก วัตถุประสงค์เพื่อการสร้างความสนใจในระดับโลก ระดับชาติ และระดับบุคคลให้ประสานสัมพันธ์กัน เราอยู่ในโลกเดียวกัน หายใจอากาศเดียวกัน ใช้น้ำเดียวกัน ต้องพึ่งพาอาศัยแหล่งทรัพยากรเดียวกัน และร่วมทุกข์ร่วมสุขกัน ในสำนักอันแท้จริงแล้ว ประเด็นปัญหาของโลกมีความสัมพันธ์ในการที่จะเตรียมคนหนุ่มสาวให้เผชิญชีวิตในโลกที่จะต้องพึ่งพาอาศัยกันมากขึ้น หมู่บ้านไร้พรมแดนมีความเป็นจริงมากขึ้นสำหรับคนรุ่นต่อๆ ไป แต่ยังคงมีปัญหาด้านกฎหมายในการนำเอามติระหว่างประเทศมารวมกันในการสอนของเรา ในฐานะประเทศสมาชิกของสหประชาชาติ มาตรา ๕๕ และ ๕๖ ของกฎบัตร เรียกร้องให้เราส่งเสริม “ความร่วมมือทางการศึกษา”

เช่นเดียวกับกิจกรรมทางการศึกษาอย่างอื่นๆ การสอนเรื่องที่เป็นประเด็นปัญหาของโลกส่งผลให้มีความรับผิดชอบตามมา ได้แก่ การทำให้คนแสดงความหวังต่ออนาคตของโลก และทำให้เขาลงมือกระทำเพื่อให้ได้ผลสมดังที่หวัง ถ้าไม่เปิดโอกาสเช่นนี้ให้แก่ผู้เรียน นักการศึกษาที่เสี่ยงที่จะทำให้คนรุ่นใหม่เป็นคนเกลียดสังคม ไม่ยอมรับรู้อะไรๆ และเป็นคนใจแคบ คือ เป็นคนที่วางเฉยต่อประเด็นปัญหาต่างๆ และขาดพลังที่จะแสดงออก เนื้อหาในชุดการเรียนการสอน เรื่องสหประชาชาติ (Kits on the United Nations) นี้ มุ่งหมายจะให้ความรู้และความเข้าใจ และช่วยเสริมพลังความคิดแก่ผู้เรียนด้วย เนื้อหาเหล่านี้มีข้อสมมุติเป็นพื้นฐานสำคัญอยู่ ๒ ประการ ประการแรก การศึกษาเป็นสิ่งสำคัญและสามารถสร้างความแตกต่างทางคุณภาพชีวิตของแต่ละบุคคล ประการที่สอง ความร่วมมือของประเทศสมาชิกที่อยู่ในโครงสร้างของสหประชาชาติ ต้องอยู่ในความสนใจของทุกคน และความร่วมมือนี้จะเป็พลังสนับสนุนในโลกที่ต้องพึ่งพาอาศัยกันมากขึ้น

เนื้อหาเหล่านี้แนะนำผู้เรียนให้รู้จักสหประชาชาติ รู้จักประเด็นปัญหาที่เป็นความวิตกกังวลของโลกที่สหประชาชาติเข้าไปเกี่ยวข้องและดำเนินการอยู่ทั้งหมด ถึงแม้ว่าขอบข่ายของงานของระบบสหประชาชาติจะกว้างขวางมาก จนไม่สามารถบรรจุลงในชุดการเรียนการสอนนี้ได้หมด ข้อเสนอแนะที่เกี่ยวข้องกับสหประชาชาติ และงานขององค์การนี้มีอยู่ทุกบท แต่ข้อเสนอแนะเหล่านี้ต้องนำมาตรวจสอบ นำมาสอน และสร้างความเข้าใจให้เกิดขึ้นภายในแวดวงของประเด็นปัญหาและอุดมการณ์ที่ใหญ่กว่า ในฐานะที่เป็นองค์การของประเทศสมาชิกเป็นประชาคมของชาติต่างๆ สหประชาชาติได้อุทิศตนให้แก่การแสวงหาสันติภาพ ความยุติธรรม และการพัฒนาในนามของประชากรทั้งโลก อย่างไรก็ตาม มีความสำคัญที่ต้องตระหนักว่า สหประชาชาติมิได้เป็นรัฐบาลในตัวของมันเอง ประสิทธิภาพในการดำเนินงานต้องอาศัยเจตจำนงร่วมกันของประเทศสมาชิกและประชาชนในประเทศเหล่านั้น

ข้อเสนอแนะสำหรับครู

ธรรมนูญของยูเนสโกบัญญัติไว้ว่า “สงครามเริ่มจากในใจของมนุษย์ และในใจของมนุษย์นี้เองที่จะต้องสร้างสันติภาพขึ้นมา...” ยูเนสโกมีอายุครบ ๕๐ ปีใน พ.ศ. ๒๕๓๙ และข้อความนี้ยังคงมีความหมายเหมาะสมในปัจจุบันนี้ เหมือนที่ตั้งไว้ใน พ.ศ. ๒๔๘๙ เนื้อหาสาระในชุดการเรียนการสอนเกิดจากแรงบันดาลใจของอุดมการณ์ดังกล่าวข้างต้น คนหนุ่มสาวรุ่นต่อๆ ไปจะต้องได้รับการแนะนำให้เข้าใจงาน เงินทุน โครงการ และองค์กรต่างๆ ขององค์การนี้

วัตถุประสงค์

ในขณะที่เป็นนายเฉพาะทางการศึกษาคือการเรียนเพื่อแสวงหาความรู้ หลักสูตรนี้เน้นให้คิดในสิ่งที่เรารับรู้และในเรื่องของพฤติกรรมต่างๆ ควบคู่กัน การศึกษาที่เป็นสากลควรมุ่งส่งเสริมความอยู่รอดของมนุษย์ นั่นคือ การรวมพลังที่จะต่อสู้กับความไม่เสมอภาค ความอยุติธรรม และการใช้กำลัง เพื่อให้บรรลุเป้าหมายนี้ กิจกรรมที่กำหนดในชุดการเรียนการสอน ไม่เพียงแต่จะทำให้นักเรียนมีทักษะความเข้าใจเพิ่มขึ้นเท่านั้น แต่ยังทำให้นักเรียนคำนึงถึงสิ่งแวดล้อมพอๆ กับการแสดงพฤติกรรมของตนเอง เพื่อตรวจสอบโลกที่คนเราต้องพึ่งพาอาศัยกัน และเพื่อเข้าใจความสามารถของตนที่จะสร้างโลกดังกล่าวขึ้น

ควรเน้นหนักที่กิจกรรมกลุ่ม การร่วมมือกันและการสร้างจิตสำนึกที่มีบทบาทสำคัญยิ่งเช่นเดียวกับการกิจและเป้าหมายของสหประชาชาติ จุดประสงค์ของการทำงานร่วมกันและการถกเถียงกัน เป็นการส่งเสริมให้เคารพความคิดเห็นที่แตกต่างกัน กระตุ้นให้มีการอภิปรายแต่ละเรื่องเพื่อเป็นแนวทางในการหาวิธีแก้ปัญหาทั่วไป และก่อให้เกิดปัญหาวิกฤติและเปิดการแสดงความคิดเห็นแต่ละเรื่องได้อย่างเสรี หลักการของ UNESCO Special Needs Project* จึงมีอิทธิพลต่อการกำหนดกิจกรรม

การมีส่วนร่วมและการเพิ่มพลังก็มีความสำคัญเช่นกัน นักเรียนควรตระหนักว่า ตนสามารถที่จะเข้าไปมีบทบาทในกิจกรรมชุมชนทั้งระดับท้องถิ่นและระดับนานาชาติ มีกิจกรรมหลายอย่างที่เรียกร้องให้นักเรียนค้นหาข้อมูลเกี่ยวกับองค์การระดับท้องถิ่นและองค์การระดับนานาชาติที่ทำงานในพื้นที่ นักเรียนควรตระหนักว่า คนหนุ่มสาวเช่นตนก็สามารถเข้าร่วม หรือปฏิบัติงานร่วมกับองค์การเหล่านั้นได้ จุดมุ่งหมายที่ได้จากกิจกรรมมีแค่เพียงเพื่อให้คำตอบที่ง่าย ๆ หรือเสนอแนะว่าสหประชาชาติสามารถแก้ปัญหาของโลกได้ทุกอย่าง กิจกรรมควรกระตุ้นให้นักเรียนมีการถกเถียงและอภิปรายประเด็นปัญหาและบทบาทของสหประชาชาติในการดำเนินการแก้ไขประเด็นปัญหานั้น เพื่อให้บรรลุเป้าหมายนี้ กิจกรรมในแต่ละหน่วยการเรียนจึงได้รับการออกแบบเพื่อให้นำมาใช้เป็นพื้นฐานสำหรับโครงการวิจัยโดยละเอียด หรือสำหรับการอภิปรายอย่างสั้นๆ ในชั้นเรียน

การใช้ชุดการเรียนการสอน

โครงการนี้จัดไว้สำหรับ ๓ ระดับ คือ

ชุดการเรียนการสอน เรื่องสหประชาชาติ ระดับประถมศึกษา (สำหรับผู้เรียนอายุระหว่าง ๙-๑๑ ปี)

* UNESCO Special Needs Project, Special Educations Programme, UNESCO, F75352 Paris 07SP, France

ข้อเสนอแนะสำหรับครู

ชุดการเรียนรู้การสอน เรื่องสหประชาชาติ ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น (สำหรับผู้เรียนอายุระหว่าง ๑๑-๑๔ ปี)

ชุดการเรียนรู้การสอน เรื่องสหประชาชาติ ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย (สำหรับผู้เรียนอายุระหว่าง ๑๔-๑๖ ปี)

ระดับอายุดังกล่าวเป็นการแบ่งอย่างกว้างๆ สามารถนำชุดการเรียนรู้การสอนนี้ไปใช้ในโรงเรียนที่เปิดสอนในแนวทาง หรือหลักสูตรระดับชาติ หรือเป็นชุดการเรียนรู้ด้วยตนเอง

ชุดการเรียนรู้การสอนทั้ง ๓ ชุดนี้มีแนวทางเดียวกันคือ ใช้อุดมการณ์ของสหประชาชาติเป็นแนวความคิดนำร่อง การจัดเรียงเนื้อหาในชุดการเรียนรู้การสอนได้ยึดเอางานหลัก ๓ ประการที่สหประชาชาติมีบทบาทโดยตรง ได้แก่ การป้องกันความขัดแย้ง สิทธิมนุษยชน และการพัฒนาอย่างยั่งยืน

ชุดการเรียนรู้การสอนได้จัดแบ่งไว้เป็นลำดับ ตอนแรกเป็นการแนะนำสหประชาชาติ ประวัติและหลักการเบื้องต้น และศึกษาลึกลงไปถึงงานของสหประชาชาติในลำดับต่อไป คือ การป้องกันความขัดแย้ง และมิติ สิทธิมนุษยชน และการพัฒนาอย่างยั่งยืน **ภูมิหลัง ๕ ประการ** (Five Backgrounders) ในตอนต้นของชุดการเรียนรู้การสอน เป็นการแนะนำสหประชาชาติให้ครูได้รู้จัก **ข้อมูลจำเพาะ** (Resource Points) ในตอนท้ายของชุดการเรียนรู้การสอน ทำให้ครูมีแหล่งข้อมูลอ้างอิงและมีเนื้อหาเพิ่มเติม การปฏิบัติเช่นนี้เป็นตัวอย่างแบ่งลำดับหน่วยการเรียนรู้มากกว่าที่จะแบ่งตามเนื้อหาวิชา เช่น ภูมิศาสตร์ หรือคณิตศาสตร์ ดังนั้น เนื้อหาเฉพาะของแต่ละวิชาจึงอาจกระจายออกไปตามชุดการเรียนรู้การสอนต่างๆ แต่เนื่องด้วยมีการระบุเนื้อหาวิชาไว้ในตอนต้นของแต่ละหน่วยการเรียนรู้แล้ว ครูที่ติงการจะเลือกเนื้อหาให้สอดคล้องกับรายวิชาของตนก็สามารถเลือกสอนได้ง่าย อย่างไรก็ตาม แนววิธีดังกล่าวนี้จะได้ผลดียิ่งขึ้น ถ้านำไปสอนให้สอดคล้องกับครูที่สอนในรายวิชาอื่น เช่น ครูที่สอนวิชาภูมิศาสตร์ ประวัติศาสตร์ และวิทยาศาสตร์

แต่ละหน่วยการเรียนรู้แบ่งออกเป็น**เนื้อหาหลัก** (a main text) และ**แฟ้มข้อมูลสหประชาชาติ** (a UN Factfile) และ**กิจกรรม** ตัวเนื้อหาหลักนั้นจะกล่าวถึงเนื้อหา (subject) และสาระสำคัญ (theme) ส่วนกิจกรรมจะเน้นย้ำเนื้อหาของหน่วยการเรียนรู้ กิจกรรมเหล่านี้จะกระตุ้นให้เกิดความคิดสร้างสรรค์และวิจารณ์ญาณ การมีส่วนร่วม และการสะท้อนทัศนคติและพฤติกรรมของผู้เรียนแต่ละคน แฟ้มข้อมูลสหประชาชาติมีจุดมุ่งหมายให้ผู้เรียนได้เห็นตัวอย่างกิจกรรมเฉพาะที่สหประชาชาติมีส่วนเกี่ยวข้อง แฟ้มข้อมูลนี้ควรใช้เป็นแหล่งข่าวสารและยังช่วยแสดงให้เห็นว่า องค์การระหว่างประเทศสามารถพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชนทุกประเทศได้อย่างไร

อย่างน้อยที่สุดจะมีกิจกรรมอย่างน้อย ๑ อย่าง ที่กำหนดให้ผู้เรียนต้องอ่านและเข้าใจแฟ้มข้อมูล สัญลักษณ์ภาพนกนางแอ่นซึ่งเป็นนกที่บินสูง และแสวงหาความเป็นไปได้ใหม่ๆ เพื่อนำมาใช้เป็นเครื่องชี้บ่งว่าควรมีกิจกรรมเสริม

ข้อเสนอแนะสำหรับกิจกรรมเพิ่มเติม

กิจกรรมต่อไปนี้เป็นข้อเสนอแนะสำหรับโครงการตลอดปี โดยไม่ต้องใช้ตำราเรียนอื่น หรือใช้ครูเพิ่ม บางกิจกรรมอาจปรากฏอยู่แล้วในชุดการเรียนการสอน แต่ก็นำมารวมไว้ในที่นี้ เพราะกิจกรรมเหล่านี้สามารถยืดหยุ่นได้มากพอที่จะเสริมความรู้ให้แก่ผู้เรียนทุกระดับ

๑. **สัปดาห์สหประชาชาติ:** ในขณะที่ครูแต่ละคนเห็นว่า มีโอกาสที่จะใช้ผ่านปลิวคำสอนให้เกิดประโยชน์สูงสุด ควรสอนในลักษณะผสมผสานให้หลากหลายวิชา การจัดกิจกรรมสัปดาห์สหประชาชาตินี้ ควรจัดในช่วงเวลาคาบที่ใกล้กับวันที่ ๒๔ ตุลาคม ซึ่งเป็นวันสหประชาชาติ ครูทุกวิชาควรจะมาทำงานร่วมกัน โรงเรียนทั่วโลกจะได้รับการสนับสนุนให้มีส่วนร่วมใน "Global Teach-in" นั่นคือ ๑ วัน หรือ ๑ สัปดาห์ ที่อุทิศเพื่อศึกษาสหประชาชาติ และประเด็นปัญหาทั่วโลกที่องค์กรนี้จะต้องแก้ไข สัปดาห์สหประชาชาติ อาจเป็นการจัดกิจกรรมทั้งโรงเรียน หรือกิจกรรมกลุ่มตลอดปี เช่น การตอบปัญหาระหว่างชั้น จัดจำลองสหประชาชาติ หรือการประชุมเรื่องราวที่เป็นประเด็นปัญหาของโลก ครูแต่ละหมวดวิชา ควรตกลงกันว่าจะเลือกใช้ข้อมูลบางส่วน หรือข้อมูลทั้งหมดที่เกี่ยวข้องกับวิชาของตน ข้อดีของการนำรูปแบบการสอนแบบหลากหลายวิชามาใช้ก็คือ ครูทุกคนสามารถจะช่วยสนับสนุนเนื้อหาพื้นฐานของวิชานั้นๆ ให้แน่นขึ้น มากกว่าจะนำคำถามเนื้อหาสาระวิชาของตนเพียงวิชาเดียว หากครูที่สอนในแต่ละวิชาสามารถร่วมมือกันได้ตามวิธีนี้ ผู้เรียนก็จะมีประสบการณ์ทางการศึกษา มากกว่าที่จะเรียนรู้แต่ละรายวิชา เช่นเดียวกับสหประชาชาติที่ประกอบด้วยองค์กรอันหลากหลาย
๒. **กฎบัตรของห้องเรียน:** ให้นักเรียนในชั้นร่างกฎบัตรของห้องเรียน โดยยึดถืออารัมภบทของกฎบัตรสหประชาชาติ (ข้อมูลจำเพาะ ๑) เป็นหลัก หรืออาจเป็นกฎที่นักเรียนตั้งขึ้นเองก็ได้ โดยมีจุดมุ่งหมายอย่างเดียวกัน คือ เพื่อหลีกเลี่ยงความขัดแย้ง และเพื่อรับประกันว่าทุกคนจะได้รับความยุติธรรมและความเสมอภาค นำมาทดลองปฏิบัติโดยยังไม่บังคับใช้ และดูว่ากฎบัตรนี้ใช้ได้ผลหรือไม่เมื่อเวลาผ่านไป มีความจำเป็นหรือไม่ที่จะต้องเปลี่ยนแปลง หรือเพิ่มเติม ถ้าจำเป็น ก็ต้องใช้มติเห็นชอบของนักเรียนส่วนใหญ่ในชั้น นักเรียนจะต้องโน้มน้าวให้คนอื่นเห็นคล้อยตามในสิ่งที่จะต้องเปลี่ยนแปลง อีกส่วนหนึ่งของกฎบัตรคือการบังคับใช้ นักเรียนจะปฏิบัติตามกฎและหลักการหรือไม่ ถ้าไม่ กฎและหลักการเหล่านี้จะบังคับใช้ด้วยความยุติธรรม และเคารพในความเสมอภาคของนักเรียนทั้งหมดได้อย่างไร
๓. **โรงเรียนสหประชาชาติจำลอง:** โรงเรียน หรืออย่างน้อยที่สุดชั้นเรียนหลายๆ ชั้นภายในโรงเรียนเดียวกัน อาจจัดเป็นสหประชาชาติจำลอง เพื่อเสนอปัญหาและข้อห่วงใยของโรงเรียน มีอยู่หลายวิธีที่จะกระทำเช่นนี้ได้ และข้อเสนอแนะพื้นฐานต่อไปนี้นำมาจากโรงเรียนนานาชาติอินเตอร์ทิสต์ (The Northeast International School) ในรัฐนิวเจอร์ซีย์ สหรัฐอเมริกา ซึ่งใช้ระบบสหประชาชาติในระดับประถมศึกษาปีที่ ๒-๕ แต่ละชั้นเป็นประเทศหนึ่ง มีชื่อสมมุติขึ้นเอง และมีการออกเสียงเลือกตั้งตัวแทน ๒ คน ตัวแทนของแต่ละชั้นจะเข้าร่วมประชุมสมัชชา ซึ่งจะทำหน้าที่รับรองและลงนามในกฎบัตรที่ตั้งขึ้น ถ้ามีปัญหาใดๆ เช่น การได้รับความไม่เป็นธรรม เสียงดัง ห้องเรียนถูกรบกวนจากห้องอื่น ปัญหาเหล่านี้จะถูกนำเสนอในที่ประชุมสมัชชาเพื่อตัดสินว่า จะปฏิบัติกรอย่างไรต่อไป สมัชชาอาจสร้างสภาขึ้นมาเพื่อรับผิดชอบส่วนของโรงเรียน ข่าวสาร การกีฬา หรือโครงการอื่นๆ

ข้อเสนอแนะสำหรับครู

๔. **จดหมายข่าวเพื่อประชากรโลก:** นักเรียนในชั้นสามารถจัดทำจดหมายข่าวเกี่ยวกับปัญหาของโลกและผลกระทบต่อชุมชนของนักเรียนเอง โดยยึดหลักโลกไร้พรมแดน นักเรียนสามารถเขียนจดหมายไปขอข่าวสารเพิ่มเติมจากศูนย์สารนิเทศสหประชาชาติ (UN Information Centres) หรือสมาคมสหประชาชาติ (ดู ข้อมูลจำเพาะ ๗) ใช้ข่าวที่ตัดมาจากหนังสือพิมพ์ รายงานข่าวจากวิทยุ จากโทรทัศน์ หรือออกไปหาข้อมูลจากชุมชนของตน ถ้าจำเป็น ควรแบ่งนักเรียนในชั้นออกเป็นกลุ่มเพื่อรับผิดชอบเฉพาะงาน เช่น การวางรูปแบบจดหมายข่าว การรายงานข่าว การผลิต และอื่นๆ หรือเฉพาะเรื่อง (เช่น กลุ่มสิ่งแวดล้อม กลุ่มสันติภาพและความมั่นคง และกลุ่มศิลปะ เป็นต้น)

องค์การมัธยมศึกษานานาชาติ (The International Baccalaureate Organization - IBO)

องค์การมัธยมศึกษานานาชาติส่งเสริมสัมฤทธิ์ผลทางวิชาการ ควบคู่กันไปกับความเป็นพลเมืองโลกที่ตื่นตัวและรับผิดชอบ โครงการ IB Diploma (สำหรับผู้เรียนอายุ ๑๖-๑๙ ปี) เป็นหลักสูตรก่อนเข้ามหาวิทยาลัย ซึ่งมีโรงเรียนสมาชิกกว่า ๕๕๐ โรงเรียน ใน ๗๕ ประเทศที่เป็นสมาชิก ได้รับอนุญาตให้ทำการสอนโครงการ Middle Years Programme สำหรับผู้ที่มีอายุ ๑๑-๑๖ ปี มุ่งเน้นการผสมผสานความรู้ ประสบการณ์ การคิดวิเคราะห์หาเหตุผล สำนักงานใหญ่ขององค์การนี้อยู่ที่นครเจนีวา* และสำนักงานที่สำคัญอื่นๆ อยู่ที่เมืองคาร์ดิฟฟ์ นครนิวยอร์ก กรุงบูเอโนสไอเรส และสิงคโปร์ IBO ทำหน้าที่ประสานงานกับรัฐบาล กระทรวงศึกษาธิการ มหาวิทยาลัย และหลายองค์กรของสหประชาชาติ

ชุดการเรียนการสอน เรื่องสหประชาชาติ ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น และระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ได้จัดเรียงเนื้อหาตามหลักสูตรต้นแบบของ Middle Years Programme ขององค์การมัธยมศึกษานานาชาติ ส่วนชุดการเรียนการสอน เรื่องสหประชาชาติ ระดับประถมศึกษา ได้จัดเนื้อหาตามหัวข้อหลักของโครงการของสหประชาชาติ (การพัฒนาที่ยั่งยืน สิทธิมนุษยชน การป้องกันความขัดแย้ง และการลงมติ) เนื่องด้วยการจัดแบ่งอย่างเคร่งครัดเป็นวิชาอาจไม่เหมาะสมกับผู้เรียนระดับนี้

สัญลักษณ์ที่ใช้ในชุดการเรียนการสอน	วิชา	เนื้อหาการสอนเกี่ยวกับสหประชาชาติ
หนังสือ	ภาษา A	อภิปรายเรื่อง การปฏิรูปสหประชาชาติ สิทธิมนุษยชน กฎบัตรสหประชาชาติ การรักษาสันติภาพ ILO, UNHCR, W H Auden
โลก	ประวัติศาสตร์ ภูมิศาสตร์	กฎบัตรสหประชาชาติ สันติภาพ การปลดปล่อยอาณานิคม ปัญหาขัดแย้ง คำประกาศสิทธิมนุษยชน ศูนย์โลก FAO, UNEP, WMO, UNEPA, UNHCR, HABITAT, UNDP
คน	มนุษยศาสตร์	ILO คณะกรรมการพิเศษแห่งสหประชาชาติเพื่อต่อต้านการแยกผิว, UNESCO
กล็องจุลทรรศน์	วิทยาศาสตร์ ชีววิทยา ฟิสิกส์ เคมี	สุขภาพในท้องถิ่น จุลชีววิทยา การประชุมสุดยอดเรื่องโลก (Earth Summit) ผลงานปรมาณู พลังงาน
เครื่องคิดเลข	คณิตศาสตร์	งบประมาณสหประชาชาติ ประเทศสมาชิกสหประชาชาติ
พื้นเพื่อง	เทคโนโลยี	UNDP, UNEP, FAO, IAEA, WHO
หน้าปก	ศิลปะ ดนตรี การละคร	มาร์ก ซากัลส์ ปาโบล ปิกัสโซ สัญลักษณ์สหประชาชาติ ปาโบล คาสาลส์ เพลงสดุดี ดุริยศาสตร์ ยูเนสโก
ลูกบอลและแท่งกบ	พลศึกษา	WHO, สิทธิมนุษยชน

หมายเหตุ : องค์การมัธยมศึกษานานาชาติได้กำหนดภาษา B (ภาษาต่างประเทศ) ไว้ด้วย แต่ไม่ได้รวมไว้ในชุดการเรียนการสอนนี้

* ข้อมูลเพิ่มเติมติดต่อ : Communications Department, International Baccalaureate Organization, 15 Route des Morillons, 1218 Grand-Saconnex, Geneva, Switzerland.

ข้อเสนอแนะสำหรับครู

Middle Years Programme กำหนดให้มีการประสานสัมพันธ์ทั้งในโปรแกรมและข้ามโปรแกรม

- แนวทางการเรียนรู้ – เรียนรู้วิธีที่จะเรียน
- บริการชุมชน – ประสบการณ์โดยตรงจากในท้องถิ่นและโลกกว้าง
- สุขศึกษาและสังคมศึกษา – เตรียมพร้อมสำหรับชีวิตที่มีทั้งสุขภาพกายและสุขภาพจิต
- สิ่งแวดล้อม – อธิบายการอนุรักษ์และการควบคุมดูแล
- ‘มนุษย์ผู้สร้าง’ (Homo faber) – ชื่นชมความสามารถของมนุษย์ที่จะเปลี่ยนแปลง หาความสุข และการปรับปรุงคุณภาพชีวิตตลอดเวลา

ผู้เรียนจะต้องผ่าน Personal Project โดยมีพื้นฐานจากประสบการณ์ในขอบเขตการเรียนรู้ที่สัมพันธ์กัน ดังที่กล่าวมาแล้วข้างต้น

ขอบเขตการเรียนรู้ที่มีความสัมพันธ์กันตามที่ Middle Years Programme ขององค์การมัยยมศึกษานานาชาติกำหนดไว้ ทำให้โครงการนี้มีความแน่นแฟ้นเป็นอย่างดี นักเรียนจะได้ซึมซับข้อมูล และจะเปิดโอกาสที่น่าสนใจแก่เพื่อนที่อยู่ต่างหลักสูตรให้ได้มาทำงานร่วมกัน ดังแผนภาพต่อไปนี้

ข้อสังเกตในเรื่องการสะกดคำภาษาอังกฤษในฉบับภาษาอังกฤษ

การเตรียมต้นฉบับเรื่องราวที่เกี่ยวข้องกับองค์การระหว่างประเทศ ที่มีขอบข่ายกว้างขวางอย่างสหประชาชาติย่อมมีปัญหาในเรื่องการสะกดตัวอย่างไม่อาจหลีกเลี่ยงได้ในโอกาสที่เหมาะสม เราจะใช้มาตรฐานที่เป็นทางการของสหประชาชาติ เช่น คำว่า Member State จะขึ้นต้นด้วยตัวอักษรตัวใหญ่โดยตลอด คำว่า "Organization" ก็จะสะกดด้วย "z" ทุกองค์การ เว้นแต่องค์การเดียวที่ใช้ "s" สะกด คือ the International Labour Organisation เพื่อให้ผู้เขียนสืบค้น ครูควรอธิบายเรื่องนี้ให้เข้าใจเสียตั้งแต่ต้น

สหประชาชาติและกฎบัตรสหประชาชาติ

สหประชาชาติ

สหประชาชาติก่อตั้งขึ้นอย่างเป็นทางการเมื่อวันที่ ๒๔ ตุลาคม พ.ศ. ๒๔๘๘ เมื่อประเทศสมาชิกผู้เริ่มก่อตั้งส่วนใหญ่ ๕๑ ประเทศได้ให้สัตยาบันต่อกฎบัตรสหประชาชาติ ในปัจจุบันทุกประเทศทั่วโลกจะจัดงานเฉลิมฉลองวันสหประชาชาติในวันดังกล่าวนี้ทุกปี

จุดประสงค์ของสหประชาชาติ คือ การนำทุกชาติทั่วโลกมาทำงานร่วมกันเพื่อสันติภาพและการพัฒนา โดยอาศัยหลักของความยุติธรรม คติศีลธรรมมนุษย์ และความกินดีอยู่ดีของทุกคนเป็นพื้นฐาน นอกจากนี้ สหประชาชาติยังให้อิทธิพลแก่ประเทศต่าง ๆ สร้างดุลแห่งการพึ่งพาอาศัยกันในระดับโลก และในเรื่องผลประโยชน์ของชาติ เมื่อมีการกล่าวถึงปัญหาระหว่างประเทศ

ในปัจจุบันนี้ (มีนาคม พ.ศ. ๒๕๓๘) สหประชาชาติมีประเทศสมาชิกทั้งหมด ๑๘๕ ประเทศ ประเทศเหล่านี้จะประชุมกันที่สมัชชาใหญ่ ซึ่งพอเปรียบได้ดั่งวงกลมที่เล็กที่สุดกับรัฐบาลของโลก แต่ละประเทศไม่ว่าจะใหญ่หรือเล็ก ร่ำรวยหรือยากจน ต่างมีสิทธิออกเสียงได้เพียงเสียงเดียว อย่างไรก็ตาม คำตัดสินของสมัชชาไม่เป็นข้อผูกมัด อย่างไรก็ตามคำตัดสินของสมัชชาจะกลายเป็นมติที่ไม่นำหนักเท่ากับเป็นความคิดเห็นของรัฐบาลโลก

สำนักงานใหญ่ของสหประชาชาติตั้งอยู่ที่นครนิวยอร์ก แต่ที่ดินและอาคารเป็นดินแดนของนานาชาติ สหประชาชาติมีธงของตนเอง มีที่ทำการไปรษณีย์และดวงตราไปรษณียากรของตนเอง ภาษาทางการที่ใช้ในสหประชาชาติ มีอยู่ ๖ ภาษา คือ อาหรับ จีน อังกฤษ ฝรั่งเศส รัสเซีย และสเปน สำนักงานใหญ่ของสหประชาชาติในยุโรปอยู่ที่ปาลเล เด นาซิอง (Palais des Nations) ในนครเจนีวา สวิตเซอร์แลนด์ สหประชาชาติยังมีสำนักงานแห่งหนึ่งที่กรุงเวียนนา ออสเตรีย นอกจากนี้ยังมีคณะกรรมาธิการเศรษฐกิจอยู่ที่กรุงแอตติล-อาบาบาในเอธิโอเปีย, กรุงอัมมานในจอร์แดน, กรุงเทพมหานครในประเทศไทย และกรุงซานติเอโก ในชิลี เจ้าหน้าที่สูงสุดของสำนักเลขาธิการสหประชาชาติ คือ เลขาธิการสหประชาชาติ

สัญลักษณ์ของสหประชาชาติแสดงให้เห็นโลกถูกโอบล้อมด้วย

“กิ่งโอลิฟแห่งสันติภาพ”

ภูมิหลัง ๑

สิ่งที่มาก่อน

สันนิบาตชาติได้เริ่มก่อตั้งขึ้นในทันทีที่สงครามโลกครั้งที่ ๑ ยุติลง ในขั้นแรก สันนิบาตชาติประกอบด้วยสมาชิก ๔๒ ประเทศ ในจำนวนนี้เป็นประเทศที่ไม่อยู่ในทวีปยุโรปถึง ๒๖ ประเทศ ในช่วงที่สันนิบาตชาติเจริญรุ่งเรืองที่สุดมีสมาชิก ๕๗ ประเทศ สันนิบาตชาติได้ก่อตั้งขึ้นเพราะประชาชนจำนวนมากในประเทศฝรั่งเศส แอฟริกาใต้ สหราชอาณาจักร และสหรัฐอเมริกาเชื่อว่า องค์การโลกที่ประกอบด้วยชาติต่างๆ จะสามารถรักษาสันติภาพและป้องกันความน่าสะพรึงกลัวที่เกิดขึ้นซ้ำแล้วซ้ำเล่าในสงครามช่วง พ.ศ. ๒๔๕๗-๖๑ ในยุโรปได้ ดังนั้น หน่วยงานโลกที่มีประสิทธิภาพเท่านั้นจึงน่าที่จะเป็นไปได้ เพราะการสื่อสารคมนาคมดีขึ้นมาก และประสบการณ์ในการทำงานร่วมกันในองค์การระหว่างประเทศก็มีมากขึ้น การร่วมมือและประสานงานเพื่อความก้าวหน้าทางเศรษฐกิจและสังคมกลายเป็นสิ่งสำคัญยิ่งขึ้นทุกที

สันนิบาตชาติมีจุดหมายหลัก ๒ ประการ ประการแรก คือ พยายามธำรงรักษาสันติภาพโดยการดำเนินงานร่วมกัน ข้อพิพาทต่างๆ จะถูกเสนอไปยังคณะมนตรีของสันนิบาต เพื่อการอนุญาโตตุลาการ และการเจรจาไกล่เกลี่ย ถ้ามีความจำเป็นก็สามารถนำวิธีการคว่ำบาตรทางเศรษฐกิจและกำลังทหารมาใช้ได้ กล่าวอีกนัยหนึ่ง สมาชิกสันนิบาตชาติมีบทบาทปกป้องสมาชิกอื่นๆ จากการถูกรุกราน ประการที่สอง มีจุดมุ่งหมายเพื่อส่งเสริมความร่วมมือระหว่างประเทศในด้านเศรษฐกิจและสังคม

กติกาสันนิบาตชาติเริ่มต้นว่า...

"เพื่อส่งเสริมความร่วมมือระหว่างประเทศ และเพื่อให้บรรลุถึงสันติภาพและความมั่นคงระหว่างประเทศ โดยการยอมรับพันธกรณีที่จะไม่ใช้สงครามเข้าจัดการแก้ปัญหา โดยการสร้างความสัมพันธ์ระหว่างประเทศอย่างเปิดเผย ยุติธรรม และมีเกียรติ โดยการสถาปนาความเข้าใจในเรื่องกฎหมายระหว่างประเทศ เพื่อใช้เป็นหลักของการประพฤติปฏิบัติในหมู่รัฐบาลต่างๆ และโดยการอ้างไว้ซึ่งความยุติธรรม และความเคารพพันธกรณีตามสนธิสัญญาอย่างเคร่งครัดในการปฏิบัติที่ชนชาติต่างๆ มีต่อกัน เห็นชอบต่อกติกาสันนิบาตชาตินี้ทุกประการ"

การสิ้นสุดของสันนิบาตชาติ

เมื่อสงครามโลกครั้งที่ ๒ เริ่มต้นขึ้น ก็เป็นที่เห็นชัดว่าสันนิบาตชาติได้ประสบความสำเร็จเพียงเล็กน้อยในจุดประสงค์ที่จะรักษาสันติภาพอย่างแน่นอนแล้ว สันนิบาตชาติไม่มีกำลังทหารของตนเอง สันนิบาตชาติต้องอาศัยความช่วยเหลือของประเทศสมาชิก และประเทศสมาชิกก็ไม่เต็มใจที่จะใช้การคว่ำบาตรทางเศรษฐกิจ หรือใช้กำลังทหาร อำนาจทางศีลธรรมย่อมไม่เพียงพอเสียแล้ว

มหาอำนาจหลายประเทศมิได้ให้การสนับสนุนสันนิบาตชาติ เป็นต้นว่า สหรัฐอเมริกาก็ไม่เคยเข้าร่วมอย่างจริงจัง เยอรมนีก็เป็นสมาชิกสันนิบาตชาติเพียง ๗ ปี โดยเริ่มตั้งแต่ พ.ศ. ๒๔๖๔ และสหภาพโซเวียตก็เป็นสมาชิกสันนิบาตชาติเพียง ๕ ปี โดยเริ่มตั้งแต่ พ.ศ. ๒๔๗๗ ญี่ปุ่นและอิตาลีถอนตัวจากสมาชิกภาพในทศวรรษ ๑๙๖๐ (ช่วงพ.ศ. ๒๕๐๓ - ๒๕๑๒) หลังจากนั้นสันนิบาตชาติจึงอาศัยอังกฤษและฝรั่งเศสเป็นหลัก และประเทศทั้งสองนี้ก็ไม่กล้าปฏิบัติการใดๆ อย่างรุนแรงนัก นับเป็นความยากลำบากอย่างแท้จริงสำหรับรัฐบาลต่างๆ ที่เคยขึ้นต่อการดำเนินการใดๆ อย่างอิสระมาเป็นเวลานาน ที่จะต้องปฏิบัติงานโดยผ่านองค์การใหม่นี้

กฎบัตรสหประชาชาติ

แม้เมื่อสงครามโลกครั้งที่ ๒ กำลังดำเนินไปอย่างรุนแรง ผู้นำของอังกฤษ จีน สหรัฐอเมริกา และสหภาพโซเวียต ซึ่งได้รับความกดดันอย่างรุนแรงจากสื่อมวลชนและประชาชน ได้อภิปรายรายละเอียดขององค์การหลังสงครามโลกครั้งที่ ๒ ใน พ.ศ. ๒๔๘๗ ผู้แทนของจีน สหราชอาณาจักร สหรัฐอเมริกา และสหภาพโซเวียต ซึ่งประชุมกันที่ดัมบาร์ตัน โอ๊คส์ (Dumbarton Oaks) ในกรุงวอชิงตัน ดี.ซี. ได้เตรียมแผนการดำเนินงานเพื่อจัดตั้งองค์การระหว่างประเทศขึ้นมา เมื่อใกล้จะสิ้นสุดสงคราม ผู้แทนของประเทศ ๕๐ ประเทศได้มาชุมนุมกันที่นครซานฟรานซิสโกในระหว่างเดือนเมษายนกับเดือนมิถุนายน พ.ศ. ๒๔๘๘ เพื่อระดมความคิด กำหนดเนื้อหาขั้นสุดท้าย ที่จะเป็รากฐานของความร่วมมือระหว่างประเทศ เนื้อหานี้คือกฎบัตรสหประชาชาติ ที่ลงนามกันเมื่อวันที่ ๒๖ มิถุนายน โดย ๕๐ ประเทศ ยกเว้นโปแลนด์ซึ่งเป็นประเทศที่ ๕๑ ที่ไม่สามารถส่งผู้แทนเข้าร่วมประชุมได้ แต่ได้รับการพิจารณาให้เป็นสมาชิกดั้งเดิมด้วย ถึงแม้ว่าสันนิบาตชาติจะล้มเลิกไปแล้ว แต่อุดมการณ์ส่วนใหญ่และโครงสร้างบางประการยังคงอยู่ในสหประชาชาติ และได้กำหนดไว้ในกฎบัตร อุดมการณ์แห่งสันติภาพและความก้าวหน้าทางเศรษฐกิจและสังคม ยังคงเป็นเป้าหมายพื้นฐานขององค์การโลกแห่งใหม่นี้ อย่างไรก็ตาม อุดมการณ์เหล่านี้ได้รับการพัฒนาให้เหมาะสมกับโลกใหม่และโลกหลังสงครามที่สลับซับซ้อนมากขึ้น

คณะมนตรีสันนิบาตชาติได้เปลี่ยนเป็นคณะมนตรีความมั่นคง ประกอบด้วยประเทศที่ชนะสงคราม ๕ ประเทศ เป็นสมาชิกถาวร และประเทศอื่นๆ ๑๐ ประเทศ เป็นสมาชิกถาวรละ ๒ ปี สมาชิกถาวรทั้ง ๕ ประเทศ คือ จีน ฝรั่งเศส สหราชอาณาจักร สหภาพโซเวียตและสหรัฐอเมริกา ซึ่งมีอำนาจออกเสียงยับยั้งหมายความว่า มติข้อตัดสินใจต่างๆ ของคณะมนตรีความมั่นคง อาจถูกยับยั้งโดยประเทศใดประเทศหนึ่งใน ๕ ประเทศนี้ได้ เรื่องนี้มีควมสำคัญมาก ประการแรก เพราะคณะมนตรีความมั่นคงเป็นองค์กรหลักของสหประชาชาติ มีความรับผิดชอบต่อการประกันสันติภาพ และประการที่สอง เพราะคณะมนตรีความมั่นคงเป็นองค์กรเดียวที่คำวินิจฉัย (decisions)ผูกมัดประเทศสมาชิกทั้งหมด นับตั้งแต่ก่อตั้งสหประชาชาติมา คุลยาพของมหาอำนาจทั้งห้าได้เปลี่ยนไป และประเทศสมาชิกใหม่มากกว่า ๑๐๐ ประเทศ ซึ่งส่วนใหญ่มีใช้ประเทศตะวันตกได้เข้าร่วมด้วย ความเปลี่ยนแปลงเหล่านี้ก่อให้เกิดความต้องการที่จะปฏิรูปคณะมนตรีความมั่นคงมากยิ่งขึ้น

บทบัญญัติสั้นๆ สำหรับ “กิจกรรมทางสังคม” ในกติกาสันนิบาตชาติ ได้เปลี่ยนมาเป็นกฎเกณฑ์ความร่วมมือทางเศรษฐกิจและสังคมระหว่างประเทศ โดยมีจุดประสงค์ให้เกิดเสถียรภาพและความกินดีอยู่ดี ซึ่งยอมรับกันว่าเป็นหัวใจสำคัญสำหรับสัมพันธภาพ ที่ก่อให้เกิดสันติสุขในบรรดาชาติทั้งหลาย ภายใต้การดำเนินการขององค์กรใหม่ คือ คณะมนตรีเศรษฐกิจและสังคม งานของหน่วยงานชำนาญพิเศษที่มีอยู่ในขณะนี้ และที่คาดว่าจะมีต่อไปในด้านแรงงาน การศึกษา สุขภาพอนามัย เกษตรกรรม การพัฒนา และอื่นๆ อีกหลายอย่าง อาจประสานกันภายในระบบสหประชาชาติ คติเชื้อชาตินิยม หรือการแบ่งแยกเชื้อชาติ (racism) และการบังคับกดขี่ (repression) ได้กำหนดให้นำส่วนประกอบสำคัญอย่างใหม่ของประชาชนอีกอย่างหนึ่ง ผนวกเข้าในกฎบัตร นั่นก็คือเรื่องของสิทธิ สิทธิหลายประเภทนับตั้งแต่สิทธิในการกำหนดการปกครองด้วยตนเอง ซึ่งส่งเสริมเอกราชของชาติต่างๆ ที่เป็นอาณานิคม ไปจนถึงสิทธิมนุษยชนโดยทั่วไป

ภูมิหลัง ๑

ซึ่งมีจุดประสงค์จะปกป้องปัจเจกบุคคลที่ได้รับการบรรจุไว้ในกฎบัตร ปฏิญญาสากลว่าด้วยสิทธิมนุษยชนและกติกา ๒ ข้อ ซึ่งกลายมาเป็นการเพิ่มเติม การวางมาตรฐานที่สำคัญเข้าไปในกฎหมายระหว่างประเทศ

ระบบสหประชาชาติ

โครงสร้างพื้นฐานของสหประชาชาติได้สรุปไว้ใน ข้อมูลจำเพาะ ค สิ่งทีโครงสร้างไม่ได้แสดงก็คือว่าการวินิจฉัยสั่งการ (decision-making) ภายในระบบสหประชาชาติมีได้ง่ายเหมือนในองค์กรอื่นๆ สหประชาชาติไม่ใช่องค์กรอิสระและผสมผสานกันเป็นหนึ่งเดียว สหประชาชาติประกอบด้วยรัฐต่างๆ มากมาย ดังนั้นการดำเนินการของสหประชาชาติจึงอาศัยเจตจำนงของประเทศสมาชิกที่จะยอมรับให้การสนับสนุนทางการเงินหรือการดำเนินงานให้บรรลุผล โดยเฉพาะอย่างยิ่งในการรักษาสันติภาพและการเมืองระหว่างประเทศ ระบบสหประชาชาติต้องการกระบวนการสร้างความสมานฉันท์ที่สลับซับซ้อนและมักจะล่าช้า กระบวนการดังกล่าวนี้จะต้องพิจารณาไปถึงอธิปไตยของชาติและความต้องการของโลกด้วย

หน่วยงานชำนาญพิเศษหลายหน่วยงาน ถึงแม้จะเป็นส่วนหนึ่งของระบบสหประชาชาติ แต่เป็นองค์กรที่แยกออกมา และเป็นองค์กรระหว่างรัฐบาลที่มีความเป็นอิสระ ซึ่งทำงานร่วมกับสหประชาชาติและระหว่างองค์กรด้วยกัน หน่วยงานชำนาญพิเศษทำงานเฉพาะสาขา เช่น การค้า การสื่อสาร การขนส่งทางอากาศและทางทะเล เกษตรกรรมและการพัฒนา ถึงแม้ว่าจะมีความเป็นอิสระมากขึ้น แต่งานภายในประเทศหนึ่ง หรือระหว่างประเทศ จะดำเนินไปเคียงข้างกับประเทศเหล่านั้น หน่วยงานเหล่านี้ยังต้องพึ่งพาอาศัยเงินทุนจากประเทศสมาชิก เพื่อปฏิบัติงานให้บรรลุเป้าหมายด้วย

เมื่อไม่นานมานี้ สหประชาชาติได้จัดการประชุมระหว่างประเทศขึ้น ซึ่งมีความสำคัญมาก การประชุมของสหประชาชาติเริ่มมีมาตั้งแต่ทศวรรษ ๑๙๖๐ (ช่วง พ.ศ. ๒๕๐๓ - ๒๕๑๒) แต่การประชุมเรื่องสิ่งแวดล้อมและการพัฒนาที่รู้จักกัน ในชื่อว่า *Earth Summit* ณ นครริโอ เดอ จาเนโร ประเทศบราซิล เมื่อ พ.ศ. ๒๕๓๕ ทำให้การประชุมเหล่านี้ กลายเป็นที่อภิปรายกันอย่างแท้จริง เพื่อการทํานโยบายแห่งชาติและนโยบายระหว่างประเทศเกี่ยวกับประเด็นปัญหาที่มีผลกระทบต่องานทุกคน เช่น สิ่งแวดล้อม สิทธิมนุษยชน และการพัฒนาเศรษฐกิจ นับตั้งแต่การประชุมที่นครริโอ เดอ จาเนโร เป็นต้นมา การประชุมสหประชาชาติได้กลายเป็นเวทีการอภิปราย ซึ่งองค์การเอกชนทั้งหลายสามารถออกเสียงแสดงความห่วงใยเคียงคู่กันไปกับองค์การของรัฐบาล การประชุมดังกล่าว เน้นความสนใจของโลกต่อปัญหาเหล่านี้ และบรรจุประเด็นปัญหาเข้าไว้ในระเบียบวาระของการประชุมโลก แต่เมื่อมีการลงนามในข้อตกลงระหว่างประเทศอันเป็นผลของการประชุมเหล่านี้แล้ว ก็ขึ้นอยู่กับแต่ละประเทศว่าจะดำเนินการอย่างไรต่อไป และโดยอาศัยน้ำหนักทางศีลธรรมจากการประชุมระหว่างประเทศ รวมทั้งแรงกดดันจากสื่อมวลชนและองค์การเอกชน ประเทศสมาชิกมักให้การรับรองข้อตกลง และนำไปปฏิบัติให้บังเกิดผล

จุดหมายของสหประชาชาติ

- เพื่อรักษาสันติภาพของโลก
- เพื่อพัฒนาความสัมพันธ์อันดีระหว่างประเทศ
- เพื่อทำงานร่วมกันเพื่อช่วยประชาชนให้มีชีวิตที่ดีขึ้น ขจัดความยากจน โรคภัยไข้เจ็บ และความไม่รู้หนังสือให้หมดไปจากโลก หยุดยั้งการทำลายสิ่งแวดล้อม และส่งเสริมให้เคารพสิทธิและเสรีภาพของกันและกัน
- เพื่อทำหน้าที่เป็นศูนย์กลางช่วยให้ชาติทั้งหลายบรรลุจุดหมายเหล่านี้

หลักการของสหประชาชาติ

- ประเทศสมาชิกทุกประเทศมีอำนาจอธิปไตยเท่าเทียมกัน
- ประเทศสมาชิกทุกประเทศต้องปฏิบัติตามกฎบัตร
- ประเทศต่าง ๆ ต้องพยายามระงับความขัดแย้งโดยสันติวิธี
- ประเทศต่าง ๆ ต้องหลีกเลี่ยงการใช้กำลัง หรือการขู่เข็ญว่าจะใช้กำลัง
- สหประชาชาติอาจไม่เข้าแทรกแซงในกิจการภายในของประเทศใด ๆ
- ประเทศต่าง ๆ ควรพยายามช่วยเหลือสหประชาชาติ

การป้องกันความขัดแย้งและมติ

“เราปวงประชาแห่งสหประชาชาติ มีเจตจำนงที่จะช่วยชนรุ่นต่อ ๆ ไปให้รอดพ้นจากภัยพิบัติแห่งสงคราม ซึ่งได้นำความวุ่นวายอย่างสุดพรรณามาสู่มนุษยชาติในช่วงชีวิตของเราถึงสองครั้ง”

อารัมภบทของกฎบัตรสหประชาชาติ

การทูตเพื่อป้องกัน (หรือการป้องกันความขัดแย้ง) เป็นการดำเนินการเพื่อระงับข้อพิพาทก่อนที่จะลุกลามออกไปจนเป็นความขัดแย้งทางทหาร วิธีนี้รวมไปถึงการตัดสิน แต่เน้น ๆ การไกล่เกลี่ย การหาข้อเท็จจริงและการสร้างความไว้วางใจ	การสร้างสันติภาพ เป็นการดำเนิน- การเพื่อระงับความ ขัดแย้งโดยสันติวิธี เช่น การเจรจา การ ระงับข้อพิพาทโดย ทางกฎหมาย การ คว่ำบาตร หรือข้อ ตกลงหยุดยิง	การสร้างสันติภาพ รวมไปถึงการวางพลเรือน และทหารไว้ระหว่างฝ่ายที่เป็น ปรปักษ์กัน เพื่อช่วยควบคุม และคลายความขัดแย้ง ผู้รักษาสันติภาพจะสวมหมวกเหล็ก สีฟ้าเงิน หรือหมวกเบเรตสีน้ำเงิน ใน พ.ศ. ๒๕๓๑ ผู้รักษาสันติภาพ ของสหประชาชาติได้รับรางวัล โนเบลสาขาสันติภาพ	การสถาปนาสันติภาพ รวมไปถึงความพยายาม ในการสร้างสันติภาพขึ้นมา ใหม่และการปรองดองกัน (หรือการสร้างความสัมพันธ์ อันมิตรให้เกิดขึ้นอีก) ความ หวังที่จะสร้างความไว้วางใจ ซึ่งจำเป็นสำหรับสันติภาพ จะเกิดขึ้นได้ด้วยการจัดทำ โครงการที่เชื่อมโยงฝ่ายที่เป็น ปรปักษ์เข้าด้วยกัน
---	---	--	--

สหประชาชาติมีวิธีการต่าง ๆ เพื่อช่วยคลายความขัดแย้งดังต่อไปนี้ :

- ประเทศสมาชิกอาจนำปัญหาขัดแย้งเสนอต่อคณะมนตรีความมั่นคง ต่อจากนั้นคณะมนตรีความมั่นคงจะเรียกประเทศคู่กรณีมาทำความเข้าใจความขัดแย้งกันโดยสันติ (มาตรา ๓๓)
- ถ้าประเทศคู่กรณีไม่สามารถทำความเข้าใจความขัดแย้งกันได้เอง ก็อาจนำข้อพิพาทไปสู่ศาลยุติธรรมระหว่างประเทศ ซึ่งจะวินิจฉัยว่าฝ่ายใดถูกฝ่ายใดผิด (มาตรา ๓๖)
- คณะมนตรีความมั่นคงอาจขอร้องให้สมาชิกสหประชาชาติ ยุติการค้ากับประเทศหนึ่ง หรือหลายประเทศ และระงับการติดต่อทางคมนาคมทุกรูปแบบ คือ ทางทะเล ทางอากาศ ทางรถไฟ ไปรษณีย์ โทรศัพท์ วิทยุ ฯลฯ ประเทศสมาชิกอาจได้รับการขอร้องให้ปิดสถานเอกอัครราชทูตของตนในประเทศหนึ่ง หรือหลายประเทศที่เกี่ยวข้องในกรณีพิพาท (มาตรา ๔๑)
- ถ้าการกระทำเหล่านี้ล้มเหลว หรือปฏิบัติไปแล้วแต่ยังไม่ได้ผล คณะมนตรีความมั่นคงอาจส่งผู้รักษาสันติภาพของสหประชาชาติที่เป็นกลาง ไปลาดตระเวนในเขตปลอดภัย หรือเขตปลอดทหาร หรือบีบบังคับ หรือติดตามข้อตกลงการหยุดยิง จนกระทั่งบรรลุข้อตกลงอย่างถาวร อย่างไรก็ตาม ผู้รักษาสันติภาพจะถูกส่งเข้าไปเมื่อทุกประเทศที่ขัดแย้งกันยินยอมให้ผู้รักษาสันติภาพเข้าไปประจำอยู่เท่านั้น
- ในบางกรณี คณะมนตรีความมั่นคงอาจให้อำนาจแก่ประเทศสมาชิกเข้าแทรกแซง ในกรณีที่เกิดความขัดแย้ง โดยใช้อำนาจทหารประจำการก็ได้ กำลังรบอาจมาจากประเทศสมาชิก แต่มีได้อยู่ในบังคับบัญชาของสหประชาชาติ เหตุการณ์เช่นนี้ได้เกิดขึ้นมาแล้ว ๒ ครั้ง คือ ในเกาหลี เมื่อ พ.ศ. ๒๕๔๓ และในคูเวตเมื่อ พ.ศ. ๒๕๕๔

มาตรา ๔๓ ระบุให้ประเทศสมาชิกทุกประเทศกำหนดจำนวนกำลังรบติดอาวุธ ที่จะช่วยเหลือคณะมนตรี-
ความมั่นคงได้เมื่อกรณีเหล่านี้เกิดขึ้น

มาตรการเหล่านี้ นับว่ามีประสิทธิภาพมากเมื่อคำนึงว่า สหประชาชาติเป็นตัวแทนประเทศเกือบ
ทุกประเทศในโลก คือ ๑๘๕ ประเทศด้วยกัน (ตัวเลขเมื่อ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๓๘) ประเทศที่ทำงานร่วมกัน
น่าจะจะต้องคิด ให้มากกว่าก่อนที่จะเพิกเฉยต่อมติของชาวโลก

สหประชาชาติเป็นผู้เริ่มต้นการรักษาสันติภาพ แต่เรื่องนี้วิวัฒนาการไปอย่างล่าช้าหลังจากที่ได้นำมา
ใช้เป็นครั้งแรกใน พ.ศ. ๒๔๘๑ อย่างไรก็ตามในเวลาไม่กี่ปีนี้ การรักษาสันติภาพได้เพิ่มพูนความสำคัญขึ้น
ในหลายสถานการณ์ ที่การทูตเพื่อการป้องกัน หรือการสร้างสันติภาพประสบความสำเร็จ ใน พ.ศ. ๒๕๓๗
มีปฏิบัติการเพื่อรักษาสันติภาพอย่างเข้มแข็งถึง ๑๗ ครั้ง มีความแตกต่างที่สำคัญบางประการระหว่าง
กองกำลังรักษาสันติภาพของสหประชาชาติกับกองกำลังติดอาวุธอื่นๆ ดังนี้

- ผู้รักษาสันติภาพของสหประชาชาติไม่อาจเข้าข้างฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งในกรณีที่เกิดความขัดแย้ง
- ประเทศต่างๆ ที่ขัดแย้งกันต้องยินยอมให้ผู้รักษาสันติภาพเข้าไปปฏิบัติหน้าที่
- ตามปกติ ผู้รักษาสันติภาพของสหประชาชาติจะติดอาวุธเบา และไม่อาจใช้กำลังได้นอกจากจะถูกโจมตี
- ผู้รักษาสันติภาพของสหประชาชาติอาจเป็นตำรวจ หรือพลเรือนก็ได้ เพราะการรักษาสันติภาพประกอบด้วย
กิจกรรมหลายๆ อย่าง รวมทั้งความช่วยเหลือทางด้านมนุษยธรรม การควบคุมดูแลการเลือกตั้ง ตลอดจน
การสังเกตการณ์ และการรายงานสถานการณ์

สิทธิมนุษยชน

ปฏิญญาสากลว่าด้วยสิทธิมนุษยชน พ.ศ. ๒๕๔๑

“สิทธิมนุษยชนขั้นพื้นฐาน” เป็นรายการที่ ๒ ในอารัมภบทของกฎบัตรสหประชาชาติ ต่อจาก “ภัยพิบัติของสงคราม” ได้มีการยอมรับมากขึ้นทุกทีว่า การละเมิดสิทธิมนุษยชนเป็นสาเหตุแห่งความขัดแย้ง สหประชาชาติได้จัดทำปฏิญญาสากลว่าด้วยสิทธิมนุษยชนมาตั้งแต่ พ.ศ. ๒๕๔๑ แล้ว สิ่งเหล่านี้เป็นกฎเกณฑ์ (standards) ที่มีจุดมุ่งหมายจะปกป้องพลเมืองแต่ละคนให้รอดพ้นจากการถูกรังแก ปฏิญญาสากลระบุว่า สิทธิมนุษยชนเป็น “พื้นฐานแห่งเสรีภาพ ความยุติธรรม และสันติภาพในโลก”

ปฏิญญาสากลเป็นกฎเกณฑ์ แต่มีใช้กฎหมาย อย่างไรก็ตาม กติกาหลายข้อซึ่งรวมประเด็นสำคัญของปฏิญญาสากลไว้ด้วย ได้ลงนามกันในทศวรรษ ๑๙๖๐ (ช่วงพ.ศ. ๒๕๐๓ - ๒๕๑๒) และบังคับใช้ใน พ.ศ. ๒๕๑๔ หลังจากประเทศส่วนใหญ่ได้ให้สัตยาบันแล้ว นับเป็นจุดของการเปลี่ยนแปลงเพราะหมายความว่าประเทศทั้งหลายที่ลงนามและให้สัตยาบันข้อตกลงเหล่านี้ มีพันธะที่จะปฏิบัติตามข้อตกลง ข้อตกลงดังกล่าวยังให้สิทธิแก่สหประชาชาติในการควบคุมตรวจตราว่า รัฐบาลเคารพสิทธิมนุษยชนของพลเมืองตนหรือไม่

สิทธิมนุษยชน

บรรดาสหิทธิมิได้เป็นประเภทเดียวกันไปเสียทั้งหมด บางสิทธิเกี่ยวข้องกับเสรีภาพของพลเมืองและเสรีภาพทางการเมือง และความเท่าเทียมกันตามกฎหมาย แต่บางสิทธิจำเป็นต้องมีการลงทุนทางการเงินจากประเทศที่เกี่ยวข้องกับสิทธินั้นให้แก่พลเมืองของตน ตัวอย่างหนึ่งที่เห็นได้ง่ายๆ คือ สิทธิทางการศึกษา แต่สิ่งเหล่านี้ก็ถือว่าเป็นสิทธิ ถึงแม้ว่าจะยังไม่สามารถปฏิบัติให้สมบูรณ์ได้ก็ตาม

ปฏิญญาสากลกล่าวว่า ประชาชนทุกคนมีเสรีภาพ และมีความเท่าเทียมกันในเกียรติศักดิ์และสิทธิตั้งแต่เกิดมา และไม่ควรถูกเลือกปฏิบัติอันเนื่องมาจากสัญชาติ เผ่าพันธุ์ ศาสนา เชื้อชาติ เพศ ความคิดเห็นทางการเมือง ความร่ำรวย หรือทรัพย์สิน ต่อไปนี้เป็นสิทธิบางประการที่ระบุไว้ในปฏิญญาสากล คือ อิสรภาพจากการเป็นทาส อิสรภาพจากการถูกทรมาน การได้รับความคุ้มครองทางกฎหมายโดยเท่าเทียมกัน, อิสรภาพจากการถูกจับกุมตามอำเภอใจและสิทธิที่จะได้รับการพิจารณาตัดสินคดีโดยยุติธรรม, เสรีภาพในการแสดงความคิดเห็น การนับถือศาสนาและการแสดงออก, สิทธิที่จะได้รับการศึกษา, สิทธิที่จะมีมาตรฐานการครองชีพอย่างเพียงพอ รวมทั้งการมีสุขภาพอนามัยดี การมีที่อยู่อาศัยและอาหารเพียงพอ, สิทธิในการทำงาน จัดตั้ง และเข้าร่วมในสหภาพแรงงาน

การคุ้มครองสิทธิมนุษยชนต้องอาศัยข่าวสารที่ดี ประชาชนจำเป็นต้องรู้ว่าตนมีสิทธิอะไร และสามารถรายงานได้เมื่อถูกละเมิด เรื่องนี้ส่วนใหญ่เป็นงานขององค์กรเอกชน (NGOs) เช่น องค์กรนิรโทษกรรมสากล ซึ่งสามารถแจ้งไปยังคณะกรรมการเพื่อสิทธิมนุษยชนแห่งสหประชาชาติที่รวบรวมข่าวสารแต่ละบุคคลยังอาจแจ้งข้าหลวงใหญ่สหประชาชาติเพื่อสิทธิมนุษยชนก็ได้ในเรื่องการล่วงละเมิดสิทธิมนุษยชน

การปกป้องคุ้มครองยังขึ้นอยู่กับรัฐบาลต่างๆ และประชาชนที่จะปฏิบัติตามหน้าที่ หรือพันธกรณีของตน ในอันที่จะเคารพสิทธิมนุษยชน

ผู้ลี้ภัย

ผู้ลี้ภัยมักพบตนเองตกอยู่ในสถานการณ์ที่สิทธิมนุษยชนของตนถูกส่งละเมิด ชั่วคราวใหญ่ เพื่อผู้ลี้ภัยแห่งสหประชาชาติ มีหน้าที่รับผิดชอบในการคุ้มครองผู้ลี้ภัย เพราะประเทศของผู้ลี้ภัยเอง จะไม่คุ้มครอง หรือไม่สามารถคุ้มครองบุคคลเหล่านี้ได้ ในปัจจุบันมีผู้ลี้ภัยทั่วโลกรวมกันประมาณ ๒๐ ล้านคน และประมาณว่าจะมีผู้พลัดถิ่น ๒๕ ล้านคน ผู้ลี้ภัยเหล่านี้หวังว่า พวกตนจะถูกส่งกลับ ประเทศเดิมเมื่อมีความปลอดภัยที่จะกลับบ้านเกิดเมืองนอนได้

ผู้ลี้ภัยส่วนใหญ่อยู่ในโลกที่กำลังพัฒนา เพราะความขัดแย้งส่วนมากเกิดขึ้นในโลกส่วนนั้น อย่างน้อยที่สุดร้อยละ ๘๐ ของผู้ลี้ภัยเป็นสตรีและเด็ก คนเหล่านี้ต้องการความช่วยเหลืออย่างเร่งด่วน ซึ่งสำนักงานข้าหลวงใหญ่เพื่อผู้ลี้ภัยแห่งสหประชาชาติจัดหาให้ โดยมักผ่านทางองค์การเอกชน แต่ผู้ลี้ภัยเหล่านี้จะต้องอาศัยอยู่ในค่ายเป็นเวลาหลายปี จึงต้องได้รับการศึกษาและการฝึกอบรม ผู้ลี้ภัยจำเป็นต้องปรับตัวให้ได้ดีเพื่อจะอยู่รอดได้ และเพื่อให้เป็นบุคคลที่มีค่าต่อประเทศที่ตนต้องการ ลี้ภัย และต่อประเทศของตนเมื่อสามารถเดินทางกลับไปได้

ศัพท์

ratify	เมื่อประเทศหนึ่ง ratifies สนธิสัญญาหรืออนุสัญญา ประเทศนั้นตกลงที่จะปฏิบัติตามสิ่งที่ตนกล่าว (ให้สัตยาบัน)
rapporteur	ผู้รายงานสถานการณ์ (ผู้เสนอรายงาน)
asylum-seeker	ผู้ที่แสวงหาประเทศอื่นเพื่อขออนุญาตพำนักอาศัยเพื่อความปลอดภัย (ผู้หาที่ลี้ภัย)
displaced	ผู้ที่ต้องออกจากบ้านเกิดเมืองนอนไป (ผู้พลัดถิ่น)
refugee	บุคคลที่ออกจากประเทศของตนเนื่องด้วยความหวาดกลัว ที่มีหลักฐานมั่นคงว่าจะได้รับการประหัตประหารอันเนื่องมาจากเชื้อชาติ ศาสนา สัญชาติ ความคิดเห็นทางการเมือง หรือกลุ่มสังคม (ผู้ลี้ภัย)
repatriated	ผู้ลี้ภัยที่กลับบ้านเกิดเมืองนอน (ผู้ถูกส่งกลับประเทศเดิม)
migrant	ผู้ที่ย้ายไปยังประเทศอื่นเพื่อหาชีวิต หรืองานอาชีพที่ดีกว่าเดิม (ผู้ย้ายถิ่น)

การพัฒนาอย่างยั่งยืน

การพัฒนาอย่างยั่งยืนคืออะไร ?

โครงการสิ่งแวดล้อมแห่งสหประชาชาติ (UNEP) ให้นิยามการพัฒนาอย่างยั่งยืนว่า เป็นโครงการทั้งหลายที่จะ “ปรับปรุงคุณภาพชีวิตของประชาชนในขอบเขตความสามารถที่จะแบกรับภาระของระบบเกื้อหนุนชีวิตของโลก” ซึ่งหมายถึงการสนองความต้องการของคนรุ่นปัจจุบัน โดยไม่ทำลายทรัพยากรของโลก จนถึงกับทำให้คนรุ่นต่อไปไม่มีทรัพยากรเพื่อสนองความต้องการของตน การพัฒนาอย่างยั่งยืนยังได้เน้นการพัฒนาที่เสมอภาคกัน กล่าวคือ การพัฒนาอย่างยั่งยืนถือว่าการปิดช่องว่างระหว่างประเทศที่ร่ำรวยกับประเทศที่ยากจน เป็นวิธีการสำคัญที่จะรับประกันว่า คนในวันนี้และคนในวันต่อไปจะได้รับสิ่งที่ตนต้องการครบถ้วน

สหประชาชาติกับการพัฒนาอย่างยั่งยืน

นับตั้งแต่สหประชาชาติจัดประชุมเรื่องสิ่งแวดล้อมมนุษย์ใน พ.ศ. ๒๕๑๕ ณ กรุงสตอกโฮล์ม ความวิตกกังวลในเรื่องความเสื่อมโทรมของสิ่งแวดล้อมโลกที่มีอยู่อย่างต่อเนื่องได้เพิ่มขึ้นเป็นลำดับ ถ้าปล่อยให้ความสมดุลของระบบนิเวศและเศรษฐกิจของโลกถูกทำลายต่อไปแล้ว ก็อาจเป็นอันตรายต่อคุณภาพของการดำรงชีวิตของโลก และในท้ายที่สุดอาจนำไปสู่ความหายนะทั้งทางนิเวศและทางเศรษฐกิจได้

อันตรายบางประการที่จะเกิดแก่โลกและประชากรโลกมีดังนี้

- ภาวะมลพิษกำลังทำลายอากาศและน้ำของโลก ในแต่ละปีอุตสาหกรรมของเราได้ผลิตของเสียหลายล้านตันทิ้งลงในทะเล ในที่กลบฝัง หรือที่เลวร้ายไปกว่านั้น ได้นำไปทิ้งในประเทศที่ยากจน ของเสียเหล่านี้ทำลายบรรยากาศ อาจเปลี่ยนแปลงภูมิอากาศ และเป็นพิษแก่เราและสัตว์
- การใช้ที่ดินอย่างไม่ระมัดระวังทำให้พื้นที่เพาะปลูกลดลง การทำการเกษตรจนเกินขนาด และการตัดไม้ทำลายป่า มักทำให้ภูมิอากาศเปลี่ยนแปลงไป นำไปสู่ความเสื่อมโทรมของเนื้อดิน เมื่อดินลดความสมบูรณ์ลง ผู้ที่ทำการเกษตรในที่ดินนั้น หรือผู้ที่ใช้ที่ดินนั้นเพื่อปลูกต้นไม้ก็สูญเสียแหล่งทำมาหากินไป
- กิจกรรมของมนุษย์กำลังทำลายชีวิตหลากหลายชนิด ซึ่งมีอยู่ประมาณ ๓๐ ล้านชนิดในโลก ความหลากหลายของชีวิตรอบตัวเราเรียกว่า ความหลากหลายทางชีวภาพ (biodiversity) เราได้เสียผ้ายารักษาโรค อาหาร และที่อยู่อาศัยมาจากแหล่งชีวภาพเหล่านี้เอง ภัยคุกคามอันยิ่งใหญ่ต่อความหลากหลายทางชีวภาพมาจากการทำลายป่าดิบ (rainforest) ในลุ่มน้ำอเมซอน ดินไม้ต้นหนึ่งอาจเป็นที่อยู่อาศัยของสัตว์ถึง ๒,๐๐๐ ชนิด ป่าดิบยังมีความสำคัญในการรักษาสมดุลของคาร์บอนไดออกไซด์ในบรรยากาศ อย่างไรก็ตาม การตัดไม้และการเกษตรที่ไม่มีการควบคุมดูแล รวมทั้งฝนกรด กำลังทำลายป่าดิบทั้งหลาย

ประเทศสมาชิกของสหประชาชาติได้เน้นว่า ความเสื่อมโทรมทางเศรษฐกิจและความเสื่อมโทรมของสิ่งแวดล้อมมีความสัมพันธ์กัน และการปกป้องคุ้มครองสิ่งแวดล้อมในประเทศที่กำลังพัฒนาควรถือว่าเป็นหัวใจสำคัญของการบูรณาการแห่งการพัฒนา ในขณะเดียวกันแบบรูปของการบริโภคและผลิตในประเทศ

อุตสาหกรรม ก็เป็นตัวเร่งให้สิ่งแวดล้อมเสื่อมโทรมลง เพื่อแก้ปัญหาเหล่านี้จำเป็นต้องมีความร่วมมือในระดับใหม่ระหว่างชาติต่าง ๆ หรือความเป็นหุ้นส่วนในระดับโลก

การประชุมสุดยอดเรื่องของโลก (พ.ศ. ๒๕๖๕)

นั่นคือเป้าหมายของการประชุมสุดยอดเรื่องของโลกที่กรุงริโอ เดอ จาเนโร การประชุมของสหประชาชาติว่าด้วยสิ่งแวดล้อมและการพัฒนา หรือที่มารู้จักกันในชื่อว่า *The Earth Summit* เป็นสิ่งที่ยืนยันได้ว่า เป็นจุดเด่นที่สำคัญที่สุดอันหนึ่งในการสร้างความเข้าใจในเรื่องการพัฒนาที่ยั่งยืนในปัจจุบันนี้

ณ กรุงริโอ ประเทศบราซิลปี ๑๙๙๒ ประเทศได้บรรลุข้อตกลงที่สำคัญ ๕ ฉบับ องค์การเอกชนก็มีส่วนสำคัญในการสร้างกรอบระเบียบวาระการประชุมด้วย ข้อตกลงแต่ละฉบับเป็นเรื่องเกี่ยวข้องกับความวิตกกังวลที่มีโดยเฉพาะเป็นพิเศษ เช่น ภูมิอากาศ หรือป่าไม้ ข้อตกลงฉบับหนึ่งคือ ระเบียบวาระการประชุมที่ ๒๑ เป็นแผนการดำเนินงานที่ครอบคลุมทุกสิ่งทุกอย่าง ซึ่งประกอบด้วยขั้นตอนสำคัญส่วนใหญ่ที่จำเป็นจะต้องกระทำ เพื่อให้บรรลุถึงการพัฒนาที่ยั่งยืน

ต่อไปนี้นี้เป็นบางหัวข้อที่ระเบียบวาระการประชุมที่ ๒๑ ขอร้องให้รัฐบาลต่าง ๆ และพลเมืองของตนปฏิบัติ

- ยอมรับความเกี่ยวพันระหว่างประเด็นปัญหาสิ่งแวดล้อมกับประเด็นปัญหาการพัฒนา
- ใช้พลังงานให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น และพัฒนาแหล่งพลังงานทดแทน เช่น พลังงานลม และพลังงานแสงอาทิตย์
- ให้การศึกษาเรื่องสิ่งแวดล้อมแก่เกษตรกร
- ปกป้องป่าใหม่และปลูกป่าทดแทนส่วนที่ถูกทำลายไป
- ขจัดความยากจนโดยการช่วยเหลือผู้ยากจนให้หาเลี้ยงชีพได้โดยไม่ต้องทำลายสิ่งแวดล้อม
- กำหนดค่าปรับประชาชนและอุตสาหกรรมที่ทำให้เกิดมลพิษในแหล่งน้ำ
- เตรียมแผนระดับชาติเพื่อจัดการกับของเสีย
- เรียกร้องให้อุตสาหกรรมใช้วิธีการผลิตที่ปลอดภัยกว่าและสะอาดกว่า
- เปลี่ยนแบบรูปการบริโภคที่ฟุ่มเฟือย

องค์กรระดับสูงองค์กรหนึ่ง คือ คณะกรรมาธิการแห่งสหประชาชาติว่าด้วยการพัฒนาที่ยั่งยืน ได้ก่อตั้งขึ้นเพื่อทำหน้าที่ดูแลการปฏิบัติตามข้อตกลงทั้งหมด ณ กรุงริโอ สหประชาชาติยังได้จัดตั้งสำนักงานต่าง ๆ ขึ้นเพื่อช่วยประเทศทั้งหลายให้บรรลุเป้าหมาย ด้วยการช่วยเหลือรัฐบาล นักวิทยาศาสตร์ และประชาชนในท้องถิ่น ให้ได้รับข่าวสารและเทคโนโลยี และด้วยการดำเนินโครงการฝึกอบรมต่าง ๆ เพื่อให้ประชาชนเรียนรู้เรื่องของการพัฒนาที่ยั่งยืน และวิธีที่จะบรรลุเป้าหมายของการพัฒนาที่ยั่งยืนด้วย

สหประชาชาติและองค์การเอกชน

“สันติภาพในความหมายกว้างที่สุด มีอาจบรรลุได้ด้วยระบบของสหประชาชาติ หรือด้วยรัฐบาลต่างๆ แต่ลำพัง องค์การเอกชน สถาบันทางวิชาการ สมาชิกรัฐสภา ชุมชนทางธุรกิจและวิชาชีพ สื่อมวลชนและสาธารณชนจะต้องเข้ามาเกี่ยวข้องด้วย การกระทำเช่นนี้จะทำให้องค์การโลกมีความสามารถมากพอที่จะสะท้อนความวิตกกังวลและข้อสนใจของประชาชนได้อย่างกว้างขวางที่สุด.....”

ระเบียบวาระการประชุมเพื่อสันติภาพ, บุทโรส บูทโรส-กาลิ

องค์การเอกชนคืออะไร ?

องค์การเอกชน (NOG หรือ Non-Governmental Organization) คือกลุ่มพลเมืองในระดับท้องถิ่น ระดับประเทศ หรือระดับระหว่างประเทศ (ซึ่งไม่ใช่ส่วนใดส่วนหนึ่งของรัฐบาล) ที่ปฏิบัติงานโดยมิได้หวังผลกำไร คำจำกัดความอย่างง่าย ๆ นี้ยังหมายความว่า องค์การต่างๆ ในนามขององค์การเอกชน มีขอบเขตหน้าที่ที่กว้างขวางที่สุด องค์การเอกชนปฏิบัติงานในสาขาต่างๆ เช่น กฎหมาย งานของผู้ลี้ภัย สิทธิมนุษยชน และการลดกำลังรบ งานขององค์การเอกชน มีตั้งแต่การผลักดันนโยบาย หรือการจัดตั้งชุมชนที่มีประเด็นปัญหาพิเศษ ไปจนถึงการจัดหาความช่วยเหลือทางเทคนิค หรือทางการแพทย์ ตลอดจนการทำงานวิจัย

ในทศวรรษที่ผ่านมา บทบาทขององค์การเอกชนในกิจการระดับท้องถิ่นและระดับระหว่างประเทศ ได้เติบโตขึ้นเป็นอันมาก ตัวอย่างเช่น มีองค์การใหม่ๆ ก่อตั้งขึ้นในฝรั่งเศสถึง ๕๔,๐๐๐ แห่ง ในระหว่าง พ.ศ. ๒๕๓๐ กับ พ.ศ. ๒๕๓๗ และในเวลาไม่ถึงหนึ่งทศวรรษ ก็มีองค์การดังกล่าวก่อตั้งขึ้น ๒๗,๐๐๐ แห่งในชิลี ปริมาณความช่วยเหลือด้านการพัฒนาที่ผ่านองค์การเอกชนมีมากกว่า ๒ เท่า นับตั้งแต่ พ.ศ. ๒๕๒๓ เป็นต้นมา ความเติบโตดังกล่าวนี้สะท้อนให้เห็นความปรารถนาของประชาชน ที่จะเข้ามาผลักดันต่อชีวิตและสิ่งแวดล้อมของตน เนื่องจากองค์การเอกชนมีความยืดหยุ่น จึงเป็นช่องทางเดียวที่พลเมืองธรรมดาสามัญ จะเข้ามามีส่วนในการตัดสินใจเรื่องราวต่างๆ ที่ตนรู้สึกว่ามีผลกระทบต่อชีวิตของตน ซึ่งอาจเป็นอะไรก็ได้ นับตั้งแต่ที่อยู่อาศัยไปจนถึงการควบคุมอาวุธ

สหประชาชาติและองค์การเอกชน

ในการประชุมที่นครซานฟรานซิสโกเมื่อ พ.ศ. ๒๔๘๔ ซึ่งได้มีการร่างและการลงนามในกฎบัตรสหประชาชาตินั้น รัฐบาลสหรัฐอเมริกาได้เชิญองค์การเอกชน ๔๒ องค์การเข้าร่วมประชุมด้วย องค์การเหล่านี้ได้เสนอร่างเนื้อหาสำหรับกฎบัตร ซึ่งในท้ายที่สุดได้รับการบรรจุไว้ในกฎบัตรหลายส่วน รวมทั้งข้อความต่อไปนี้จากมาตรา ๗๑ ที่ว่า “คณะมนตรีเศรษฐกิจและสังคมอาจจัดการตามความเหมาะสมเพื่อการศึกษาหารือกับองค์การเอกชน..” ข้อความนี้เป็นการวางรากฐานสำหรับความร่วมมือระหว่างสหประชาชาติกับองค์การเอกชน คณะมนตรียังได้มอบสถานภาพที่ปรึกษาแก่องค์การเอกชนจำนวนหนึ่ง ซึ่งหมายความว่า องค์การเหล่านี้

สามารถเข้าร่วมในการอภิปรายบางเรื่อง และในบางกรณีจะสามารถเสนอเรื่องเข้าในระเบียบวาระการประชุมได้ อย่างไรก็ตาม องค์การเอกชนอื่นๆ ก็อาจร่วมมือกับหน่วยงานชาตินิเทศะทั้งหลายได้

บางทีงานในภาคสนามนั่นเอง ที่ทำให้้องค์การเอกชนได้รับความนิยมชมชอบเป็นอย่างสูงมากกว่างานประเภทอื่น หน่วยงานชาตินิเทศะและองค์กรอื่นๆ เช่น โครงการพัฒนาแห่งสหประชาชาติและสำนักงานข้าหลวงใหญ่เพื่อผู้ลี้ภัยแห่งสหประชาชาติ ได้ตระหนักมาแต่เริ่มแรกว่า องค์การเอกชนเป็นทรัพยากรและความเชี่ยวชาญที่สำคัญของพวกตน ตัวอย่างเช่น ถ้าไม่มีความร่วมมือขององค์กรด้านมนุษยธรรม นับตั้งแต่บริษัทความร่วมมือเพื่อการบรรเทาทุกข์ทุกหนแห่งของชาวอเมริกัน (CARE หรือ Cooperative for American Relief Everywhere Inc.) ไปจนถึงแพทย์ไร้พรมแดน (Medecins Sans Frontieres) การสนองความต้องการของผู้ลี้ภัยสงครามย่อมไม่อาจเป็นไปได้เลย หน่วยงานชาตินิเทศะเหล่านี้หลายแห่งมีความสัมพันธ์กับองค์การเอกชน ประสานความร่วมมือในความพยายามต่างๆ จัดหาเงินทุนสำหรับโครงการต่างๆ ขององค์การเอกชน หรือแม้แต่รับทุนจากองค์การเอกชนสำหรับกิจการของตน ความร่วมมือขององค์การเอกชนยังทำให้เป้าหมายของสหประชาชาติขยายไปในเรื่องอื่นๆ อีก เช่น การลดกำลังรบ สิทธิมนุษยชนการศึกษา สิ่งแวดล้อมและวิทยาศาสตร์ก้าวหน้าขึ้น

นับตั้งแต่เริ่มการประชุมสหประชาชาติใน พ.ศ. ๒๕๓๕ ว่าด้วยสิ่งแวดล้อมและการพัฒนา ณ กรุงริโอ เดอ จาเนโร การเข้ามามีส่วนร่วมอย่างกว้างขวางขึ้นขององค์การเอกชน ในการเสนอประเด็นปัญหาระดับโลกได้กลายเป็นความจริงขึ้น องค์การเอกชนกว่า ๑,๕๐๐ องค์การ ได้รับเกียรติให้เข้าร่วมประชุม ในการประชุมครั้งนี้และในการประชุมระหว่างประเทศครั้งต่อๆ มา เช่น การประชุมโลกว่าด้วยสิทธิมนุษยชน (กรุงเวียนนา), การประชุมระหว่างประเทศว่าด้วยประชากรและการพัฒนา (กรุงโคโร), การประชุมสุดยอดของโลกเพื่อการพัฒนาสังคม (กรุงโคเปนเฮเกน) และการประชุมสตรีโลกครั้งที่ ๔ (กรุงปักกิ่ง) องค์การเอกชนได้จัดประเด็นหลายประเด็นเข้าไปในระเบียบวาระการประชุม บางประเด็นก็ได้กลายเป็นกฎหมายไปแล้ว

กล่าวโดยสรุป องค์การเอกชนเข้าร่วมในระบบสหประชาชาติ ๔ วิธีด้วยกัน **วิธีแรก** องค์การเอกชนยกประเด็นปัญหาต่างๆ เช่น สิทธิของสตรีและสิ่งแวดล้อม ซึ่งต่อมากจะได้รับ การบรรจุเข้าในระเบียบวาระการประชุมโลก **วิธีที่ ๒** องค์การเอกชนนำมติคำตัดสินของ สหประชาชาติมาทำให้เป็นรูปร่าง ทั้งนี้อาจกล่าวได้ว่า องค์การเอกชนมีอิทธิพลในทาง การเมืองน้อยกว่าในทางสังคมและทางมนุษยธรรม **วิธีที่ ๓** องค์การเอกชนเข้ามาร่วมกับองค์การ สหประชาชาติ เพื่อช่วยดำเนินงานตามจุดประสงค์และโครงการต่างๆ ในภาคสนาม **วิธีสุดท้าย** องค์การเอกชนเป็นผู้ทำหน้าที่ควบคุมดูแลแทนสหประชาชาติ ในการสังเกตการณ์ การวิพากษ์ วิวิจารณ์ และการรายงานบทบาทของสหประชาชาติ

เนื้อเรื่องนำเข้าสู่บทเรียนที่ ๑

กฎบัตรในชั้นเรียนของเรา

ชื่อ.....

๑. ที่โรงเรียน บางครั้งมีข้อโต้แย้งเกิดขึ้นระหว่างเด็กด้วยกัน ข้อโต้แย้งเหล่านี้สามารถทำให้เด็กไม่สบายใจ หรือได้รับความเจ็บปวด ให้นักเรียนอภิปรายสาเหตุต่างๆ ที่ก่อให้เกิดข้อโต้แย้งต่างๆ โดยเขียนลงเป็นข้อๆ นักเรียนจะทำอย่างไรที่จะป้องกันข้อโต้แย้งเหล่านี้ ? นักเรียนคิดว่าการป้องกันจะทำได้ง่ายหรือไม่ ?
๒. ให้นักเรียนเขียนข้อระเบียบปฏิบัติในชั้นเรียนลงในกฎบัตร ซึ่งจะช่วยให้นักเรียนหลีกเลี่ยงการทะเลาะวิวาท และทำงานร่วมกันได้ นักเรียนสามารถใช้ข้อมูลการณ์ของสหประชาชาติเป็นแนวทาง

กฎบัตรในชั้นเรียนของเรา	
๑.	
๒.	
๓.	
๔.	
๕.	

เพิ่มข้อมูลสหประชาชาติ : กฎบัตรสหประชาชาติ

เป็นเวลานานร้อยๆ ปีที่ผู้คนคิดหาวิธีหลีกเลี่ยงสงครามระหว่างชาติ โดยให้ทั้งสองฝ่ายหันเข้าเจรจาปัญหาขัดแย้ง และทำความเข้าใจกันมากกว่าที่จะสู้รบกัน มีการเสนอแผนการมากมายเพื่อกระทำในสิ่งนี้ โดยเฉพาะอย่างยิ่งหลังจากที่เกิดสงคราม ซึ่งเป็นเหตุแห่งความเสียหายและความทุกข์ทรมานอันใหญ่หลวง

ทันทีที่สงครามโลกครั้งที่ ๒ สิ้นสุดลง (เมื่อ พ.ศ. ๒๔๘๕-พ.ศ. ๒๔๘๘) สหประชาชาติได้ก่อตั้งขึ้นมาในฐานะเป็นองค์การเพื่อรักษาสันติภาพ สมาชิก ๕๑ ประเทศได้ร่วมลงนามในกฎบัตรในวันที่ ๒๔ ตุลาคม พ.ศ. ๒๔๘๘ รัฐบาลจากประเทศดังกล่าวนี้ได้ยืนยันในพันธระตือองค์การโลก จากวันนั้น สหประชาชาติจึงเริ่มก่อร่างขึ้นมา และทุกปีในวันที่ ๒๔ ตุลาคม จะมีการเฉลิมฉลองวันดังกล่าวทั่วโลกในฐานะเป็นวันสหประชาชาติ

วัตถุประสงค์หลักของสหประชาชาติคือการหยุดยั้งประเทศที่กำลังก่อสงครามและที่กำลังทำสงคราม แต่นั่นไม่ใช่เรื่องง่าย สหประชาชาติไม่ต้องการให้ประเทศต่างๆ สู้รบ หรือประชาชนได้รับความทุกข์ทรมาน ในเดือนมีนาคม พ.ศ. ๒๕๓๘ สหประชาชาติมีสมาชิก ๑๘๕ ประเทศ ประเทศสมาชิกต่างมีกฎระเบียบนี้ เรียกว่ากฎบัตร ซึ่งเป็นที่เข้าใจและทำให้การปฏิบัติงานร่วมกันง่ายขึ้น

เมื่อประเทศหนึ่งเข้าร่วมเป็นสมาชิกสหประชาชาติ ประเทศนั้นจะต้องตกลงที่จะปฏิบัติตามกฎดังต่อไปนี้

- ประเทศสมาชิกทุกประเทศมีความเท่าเทียมกัน
- ประเทศสมาชิกทุกประเทศจะต้องปฏิบัติตามกฎบัตร
- ประเทศสมาชิกทั้งหลายจะต้องพยายามแก้ไขข้อขัดแย้งด้วยสันติวิธี
- ประเทศสมาชิกทั้งหลายจะต้องหลีกเลี่ยงการใช้กำลัง หรือการคุกคามที่กำลังจะใช้
- สหประชาชาติจะไม่เข้าไปแทรกแซงกิจการภายในของประเทศใดๆ
- ทุกประเทศควรพยายามช่วยเหลือสหประชาชาติ

วัตถุประสงค์ของสหประชาชาติ

- เพื่อรักษาสันติภาพทั่วโลก
- เพื่อพัฒนาความสัมพันธ์ฉันมิตรระหว่างชาติ
- เพื่อทำงานร่วมกัน ในอันที่จะช่วยเหลือประชาชนที่ยากจนให้มีชีวิตที่ดีขึ้น เพื่อจัดความยากไร้ โรคภัยไข้เจ็บ และการไม่รู้หนังสือของคนในโลก เพื่อยับยั้งการทำลายสิ่งแวดล้อม และเพื่อส่งเสริมการเคารพสิทธิและเสรีภาพซึ่งกันและกัน

เนื้อหาสำหรับบทเรียนที่ ๑

กิจกรรมเสริม

๑. อ่านหน้าของกฎบัตร (ข้อมูลจำเพาะ ข้อ ๑) ให้นักเรียนเปรียบเทียบกฎบัตรของตนกับกฎบัตรสหประชาชาติ และเขียนข้อเหมือนและข้อแตกต่างอย่างละ ๓ ประการ
๒. ใช้แฟ้มข้อมูล โดยขอให้นักเรียนศึกษากฎเกณฑ์ของสหประชาชาติ กฎเหล่านั้นมีความหมายต่อพฤติกรรมที่โรงเรียนอย่างไร ? ให้เขียนกฎเหล่านั้นขึ้นมาเหมือนเป็นกฎข้อปฏิบัติของโรงเรียนใครและอะไรที่กฎเหล่านี้คุ้มครอง ? ข้อรับผิดชอบลักษณะใดที่สอดคล้องกับกฎดังกล่าว ?
๓. ให้นักเรียนเขียนบางส่วนของกฎบัตร โดยใช้คำพูดที่นักเรียนสามารถเข้าใจง่าย
๔. ให้นักเรียนนั่งเป็นกลุ่มไม่เกินกลุ่มละ ๖ คน นักเรียนคนหนึ่งเป็นผู้จัดปัญหาที่สมาชิกในกลุ่มมีความห่วงใยต่อโลก ให้อภิปรายในรูปแบบของการอภิปรายกลุ่ม โดยเลือกปัญหาที่สำคัญที่สุด ๓ ข้อ จัดเรียงลำดับปัญหาที่สำคัญที่สุด ๓ เรื่อง ปัญหาสำคัญรองลงไปอีก ๒ เรื่อง และปัญหาสำคัญเป็นอันดับสุดท้ายอีก ๑ เรื่องตามความเห็นของกลุ่ม จากนั้นให้แสดงความเห็นว่า เหตุใดจึงจัดลำดับตามนั้น ความคิดเห็นเหล่านี้ได้มาจากการยอมรับของสมาชิกทั้งกลุ่มหรือไม่ ? หรือมีนักเรียนคนใดคัดค้านความคิดเห็นนั้นให้กลุ่ม ? หรือนักเรียนได้ความคิดเห็นนั้นมาจากการพูดคุยของผู้ใหญ่ ? จากนั้นให้นำปัญหาสำคัญที่สุด ๓ เรื่องของแต่ละกลุ่มมารวมกันอภิปรายหาหนทางที่จะตกลงให้เหลือ ๔ ข้อ
๕. ยกข้อขัดแย้งที่เพิ่งเกิดขึ้นบางเรื่องมาอภิปรายหาสาเหตุ แล้วนำมาเปรียบเทียบกับข้อโต้แย้งหรือปัญหาวิกฤตของนักเรียนเอง

สัญลักษณ์ของสหประชาชาติ

ชื่อ.....

ที่เห็นในภาพคือ สัญลักษณ์ของสหประชาชาติ
เป็นภาพของโลกถูกโอบล้อมด้วยกิ่งโอลิฟแห่งสันติภาพ

สัญลักษณ์นี้อาจเป็นแผ่นป้ายติดหน้าอกหรือธง
ให้นักเรียนวาดสัญลักษณ์ของโรงเรียนลงในที่ว่างที่กำหนดนี้
ถ้าไม่มี ให้ออกแบบเอง

จับคู่สัญลักษณ์ข้างล่างนี้กับชื่อนหน่วยงานของสหประชาชาติ ตัดสัญลักษณ์และชื่อเข้าด้วยกัน
จับคู่และติดลงบนแผ่นกระดาษ

องค์การการบินพลเรือน
ระหว่างประเทศ

องค์การอาหารและเกษตร
แห่งสหประชาชาติ

องค์การกองทุนเพื่อเด็ก
แห่งสหประชาชาติ

ศูนย์สิทธิมนุษยชน
แห่งสหประชาชาติ

องค์การอนามัยโลก

สำนักงานข้าหลวงใหญ่
เพื่อผู้ลี้ภัยแห่งสหประชาชาติ

**เพิ่มข้อมูลสหประชาชาติ :
สัญลักษณ์ของสหประชาชาติ
และหน่วยงานชำนาญพิเศษ**

โดยปกติ สัญลักษณ์จะมีเครื่องหมายและอาจมีตัวอักษร หรือคำซึ่งง่ายแก่การจดจำ สหประชาชาติมีหลายหน่วยงาน และส่วนมากจะมีสัญลักษณ์ของตนเอง

หน่วยงานชำนาญพิเศษและส่วนอื่นๆ บางแห่งในระบบสหประชาชาติ มีสัญลักษณ์บ่งบอกลักษณะงานที่ตนปฏิบัติ

ศิลปะและรูปสัญลักษณ์เป็นสิ่งสำคัญมากในโลกของสหประชาชาติ ทั้งหมดเป็นหนทางแห่งการแสดงออกของบุคคลในด้านความคิดที่มีพลัง เช่น สงครามและสันติภาพ ความรักและ

ความเกลียดชัง ความร่ำรวยและความยากจน นอกจากนั้นยังเป็นวิธีการสำคัญของการสื่อความคิดสู่ประชาชน ที่ใช้ภาษาพูดแตกต่างออกไป บางครั้งยังหมายถึงงานเขียนและภาพเขียนต่างๆ ซึ่งอาจไม่เป็นที่นิยมมากนัก

สหประชาชาติดำรงอยู่เพื่อพยายามนำมาซึ่งสันติภาพ ความยุติธรรม และการกินดีอยู่ดีสู่โลกของเรา ประเทศสมาชิก ๑๙๕ ชาติของสหประชาชาติ (มีนาคม พ.ศ. ๒๕๓๔) และอีกหลายประเทศมักจะมอบของขวัญให้แก่สหประชาชาติ ซึ่งมักเป็นงานศิลปะ หรือวัตถุซึ่งเป็นสัญลักษณ์ของวัฒนธรรมของตน เมื่อประเทศเหล่านั้นเข้าร่วมเป็นสมาชิกสหประชาชาติ หรือในโอกาสสำคัญๆ ทางประวัติศาสตร์ของประเทศนั้นๆ

กิจกรรมเสริม

๑. ครูอาจถ่ายสำเนาเนื้อเรื่องนำเข้าสู่บทเรียนที่ ๒ ลงบนกระดาษขนาดเอ๓ สัญลักษณ์ใดที่นักเรียนเห็นว่ายากแก่การรู้จักและทำความเข้าใจ ? ให้นักเรียนบอกเหตุผล
๒. ขอให้นักเรียนออกแบบสัญลักษณ์ที่ตนชอบน้อยที่สุดขึ้นมาใหม่ โดยนักเรียนควรพิจารณาหาส่วนสำคัญที่เพิ่มลงไปในสัญลักษณ์ การออกแบบนี้อาจกระทำในลักษณะการตัดต่อภาพ การระบายสี หรือทำจากคอมพิวเตอร์
๓. อภิปรายว่า แต่ละองค์การในภาพสัญลักษณ์ที่ปรากฏในหน้าที่ ๓๕ ทำหน้าที่อะไรบ้าง
๔. ทำกิจกรรมกลุ่มโดยออกแบบเครื่องหมายสัญลักษณ์ของโรงเรียนใหม่ นักเรียนต้องเห็นสอดคล้องกัน ใน ๓ สิ่งพิเศษที่ต้องการให้ปรากฏบนเครื่องหมายสัญลักษณ์

องค์การอาหารและ
เกษตรแห่งสหประชาชาติ

สำนักงานข้าหลวงใหญ่
เพื่อผู้ลี้ภัยแห่งสหประชาชาติ

ศูนย์สิทธิมนุษยชน
แห่งสหประชาชาติ

องค์การการปืนพลเรือน
ระหว่างประเทศ

องค์การอนามัยโลก

องค์การกองทุนเพื่อเด็ก
แห่งสหประชาชาติ

รวมกันเราอยู่

ชื่อ.....

จงอ่านเรื่องข้างล่างกับเพื่อน และตอบคำถาม

กาลครั้งหนึ่ง มีชายอยู่สองคน ชายคนหนึ่งตาบอด ส่วนอีกคนหนึ่งขาพิการ วันหนึ่งชายทั้งสองคนเดินไปด้วยกันจนถึงถนนสายซรุระแห่งหนึ่ง ถนนสายนี้ซรุระและมีหลุมขนาดใหญ่มากมาย เมื่อชายตาบอดรู้ชัดถึงสภาพถนน จึงหยุดชะงัก

“ท่านช่วยพาฉันให้พ้นทางซรุระนี้หน่อยได้ไหม” เขาถามชายขาพิการ

“จะช่วยให้ได้อย่างไรละ” ชายขาพิการถาม “ท่านก็รู้ว่าฉันเดินไม่ถนัด ข้าของฉันแย่มาก แทบจะเดินไปเองไม่ไหว ฉันจะช่วยท่านได้อย่างไร”

ชายขาพิการคิดอยู่ชั่วขณะหนึ่ง “มีวิธีหนึ่งที่เราน่าจะลองดู” เขากล่าว “ถ้าฉันขึ้นหลังท่าน ท่านก็สามารถพาฉันไปได้ แล้วฉันจะบอกท่านว่าจะก้าวไปทางไหน วิธีนี้เราจะสามารถใช้ขาของท่านและตาของฉันให้เป็นประโยชน์ร่วมกัน”

ชายทั้งสองทดลองวิธีดังกล่าว และมันก็ได้ผล ชายตาบอดให้ชายขาพิการขึ้นหลังเดินข้ามทางซรุระ และชายขาพิการคอยบอกชายตาบอดว่าจะก้าวไปทางไหน ด้วยวิธีนี้ เขาทั้งสองจึงสามารถเดินผ่านพื้นถนนสายซรุระไปได้

คำถาม

๑. นักเรียนคิดว่า เหตุการณ์เช่นนี้จะเกิดขึ้นได้ไหม ?
๒. ในนิทานเรื่องนี้ ชายตาบอดมีชาติ และชายขาพิการมีชาติ ในชีวิตจริง ทุกคนมีแต่จะให้ความช่วยเหลือกัน หรือบางคนที่พิการมากเสียจนกระทั่งว่าเขาไม่อาจช่วยเหลือผู้อื่นได้เลยหรือ ?
๓. เวลาใดบ้างที่นักเรียนต้องการให้มีคนคอยช่วยเหลือ ?

เพิ่มเติมข้อมูลสหประชาชาติ :

สหประชาชาติ

สหประชาชาติประกอบด้วยประเทศสมาชิก จนถึงเดือนมีนาคม พ.ศ. ๒๕๖๔ มีสมาชิกทั้งสิ้น ๑๙๕ ประเทศ สหประชาชาติปฏิบัติงานโดยการหารือและทำความตกลงผ่านประเทศสมาชิก วิธีนี้เรียกว่า “ความเห็นชอบของเสียงส่วนใหญ่” บางครั้งวิธีการนี้อาจใช้ไม่ได้ เพราะว่ามีประเทศสมาชิกหนึ่งสมาชิกใด หรือมากกว่าไม่เห็นด้วย อย่างไรก็ตาม ในคราวนี้มีการดำเนินการตาม

ข้อตกลงแล้วเกิดประสิทธิภาพอย่างมาก ในกรณีเช่นนั้น ย่อมดีกว่าเสียงเพียงบางส่วน

ประเทศสมาชิกก็ย่อมมีปัญหาร่วมกันกับบุคคลทั้งมี การแก้ไขปัญหา บางครั้งหมายถึงการทำงานร่วมกัน สหประชาชาติมีหน่วยงานชำนาญพิเศษคอยช่วยเหลือประเทศต่างๆ ในการแก้ไขปัญหา ประเทศสมาชิกสามารถเลือกที่จะจ่ายค่าดำเนินการในการแก้ไขปัญหา แม้ว่าบางประเทศอาจไม่ได้รับผลประโยชน์จากการดำเนินการนั้นโดยตรง

กิจกรรมเสริม

ให้นักเรียนพิจารณาคำถามข้อ ๑ ถึง ๕ :

๑. นักเรียนเคยมีโอกาสนช่วยเหลือผู้อื่น ซึ่งต้องการความช่วยเหลืออย่างมากหรือไม่ ?
๒. นักเรียนรู้สึกอย่างไรเมื่อได้รับความช่วยเหลือ ? และนั่นเป็นความรู้สึกที่ดีอย่างไรหรือไม่ ?
๓. นักเรียนรู้สึกอย่างไรเมื่อได้ช่วยเหลือผู้อื่น ? การช่วยเหลือนั้น บางครั้งทำให้นักเรียนต้องเสียค่าใช้จ่าย หรือต้องระงับการกระทำบางอย่างที่อยากกระทำหรือไม่ ต่อไปนี้มาเล่นเกม “เชื่อกันตาบอด” (Blind Trust) ปิดตาเพื่อนคนหนึ่งแล้วพาเขาเดินไปรอบๆ ห้อง ช่วยเขาทำภารกิจต่างๆ ที่จะต้องกระทำ รวมทั้งการตีมน้ำและการหยิบหนังสือ หลังจากนั้น ๒-๓ นาที ให้นักเรียนทุกคนเขียนความรู้สึกที่ว่า การเป็นผู้ให้ความช่วยเหลือและรับความช่วยเหลือแตกต่างกันอย่างไร ? และเพราะเหตุใด ? จากนั้นให้ตอบคำถามข้อ ๒ อีกครั้ง ?
๔. บางครั้งครอบครัวทั้งหมดต้องการความช่วยเหลือหรือไม่ ? เป็นความช่วยเหลือในเรื่องใด ? ใครสามารถให้ความช่วยเหลือได้ ?
๕. นักเรียนคิดว่า บางครั้งประเทศทั้งประเทศต้องการความช่วยเหลือหรือไม่ ? ความช่วยเหลือนั้นเกิดขึ้นเมื่อใด ? ความช่วยเหลือชนิดใดที่ประเทศอื่นจะให้แก่ประเทศนั้นได้ ? ประเทศที่ได้รับความช่วยเหลือนั้นจะรู้สึกอย่างไร ?

เนื้อหาสำหรับบทเรียนที่ ๓

๖. เกมต่อไปนี้อาจเริ่มเล่นก่อนที่จะอ่านนิทานเรื่องนี้หนึ่งหรือสองวัน เกมเหล่านี้ได้รับการแนะนำว่า จะส่งเสริมความคิดด้านการนับถือตัวเอง และการให้ความร่วมมือ
- ก. **แว่นตาหุ่ดได้** : เป็นกิจกรรมเล่นรอบวงกลม นักเรียนต้องมีแว่นกันแดดเก่าๆ คู่หนึ่ง แล้วส่งไปรอบๆวง ให้นักเรียนคนแรกสวมแว่นกันแดด จากนั้นให้เพื่อนที่อยู่ทางขวามือของเขา หรือเธอพูดว่า “แว่นตา แว่นตา บอกหน่อยซิว่าเจ้าเห็นอะไร บอกฉันซิว่าเจ้าชอบอะไร ในตัวฉันมากที่สุด” นักเรียนที่สวมแว่นตาทอกแทนแว่นตาถึงข้อดีของเพื่อนที่ถาม โดยกล่าวเป็นกลอน แล้วถอดแว่นออกส่งผ่านให้เพื่อนที่อยู่ทางซ้ายต่อไป ทำเช่นนี้ไปจนรอบวงกลม
- ข. **เพื่อนที่ไม่เปิดเผย** : ให้ครูพิมพ์ชื่อนักเรียนทั้งหลายลงบนกระดาษชิ้นเล็กๆ พับกระดาษนั้น และใส่ลงในหมวก เริ่มเกม “เพื่อนที่ไม่เปิดเผย” ในตอนเช้า บอกให้นักเรียนทุกคนเตรียมเขียนชื่อเพื่อนคนหนึ่งแล้วเก็บไว้เป็นความลับ ส่งหมวกไปรอบๆ แล้วบอกให้นักเรียนแต่ละคนเขียนชื่อเพื่อนในห้องเรียนคนหนึ่งใส่ลงในหมวก ซึ่งชื่อของเพื่อนคนนั้นจะต้องปิดเป็นความลับ ให้ครูอธิบายแก่นักเรียนว่า เพื่อนคนที่ไม่เปิดเผยชื่อนั้น ให้ความพยายามเป็นพิเศษที่จะทำตัวเป็นเพื่อนที่ดี ให้ความช่วยเหลือแก่เพื่อนคนที่เขียนชื่อใส่ลงในหมวก จนถึงช่วงเย็นนักเรียนทั้งหมดก็มารวมกันเป็นวงกลม ให้นักเรียนแต่ละคนผลัดกันออกมาเล่าถึงสิ่งดีๆ และความช่วยเหลือที่ตนได้รับตลอดทั้งวันที่ผ่านมา และให้ลองเดาว่าใครคือเพื่อนผู้ไม่เปิดเผยชื่อ ที่แสดงน้ำใจและเป็นเพื่อนที่ดีที่สุดของเราในวันนี้ นักเรียนเกิดความรู้สึกที่ไม่ดีบ้างไหมเมื่อได้รับการช่วยเหลือ ?

มนุษย์สายรุ้ง

ชื่อ.....

จงอ่านนิทานเรื่องนี้กับเพื่อน และเขียนรายการสิ่งของต่างๆ ที่ทำให้นักเรียนยังชีพอยู่ได้ นักเรียนอยากจะเป็นอะไร ?

ในยุคเริ่มต้น โลกมีความสงบและเรียบง่าย พื้นโลกดูเหมือนจะปกคลุมไปด้วยหินและก้อนหินสีหม่น แต่ถ้ามองเข้าไปใกล้ๆ จะเห็นว่า มันไม่ใช่ก้อนหิน แต่เป็นผู้คนตัวเล็กๆ ซึ่งไม่เคลื่อนไหวเลย วันหนึ่งเมื่อลมพัดเข้ามาถึงดินแดนแห่งนี้ ผู้คนก็ได้รับความอบอุ่น และเริ่มมีชีวิตชีวา และความรัก พวกเขาเริ่มเคลื่อนไหว..... มองดูซึ่งกันและกัน พุดคุยกัน เอาใจใส่ซึ่งกันและกัน

เมื่อพวกเขาออกไปสำรวจโลก ก็ได้พบวิธีบิโนสต่างๆ อยู่บนพื้นดิน พวกเขาเดิน และวิ่งไปเก็บวิธีบิโนสเหล่านั้น บางคนเลือกสีน้ำเงิน บางคนเลือกสีเขียว บางคนเลือกสีแดง และบางคนเลือกสีเหลือง ทุกคนต่างสนุกสนานกับการผู้บิโนสให้แก่กัน และหัวเราะให้กับสีที่เจิดจ้าเหล่านั้น

ทันใดนั้นเมื่อมีลมพัดเข้ามา ครึ่งนี้ทำให้พวกเขาหนาวสั่น ทุกคนต่างมองซึ่งกันและกัน ตระหนักถึงความแตกต่าง รับรู้ว่าทุกคนเปลี่ยนไป และหยุดไว้ใจซึ่งกันและกัน

- พวกเขาบิโนสสีแดงเข้ารวมกลุ่มกัน และวิ่งไปอยู่ยังมุมหนึ่ง
- พวกเขาบิโนสสีน้ำเงินก็รวมกลุ่มกัน และวิ่งไปอยู่ยังมุมหนึ่ง

- พวกเขาบิโนสสีเขียวก็รวมกลุ่มกัน และวิ่งไปอยู่ยังมุมหนึ่ง
- พวกเขาบิโนสสีเหลืองก็รวมกลุ่มกัน และวิ่งไปอยู่ยังมุมหนึ่ง

ทุกคนต่างมีความเป็นเพื่อนกันมา และเคยเอาใจใส่ซึ่งกันและกัน สีอื่นดูเหมือนจะแปลกและแตกต่างไปจากเดิม ทุกคนสร้างกำแพงแยกจากกัน และกีดกันผู้อื่นออกไป

แต่ทุกคนก็พบว่า

- พวกเขาสีแสดมีน้ำ แต่ไม่มีอาหาร
- พวกเขาสีน้ำเงินมีอาหาร แต่ไม่มีน้ำ
- พวกเขาสีเขียวมีกิ่งไม้เพื่อใช้ก่อไฟ แต่ไม่มีเพิงอยู่อาศัย
- พวกเขาสีเหลืองมีเพิงอยู่อาศัย แต่ไม่มีสิ่งที่ทำให้เกิดความอบอุ่น

ทันใดนั้นชายแปลกหน้าก็ปรากฏตัวขึ้น และยืนอยู่ตรงกลางแผ่นดิน เขามองไปที่คนเหล่านั้น และกำแพงที่แบ่งแยกพวกเขา ชายแปลกหน้าเงยงและกล่าวด้วยเสียงอันดังมากว่า “ทุกคนจงออกมา พวกท่านกลัวอะไรหรือ จงมาพุดคุยกัน” ทุกคนแอบมองชายผู้นั้น และค่อยๆ ออกจากมุมมาที่ศูนย์กลาง ชายแปลกหน้ากล่าวว่า “เอาละ จงบอกแก่กันและกันว่า เจ้ามีอะไรจะให้คนอื่น และเจ้าต้องการจะได้อะไรจากคนอื่น”

เนื้อเรื่องนำเข้าสู่บทเรียนที่ ๔

พวกสีน้ำเงินกล่าวว่า “เรามีอาหารมากมายที่จะให้ แต่เราต้องการน้ำ”

พวกสีแดงกล่าวว่า “เรามีน้ำมากมายที่จะให้ แต่เราต้องการอาหาร”

พวกสีเขียวกล่าวว่า “เรามีพินมากมาย แต่เราต้องการเพิงพักอาศัย”

พวกสีเหลืองกล่าวว่า “เรามีเพิงพักอาศัย แต่เราต้องการความอบอุ่น”

ชายแปลกหน้าพูดว่า “ทำไมพวกเจ้าไม่นำสิ่งที่มีอยู่มารวมกันแล้วแบ่งปันกัน แล้วเจ้าทั้งหลายก็จะมีทุกอย่างเพียงพอที่จะกิน ดื่ม ให้ความอบอุ่น และมีที่พักอาศัย”

ทุกคนต่างพูดคุยกัน และเกิดความรักกันเหมือนเดิม ทุกคนจำความเป็นเพื่อนกันได้ พวกเขากำลังทำลายกำแพงลงและต้อนรับกันและกันเสมือนเพื่อนเก่า เมื่อทุกคนตระหนักว่า สิ่งเป็นสิ่งแบ่งแยกเขาออกจากกันและกัน ทุกคนจึงต้องการทิ้งมันไป แต่ก็อดเสียดยในสีสันอันเจิดจ้าเหล่านั้นไม่ได้ จึงนำเขามารวมกัน และทำเป็นริบบิ้นสายรุ้งสวยงามหนึ่งเส้น พวกเขาจึงเรียกตนเองว่า มนุษย์สายรุ้ง ริบบิ้นสายรุ้งจึงกลายเป็นสัญลักษณ์แห่งสันติภาพของพวกเขา

เรื่องเดิมของ แคโรลีน แอสคาร์

แฟ้มข้อมูลสหประชาชาติ : เลขาธิการสหประชาชาติ

อุดมการณ์ในเรื่องนี้สะท้อนให้เห็นถึงอุดมการณ์อย่างเด่นชัดในกฎบัตรสหประชาชาติ ความร่วมมือย่อมดีกว่าความขัดแย้ง “บุรุษแปลกหน้าผู้นั้น” อาจเปรียบเสมือนเลขาธิการสหประชาชาติ ผู้ทำหน้าที่ในนามของสหประชาชาติ เลขาธิการสหประชาชาติคนปัจจุบันคือนายบูทรอซ บูทรอซ - กาลิ ชาวอียิปต์ ซึ่งดำรงตำแหน่งนี้ เป็นคนที่ ๖ ส่วนคนอื่นๆ ก่อนหน้านี้นี้มีรายนามดังต่อไปนี้ :

นายทริกเว ลี ชาวอเมริกัน พ.ศ. ๒๔๘๘-พ.ศ. ๒๔๙๖
นายดีก อัมมาโซลด์ ชาวสวีเดน พ.ศ. ๒๔๙๖-๒๕๐๔
นายอูถัน ชาวพม่า (ปัจจุบันคือเมียนมาร์) พ.ศ. ๒๕๐๔-พ.ศ. ๒๕๑๔
นายเคิร์ก วัลเลโฮล์ม ชาวออสเตรเลีย พ.ศ. ๒๕๑๕-พ.ศ. ๒๕๒๔
นายฮาเวียร์ เปเรซ เดอ เคเวซา ชาวเปรู พ.ศ. ๒๕๒๕-พ.ศ. ๒๕๓๔

เลขาธิการสหประชาชาติสามารถนำเรื่องเข้าสู่การพิจารณาของคณะมนตรีความมั่นคงได้ หากเห็นว่าเป็นเรื่องคุกคามต่อสันติภาพระหว่างประเทศ อย่างไรก็ตาม การตัดสินใจนั้นต้องขึ้นอยู่กับคณะมนตรีความมั่นคง เลขาธิการสหประชาชาติไม่สามารถตัดสินใจได้โดยลำพัง โดยไม่ได้รับความเห็นชอบจากคณะมนตรีความมั่นคง

นอกจากนั้น เลขาธิการสหประชาชาติยังเป็นหัวหน้าสำนักเลขาธิการ ซึ่งมีพนักงานหญิงชายกว่า ๑๕,๐๐๐ คน จากประเทศต่างๆ กว่า ๑๕๐ ประเทศ ทุกคนต่างได้ให้ปฏิญญา* ที่จะไม่รับคำสั่งจากรัฐบาลอื่น หรืออำนาจจากภายนอก ภายใต้มาตรา ๑๐๐ ของกฎบัตรสหประชาชาติ ประเทศสมาชิกยอมรับที่จะไม่แสวงหาอิทธิพล บังคับพนักงานในหน้าที่การงาน เลขาธิการสหประชาชาติได้รับการแต่งตั้งจากสมัชชาตามคำแนะนำของคณะมนตรีความมั่นคง เป็นธรรมเนียมว่า บุคคลที่ได้รับแต่งตั้งนั้นจะต้องไม่มาจากประเทศที่เป็นสมาชิกถาวรของคณะมนตรีความมั่นคง อันได้แก่ จีน ฝรั่งเศส สหพันธรัฐรัสเซีย สหราชอาณาจักร และสหรัฐ

*การให้คำมั่นสัญญาโดยถือเอาสิ่งศักดิ์สิทธิ์ หรือความสุจริตเป็นที่ตั้ง (พจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. ๒๕๒๕) -ผู้แปล

เนื้อหาสำหรับบทเรียนที่ ๔

ถ้าจัดให้นักเรียนแสดงบทบาทสมมติ ต้องใช้เวลาแก่นักเรียนในการอภิปรายทั้งชั้นเรียนในตอนจบ และให้เด็กนักเรียนได้มีโอกาสค้นพบบางสิ่งบางอย่างจากการแสดงก่อนจากไป

กิจกรรมเสริม

๑. ในวันแรก ให้เตรียมชั้นเรียนเพื่อกระทำสิ่งนี้ ให้นักเรียนเลือกว่าจะอยู่ในกลุ่มสี่ใด และเพราะเหตุใด ขอให้นักเรียนนำสิ่งของใดก็ได้ที่เป็นสิ่งที่ตนเลือก รวมทั้งเสื้อผ้า โดยนำมาในวันรุ่งขึ้น กลุ่มสี่แดงควรนำดินน้ำมัน หรือภาชนะอะไรก็ได้ที่ใส่น้ำได้ กลุ่มสีน้ำเงินควรนำตะกร้าสำหรับใส่อาหาร กลุ่มสีเขียวควรจะนำไม้และกิ่งไม้มา และกลุ่มสีเหลืองควรจะนำนม หรือกระดาษแข็งมาสำหรับเป็นที่พัก ให้นักเรียนเลือกอีกครั้งหนึ่งว่า ใครควรจะเป็น “ชายแปลกหน้า” จากนั้น ให้นักเรียนแสดงการประชุมเพื่อให้นักเรียนชั้นอื่นๆ ดู

๒. ให้นักเรียนเลือกเลขาธิการสำหรับสัปดาห์ขึ้น นักเรียนชาย หรือหญิงคนนั้นอาจต้องตัดสินใจปัญหาพิพาทระหว่างสมาชิกในชั้นเรียน ปัญหานี้อาจเป็นเรื่องของการรังแก การโต้แย้ง หรือนักเรียนอาจฝ่าฝืนกฎข้อบังคับของโรงเรียน บุคคลที่ได้รับการเลือกนี้จะต้องเป็นที่ยอมรับของนักเรียนทั้งชั้น ทั้งนี้เพื่อครูอาจจะได้ใช้ระบบการลงคะแนนเสียงแบบขั้นตอนมากกว่าการนับคะแนนเสียงทั้งหมดแบบธรรมดาโดยรวมโดยการยกมือ

ผู้สมัครทุกคนจะต้องได้รับการเสนอชื่อและมีผู้สนับสนุนตาม พวกเขาจะต้องยอมรับการแต่งตั้ง และจะกล่าวให้ทราบว่าจะพยายามทำอะไรและจะปฏิบัติหน้าที่อย่างไร จากนั้นนักเรียนทั้งชั้นจึงจะลงคะแนนเลือกตามลำดับความพอใจ หากไม่มีผู้สมัครได้คะแนนเสียงมากกว่าคะแนนรวมของผู้อื่นแล้ว คนที่ได้คะแนนน้อยที่สุดจะถูกตัดทิ้งไป การลงคะแนนเสียงเลือกครั้งที่สองด้วยวิธีการหย่อนบัตรจะถูกนำมาใช้และดำเนินต่อไป อีกวิธีหนึ่ง อาจให้เวลานักเรียนในชั้น ๒ วัน ให้เสนอชื่อบุคคลที่เป็นที่ยอมรับของทุกๆ คนขึ้นมา วิธีนี้คือวิธีที่ใช้ดำเนินการในการเลือกตั้งคณะมนตรีความมั่นคง

๓. เขียนรายละเอียดของงานที่คณะมนตรีความมั่นคงจะมอบให้กับเลขาธิการคนใหม่ โดยควรระบุถึง

ก. งานที่เขาหรือเธอผู้นั้นจะต้องทำ และ

ข. ทักษะที่เขาและเธอจำเป็นต้องมี ในการเป็นผู้ใกล้ชิดที่ดี

นักเรียนชอบงานเช่นนี้ไหม ? ก่อนที่จะตัดสินใจ ให้ทำรายการสิ่งดีและสิ่งที่ไม่ดีทั้งหมดในงาน

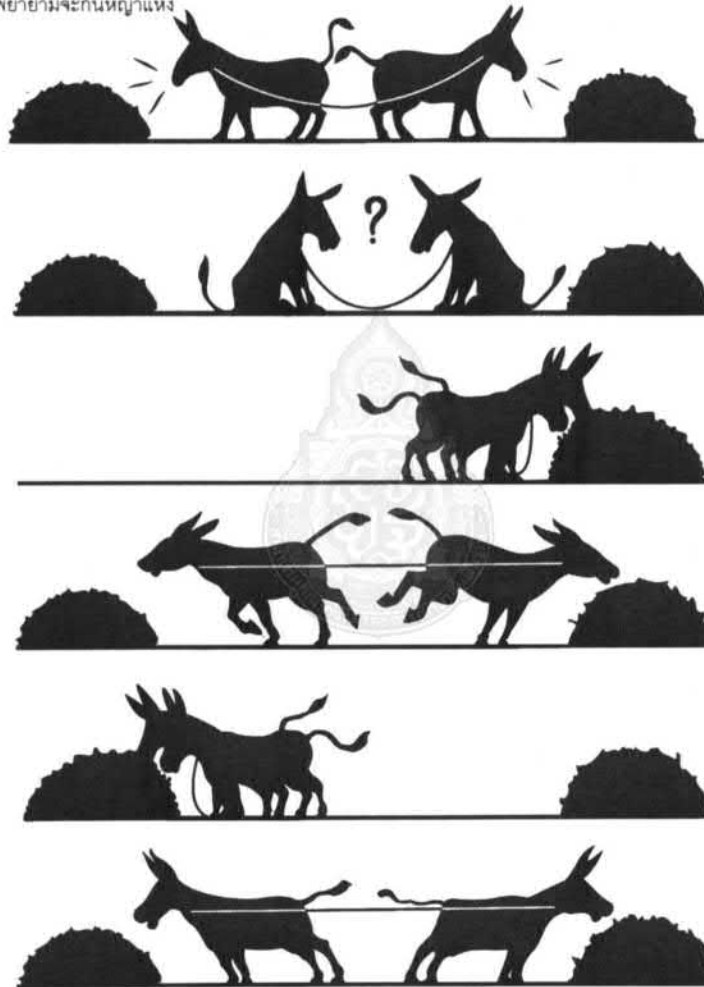

เนื้อเรื่องนำเข้าสู่บทเรียนที่ ๕

ความร่วมมือดีกว่าความขัดแย้ง

ชื่อ.....

ตัดแผ่นภาพตามรอยเส้นข้างล่างแล้วเรียงลำดับ เพื่อแสดงถึงความร่วมมือดีกว่าความขัดแย้ง ภาพบนสุดเป็นภาพเหตุการณ์แรก ส่วนภาพอื่นที่ตามมาเรียงลำดับไม่ถูกต้อง ข้อควรจำคือ ลำทั้งสองตัวนี้ กำลังพยายามจะกินหญ้าแห้ง

เพิ่มข้อมูลสหประชาชาติ :
คณะมนตรีความมั่นคงแห่ง
สหประชาชาติ

สหประชาชาติเริ่มก่อตั้งขึ้นใน พ.ศ. ๒๔๘๘ “เพื่อคุ้มครองอนุชนรุ่นต่อมาให้รอดพ้นจากการทำลายล้างของสงคราม ซึ่งเกิดขึ้นมาแล้วถึงสองครั้งในชีวิตของเรา อันนำมาซึ่งความเศร้าสลดอันใหญ่หลวงต่อมวลมนุษยชาติ เหลือที่จะกล่าวได้...” “ความโหดร้ายของสงครามโลกครั้งที่สองจะเป็นเครื่องเตือนชาวโลก รวมทั้งนักการเมือง และบรรดาผู้นำของโลก ถึงผลที่ได้รับจากความขัดแย้งมากกว่าความร่วมมือ

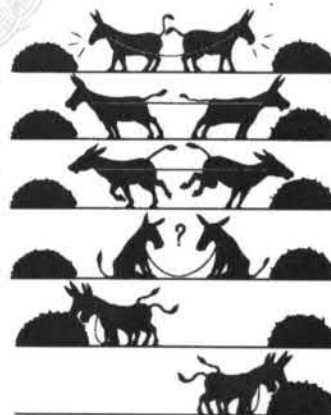
คณะมนตรีความมั่นคงจึงได้รับมอบอำนาจจากกฎบัตร ในอันที่จะธำรงรักษาสันติภาพและความมั่นคงของโลก คณะมนตรีฯสามารถสืบสวนเรื่องราวและดำเนินการไกล่เกลี่ยปัญหาขัดแย้ง

ระหว่างประเทศที่อาจคุกคามต่อสันติภาพของโลก นอกจากนั้นอาจเสนอการดำเนินการที่อาจรวมถึงการคว่ำบาตรทางเศรษฐกิจ หรือดำเนินการทหารต่อการรุกราน นอกจากนี้ยังมีอำนาจในการวางระบบควบคุมอาวุธยุทโธปกรณ์ คณะมนตรีความมั่นคงประกอบด้วยสมาชิก ๑๕ ประเทศ ซึ่งมีสมาชิกถาวรอยู่ ๕ ประเทศ ได้แก่ จีน ฝรั่งเศส สหพันธรัฐรัสเซีย สหราชอาณาจักร และสหรัฐ หนึ่งในกลุ่มของ ๕ ประเทศนี้สามารถใช้สิทธิยับยั้งข้อตัดสินใจของคณะมนตรีความมั่นคงได้ ส่วนสมาชิกอื่นอีก ๑๐ ประเทศที่มาจากการเลือกตั้งของสมัชชาให้อยู่ในวาระ ๒ ปี รับผิดชอบดูแลประกันความมั่นใจว่า มีตัวแทนจากแต่ละภูมิภาคของโลกเข้าร่วมดำเนินการ ประเทศทั้งหมดที่เป็นสมาชิกของสหประชาชาติ จะต้องปฏิบัติตามมติของคณะมนตรีความมั่นคง

กิจกรรมเสริม

- เป้าหมายของเนื้อเรื่องนำเข้าสู่บทเรียนที่ ๕ นั้น เพื่อให้เด็ก ๆ ตระหนักว่า ภารกิจส่วนใหญ่จะง่ายขึ้น ถ้าชาวโลกทำงานร่วมกันแทนที่จะขัดแย้งกัน ลำดับภาพที่ถูกต้องอยู่ทางด้านขวามือ
๑. แทนที่จะให้นักเรียนนำภาพปริศนามาต่อเข้าด้วยกันตามลำพัง ครูควรล้ําเนาภาพทั้งหมดและให้นักเรียนคนละภาพ จากนั้นให้นักเรียนเดินไปดูภาพของเพื่อนคนอื่นรอบห้อง แล้วจึงร่วมกับเพื่อนทั้ง ๕ นำภาพแต่ละชิ้นมาเรียงลำดับเข้าด้วยกัน
 - ก. นักเรียนแต่ละกลุ่มควรอธิบายให้เพื่อนในชั้นเรียนทราบว่า ทำไมจึงตัดสินใจเรียงลำดับภาพเช่นนั้น

เนื้อหาสำหรับบทเรียนที่ ๕

- ข. นักเรียนอาจถูกครูขอร้องให้เขียนเรื่องราวของตน และพวกเขาหันมาร่วมมือตามลำดับเหตุการณ์อย่างไร และมีปัญหาใหม่ ? และพวกเขาแก้ไขปัญหายังไง เพื่อทำให้ทุกสิ่งราบรื่นในครั้งต่อไป ?
๒. ในทางดนตรีและการเดินร่ำ ครูอาจจะเริ่มนำด้วยท่าทางและเสียงที่ตรงข้ามกับความนุ่มนวลหรือประสานไปในทางราบรื่น นักเรียนอาจได้รับเครื่องดนตรีบางชิ้น และ/หรือท่าทางการเคลื่อนไหวบางท่า และอาจถูกขอร้องให้สื่อสารข้อมูลแก่เพื่อนในกลุ่ม หรือเพื่อนที่เหลือในชั้นเรียน
๓. ใช้ข้อมูลจำเพาะ ๗ ตกแต่งห้องเรียนด้วยนกพิราบที่ทำจากกระดาษ ซึ่งเป็นสัญลักษณ์ของสันติภาพ
๔. ให้นักเรียนจับคู่และคิดถึงสถานการณ์ที่บ้าน หรือที่โรงเรียน ที่ต้องใช้ความสามัคคีแทนความขัดแย้ง คราวนี้จับคู่อีกครั้งกัน ให้นักเรียนคนหนึ่งแสดงเป็นผู้ฟัง ซึ่งถามคำถามเพื่อให้อธิบาย อีกคนหนึ่งจะเป็นผู้อธิบายสถานการณ์ที่ตนเลือกขึ้นมา เมื่อหมดเวลาตามกำหนด ให้นักเรียนเปลี่ยนบทบาทกัน ให้ครูถามนักเรียนว่า นักเรียนได้เรียนรู้อะไรจากแบบฝึกหัดนี้ มีการกระทำใดบ้างที่สอดคล้องกับความร่วมมือ หรือความพยายามที่จะหลีกเลี่ยงข้อขัดแย้ง ? อะไรคือการกระทำเหล่านั้น ?

นกกระเรียนกระดาษหนึ่งพันตัว

ชื่อ.....

อ่านเรื่องต่อไปนี้กับเพื่อนแล้วอภิปราย

ใน พ.ศ.๒๔๔๘ ตอนปลายสงครามโลกครั้งที่ ๒ ระเบิดปรมาณูลูกแรก (เอ-บอมบ์) ได้ถูกทิ้งลงที่เมืองฮิโรชิมา ในประเทศญี่ปุ่น เมืองถูกทำลายและประชาชนหลายพันคนเสียชีวิต แม้ระเบิดนี้จะมียานภาพในการทำลายล้างมากกว่าระเบิดธรรมดาหลายร้อยเท่าแล้ว ยังมีบางสิ่งที่ยังระเบิดธรรมดาไม่มีคือ กัมมันตภาพรังสี เราทราบดีว่ากัมมันตภาพรังสีนี้มีอันตรายร้ายแรง และเป็นสาเหตุของโรคร้าย เช่น โรคมะเร็ง

เด็กหญิงชาวญี่ปุ่นผู้เยาว์คนหนึ่งชื่อว่า ซาดาโกะ อาศัยห่างจากเมืองฮิโรชิมาเพียงหนึ่งไมล์ครึ่งขณะที่ระเบิดปรมาณูลูกนั้นระเบิดขึ้น แต่เธอไม่ได้ถูกไฟคลอกหรือได้รับบาดเจ็บที่ผู้คนอาจเห็นได้ หลังจากนั้น ๑๐ ปี เมื่อเมืองฮิโรชิมาถูกสร้างขึ้นมาใหม่ เธอผู้นี้ได้ล้มป่วยด้วยโรคโลหิตชนิดที่มีเม็ดโลหิตขาวมากเกินไป คือ โรคมะเร็งในเม็ดเลือดนั่นเอง เธอต้องเข้ารักษาตัวในโรงพยาบาล เธอหวาดกลัว หวาดกลัวอย่างมาก เธอรู้ว่าเธออาจจะต้องตาย ครอบครัวของเธอและเพื่อนๆ ต่างพากันมาเยี่ยมทุกวัน และพยายามที่จะให้กำลังใจแก่เธอ

เพื่อนรักของเธอชื่อ ชิซูกะ ได้เล่าเรื่องนกกระเรียน ซึ่งเป็นนกศักดิ์สิทธิ์ของญี่ปุ่น นกกระเรียนเป็นนกที่ได้รับความเชื่อว่า จะมีชีวิตอยู่นับหลายพันปี และถ้าผู้ใดช่วยคนใดพันนกกระเรียนกระดาษได้หนึ่งพันตัว ผู้นั้นก็จะมีอายุยืนยาวขึ้น

ซาดาโกะ จึงตัดสินใจที่จะพันนกกระเรียนให้ได้หนึ่งพันตัว วันแล้ววันเล่า เธอพยายามพับและพบว่า การกระทำเช่นนี้เป็นวิธีที่ดีที่ทำให้เกิดความเข้มแข็งยิ่งขึ้น บางครั้งเธอป่วยเกินไปกว่าที่จะ

พันนกกระเรียนได้หลายตัว แต่เธอก็พักเพียงพักต่อไป เมื่อครอบครัวของซาดาโกะและเพื่อนๆ มาเยี่ยมเธอที่โรงพยาบาล เธอพยายามที่จะยิ้มและมีความสุข เพื่อที่ว่าพวกเขาจะได้ไม่ต้องวิตกกังวลห่วงใยเธอจนเกินไป

ซาดาโกะพันนกกระเรียนได้ ๖๐๐ ตัว แต่เธอก็ยังไม่มีอาการดีขึ้น เธอยังคงพยายามที่จะพันนกกระเรียนให้มากขึ้น แต่น่าเสียใจ ในที่สุดเธอได้เสียชีวิตลง เธอพันนกกระเรียนกระดาษได้ทั้งหมด ๖๔๔ ตัว

เพื่อนร่วมชั้นเรียนของซาดาโกะ จึงตัดสินใจช่วยกันพันนกกระเรียนที่ค้างอยู่อีก ๓๕๖ ตัว และนำนกกระเรียนทั้งหมดหนึ่งพันตัวนี้ไปฝังรวมกับเธอ

ซาดาโกะมิใช่เด็กหญิงคนเดียวในเมืองฮิโรชิมาที่เสียชีวิตด้วยโรคโลหิตชนิดที่มีเม็ดโลหิตขาวมากเกินไป มีเด็กคนอื่นอีกจำนวนมากที่เสียชีวิตและกำลังจะเสียชีวิตด้วยโรคนี้นี้ (โรคนี้เป็นที่รู้จักกันในนามว่า โรค เอ-บอมบ์)

เด็กๆ ได้ตั้งชมรมขึ้นมา เพื่อหาทุนก่อตั้งอนุสาวรีย์ให้แก่ซาดาโกะ ชมรมนี้ได้เติบโตขึ้น และมีโรงเรียนนับพันโรงทั่วโลกได้ร่วมให้การสนับสนุนทุนต่อมาอีก ๓ ปี พวกเขาทั้งหลายก็รวบรวมเงินได้มากพอที่จะสร้างอนุสาวรีย์ อนุสาวรีย์แห่งนี้มีชื่อว่าอนุสาวรีย์สันติภาพของเด็กๆ ซึ่งตั้งอยู่ในสวนสันติภาพ เมืองฮิโรชิมา

มีข้อความจารึกไว้ในเสาหินว่า

นี่คือเสียงร้องไห้ของพวกเรา

นี่คือคำสวดอ้อนวอนของพวกเรา

สันติภาพในโลกนี้

แฟ้มข้อมูลสหประชาชาติ : สหประชาชาติและเขตปลอด- อาวุธ

กฎบัตรสหประชาชาติระบุไว้ว่า “เราประชาชนของสหประชาชาติ มีเจตจำนงที่จะคุ้มครองอนุชนรุ่นต่อมาให้รอดพ้นจากการทำลายล้างของสงคราม ซึ่งเกิดมาแล้วถึงสองครั้ง ในช่วงชีวิตของเรา และนำมาซึ่งความเศร้าโศกแก่มวลมนุษยชาติ อันเหลือที่จะพรรณนา....”

ความน่าสะพรึงกลัวและความทุกข์ทรมานทั้งหลายของสงครามโลกครั้งที่ ๒ ชักนำให้หลายประเทศเห็นว่า จำเป็นที่จะต้องตั้งองค์การขึ้น เพื่อช่วยป้องกันมิให้เกิดสงครามขึ้นอีกในอนาคต

งานส่วนใหญ่ขององค์การในครั้งนั้นจะเป็นเรื่องของการลดกำลังอาวุธ โดยเฉพาะอย่างยิ่งการควบคุมและลดกำลังอาวุธนิวเคลียร์ โดยมีคณะกรรมการด้านลดกำลังอาวุธ (Disarmament Commission) ทำรายงานประจำปีเสนอต่อสมัชชา พร้อมข้อเสนอแนะให้ดำเนินการเฉพาะ นอกจากนี้ยังมีการประชุมลดกำลังอาวุธ ซึ่งประกอบด้วย สมาชิก ๔๐ ประเทศ รวมทั้งประเทศ

ที่มีอาวุธนิวเคลียร์อีก ๕ ประเทศ นับแต่ พ.ศ. ๒๕๐๒ เป็นต้นมา เป้าหมายแห่งความริเริ่มในการลดกำลังอาวุธทั้งหมด คือ “การลดกำลังอาวุธแบบทั่วไปและสมบูรณ์” สหประชาชาติได้มีข้อจำกัด แต่ความสำเร็จที่สำคัญ ได้แก่

สนธิสัญญาแอนตาร์กติก พ.ศ. ๒๕๐๒ ซึ่งเป็นสนธิสัญญาฉบับแรกในการสร้างเขตปลอดอาวุธนิวเคลียร์ สนธิสัญญาห้ามการทดลองอาวุธนิวเคลียร์บางส่วน พ.ศ. ๒๕๐๖ (Partial Test-Treaty) ห้ามการทดลองอาวุธนิวเคลียร์ในชั้นบรรยากาศและนอกอวกาศ และสนธิสัญญาการไม่แพร่กระจายอาวุธนิวเคลียร์ พ.ศ. ๒๕๑๒ (Non-Proliferation Treaty) ได้เห็นพ้องป้องกันการขยายเทคโนโลยีนิวเคลียร์จากประเทศที่มีนิวเคลียร์ไปสู่ประเทศที่ไม่มีนิวเคลียร์

การดำเนินงานยังคงดำเนินต่อไปในเรื่องของการทำสนธิสัญญาห้ามการทดลองอาวุธนิวเคลียร์ทั้งหมด ควบคุมการสร้าง การขยาย และการใช้อาวุธเคมี

ทบวงการพลังงานปรมาณูระหว่างประเทศ (IAEA) ทำหน้าที่ตรวจตรา พิสูจน์หลักฐาน และใช้เทคโนโลยีนิวเคลียร์ในทางสันติ

กิจกรรมเสริม

๑. เรื่องจริงที่เล่ามานี้เป็นเรื่องเศร้าสลด แต่ก็เต็มไปด้วยความหวัง นักเรียนควรจะอ่านเรื่องนี้กับเพื่อน และพยายามค้นหาความหวังที่น่าจะมี ครูบอกนักเรียนให้ทราบว่า ปัจจุบันนี้มี “ชมรมนกกระเรียนกระดาษ” ในเมืองอิโรชิมา ซึ่งบรรดาสมาชิกจะคอยดูแลอนุสาวรีย์ พวกเขาจะไปเยี่ยมผู้รอดชีวิตจากเอ-บอมบ์ ซึ่งแก่ชรา หรือป่วยอยู่ หรือกำลังต้องการความช่วยเหลือ เขาเหล่านี้ก็กำลังพบนกกระเรียนกระดาษเช่นกัน บางครั้งก็ทำนกกระเรียนกระดาษไปแขวนที่อนุสาวรีย์ หรือนำไปมอบแก่ผู้ป่วย เพื่อให้กำลังใจแก่พวกเขา บางส่วนก็มอบให้กับผู้มาแวะเยี่ยมเมืองอิโรชิมา เพื่อเตือนพวกเขาให้รำลึกถึงเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น ให้นักเรียนหาที่ตั้งของประเทศญี่ปุ่นบนแผนที่โลก (ข้อมูลจำเพาะ ๑) แล้วหาดำแหน่งที่ตั้งและปิดป้ายชื่อเมืองอิโรชิมา
๒. “ชมรมนกกระเรียนกระดาษ” เป็นตัวอย่างให้เห็นว่า นักเรียนจะเข้ามามีส่วนเกี่ยวข้องและริเริ่มทำสิ่งอื่นที่แตกต่างได้อย่างไร นักเรียนควรค้นหาอนุสรณ์สถานในประเทศ สวนสาธารณะ หรือรูปปั้น ซึ่งอุทิศให้กับสันติภาพ และค้นคว้าหาความรู้เกี่ยวกับสถานที่เหล่านี้ ให้นักเรียนออกแบบอนุสาวรีย์สันติภาพของตนเองขึ้น
๓. คำว่า “สันติภาพ” มีความหมายอย่างไรต่อนักเรียน ? นายมาร์ติน ลูเธอร์ คิง จูเนียร์ ผู้รักสันติชาวอเมริกันเชื้อสายแอฟริกา กล่าวว่า สันติภาพไม่ได้หมายความว่าเพียงแค่การปราศจากซึ่งความ “ตึงเครียด” แต่หมายถึง “การคงไว้ซึ่งความยุติธรรม” นักเรียนคิดว่าเขาหมายความว่าอย่างไร ? ลองหาตัวอย่างในชีวิตของนักเรียน กรณีที่มีปัญหาขัดแย้ง แต่ไม่ปรากฏชัดเจนน แต่ความยุติธรรมก็ยังไม่ปรากฏเช่นกัน ให้นักเรียนทำงานเป็นกลุ่ม โดยอาจทำเป็น “กลุ่มรูปปั้น” ใช้ร่างกายอากัปกริยาของนักเรียนเองแสดงรูปปั้นที่สื่อความหมายถึง “สันติภาพ” นอกจากนั้นนักเรียนอาจจะทำรูปปั้นในทำนองเดียวกันนี้บ่งบอกถึงสงคราม ครูอาจจะถ่ายภาพพวกเขาไว้ หรือนักเรียนคนใดคนหนึ่งอาจจะวาดภาพรูปปั้นนั้นไว้
๔. ใช้แผ่นกระดาษที่ให้ ทำนกกระเรียนกระดาษ ให้นักเรียนจัดการชุมนุมขึ้นในโรงเรียน และเล่าเรื่องราวเกี่ยวกับซาซากิโกะ นักเรียนอาจแสดงละครตามเรื่อง ให้ครูมอบนกกระเรียนกระดาษแก่นักเรียนทุกคน และให้นักเรียนไปติดไว้ ณ ที่ใดที่หนึ่งในโรงเรียน หรืออาจขอให้นักเรียนนำนกกระเรียนไปมอบแก่เพื่อนในโรงเรียนที่เขาต้องการสร้างสันติภาพด้วย

แม่ไก่ต๋อกลงตัวน้อย

ชื่อ.....

ให้นักเรียนอ่านเรื่องต่อไปนี้ แล้วแบ่งออกเป็นกลุ่ม กลุ่มละสี่คน คนหนึ่งเป็นแม่ไก่ต๋อกลงตัวน้อย คนหนึ่งเป็นหนู คนหนึ่งเป็นสุนัข และอีกคนหนึ่งเป็นห่าน เรื่องนี้ให้บทสนทนาอะไรแก่เราบ้าง ?

กาลครั้งหนึ่ง มีแม่ไก่ต๋อกลงตัวน้อย มีปีกสีน้ำตาล มีจุดสีน้ำตาลและสีครีมกระจายไปทั่วตัว เธออยู่กับลูกห้าตัวในชนบท และกินอาหารตามแต่จะหาได้ รวมทั้งป้อนเลี้ยงดูลูกน้อยด้วยตัวเอง วันหนึ่งเธอพบเมล็ดข้าวสาลีจำนวนหนึ่ง เธอรู้ว่าเธอสามารถปลูกเมล็ดข้าวเหล่านี้ แล้วเธอจะได้มีข้าวสาลีไว้กินมากขึ้น เธอจึงขอเพื่อนบ้านให้ช่วยเธอ

“ใครบ้างจะช่วยฉันปลูกข้าวสาลี” แม่ไก่ต๋อกลงตัวน้อยถาม

“ฉันไม่ละ” ห่านพูด “แต่ฉันจะขายต้นกาแฟให้เธอ ถ้าเธอปลูกกาแฟแทนข้าวสาลี เธอจะขายได้เงินเยอะ”

“ฉันไม่ละ” สุนัขพูด “แต่ถ้าเธอปลูกกาแฟฉันจะรับซื้อ”

“ฉันไม่ละ” หนูพูด “แต่ฉันจะให้เธอยืมเงิน ถ้าเธอต้องการลงทุน”

ดังนั้น แม่ไก่ต๋อกลงตัวน้อยจึงปลูกต้นกาแฟแทนข้าวสาลี

“ใครจะช่วยฉันปลูกต้นกาแฟนี้” แม่ไก่ต๋อกลงตัวน้อยถาม

“ฉันไม่ละ” ห่านพูด “แต่ฉันจะขายปุยให้เธอไปใส่ในไร่กาแฟ”

“ฉันไม่ละ” สุนัขพูด “แต่ฉันจะขายยาปราบศัตรูพืชป้องกันโรค”

“ฉันไม่ละ” หนูพูด “แต่ฉันจะให้เธอยืมเงินไปซื้อปุยและยาปราบศัตรูพืชที่เธอต้องการ”

ดังนั้น แม่ไก่ต๋อกลงตัวน้อยจึงต้องทำงานหนักอยู่เป็นเวลายาวนาน เธอหว่านปุยและพ่นยาฆ่าแมลงในไร่กาแฟ แม้ว่าเธอต้องเหนื่อยยากมาก-

กว่าปลูกข้าวสาลี แต่เธอก็คุ้นคิดถึงเงินที่เธอจะได้รับจากการขายกาแฟ และคิดถึงว่าเธอจะนำเงินก้อนนั้นไปซื้ออะไรได้บ้าง

ครั้นฤดูเก็บเกี่ยวมาถึง

“ใครจะช่วยฉันขายกาแฟละ” แม่ไก่ต๋อกลงตัวน้อยถาม

“ฉันไม่ละ” ห่านพูด “แต่ฉันจะให้เธออบกาแฟและบรรจุที่โรงงานของฉัน โดยเธอสามารถจ่ายค่าบริการ”

“ฉันไม่ละ” สุนัขพูด “ใครๆ ก็ปลูกกาแฟกันทั่วไปหมดในเวลานี้ และราคาก็ตกอยู่แล้วด้วย ที่จริงตอนนี้ราคาก็ต่ำสุดขีดแล้วนะ”

“ฉันไม่ละ” หนูพูด “แต่เธอจะต้องคืนเงินที่ยืมฉันไปเดี๋ยวนี้เลย พร้อมทั้งดอกเบี้ยด้วย”

ถึงตอนนี้แม่ไก่ต๋อกลงตัวน้อยจึงว่า เธอผิดพลาดไปแล้วที่ปลูกกาแฟแทนข้าวสาลี เพราะเธอมีหนี้สินล้นพ้นตัว ไม่มีอะไรจะกินและเลี้ยงลูก

“ใครจะช่วยหาอาหารให้ฉันกิน” แม่ไก่ต๋อกลงตัวน้อยถาม

“ฉันไม่ละ” ห่านพูด “ก็เธอไม่มีเงินซื้อนี่”

“ฉันไม่ละ” สุนัขพูด “ตั้งแต่ใครๆ ปลูกกาแฟกัน ไม่มีอาหารพอกินทั่วถึงกันเลย”

“ฉันไม่ละ” หนูพูด “แต่ฉันจะเข้าไปครองที่ดินของเธอแทนเงินที่เธอเป็นหนี้ฉัน และบางทีฉันจะให้เธออยู่ต่อไปและทำงานให้ฉัน”

เพิ่มข้อมูลสหประชาชาติ : องค์การอาหารและเกษตรแห่ง สหประชาชาติ (FAO)

องค์การอาหารและเกษตรแห่งสหประชาชาติ (FAO) ก่อตั้งขึ้นจากผลงานของการประชุมที่เมืองควิเบก เมื่อวันที่ ๑๖ ตุลาคม พ.ศ. ๒๔๘๘ ตั้งแต่ พ.ศ. ๒๕๒๒ ได้ถือว่า วันนี้เป็นวันอาหารโลก และมีการเฉลิมฉลองกันทุกปี

องค์การอาหารและเกษตรแห่งสหประชาชาติ มีจุดมุ่งหมายเพื่อยกระดับโภชนาการและมาตรฐานการครองชีพ เพื่อปรับปรุงผลผลิต กระบวนการผลิต การตลาด และการกระจายอาหาร และผลผลิตทางการเกษตรจากเกษตรกรรมทุกชนิด จากป่าไม้ และจากการประมง เพื่อส่งเสริมการพัฒนาชนบท และปรับปรุงสภาพชีวิตความเป็นอยู่ของประชากรในชนบทให้ดีขึ้น และด้วยวิธีการเช่นนี้ จะเป็นการขจัดความอดอยากหิวโหยให้หมดสิ้นไป

นอกจากนี้ องค์การอาหารและเกษตรแห่งสหประชาชาติ ยังสนับสนุนโครงการอาหารโลก ซึ่งใช้อาหาร เงินสด และการบริการต่างๆ จากประเทศสมาชิก สนับสนุนโครงการพัฒนาสังคมและเศรษฐกิจ ตลอดจนให้การบรรเทาทุกข์ในสถานการณ์ฉุกเฉินด้วย

งานขององค์การอาหารและเกษตรแห่งสหประชาชาติ เป็นเรื่องเกี่ยวกับการผลิตเมล็ดพันธุ์พืช การคุ้มครองดิน การอนุรักษ์ดิน การใช้ปุ๋ย และทรัพยากรป่าไม้อย่างมีจิตสำนึก มีหน้าที่ในเรื่องของโรคสัตว์ (เช่น โรคไทฟอยในโซมิแอซิช ซึ่งเป็นโรคที่มีอาการง่วงนอนชนิดหนึ่งในทวีปแอฟริกา) ตลอดจนในเรื่องของการ

ปฏิรูปที่ดิน นอกจากนี้ องค์การนี้ยังส่งเสริมการใช้แหล่งคืนรูปของพลังงาน การประมงในทะเลและน้ำจืด

หน้าที่สำคัญประการหนึ่งขององค์การอาหารและเกษตรแห่งสหประชาชาติคือ นำเสนอข้อมูลโลกและระบบเตือนภัยล่วงหน้า ซึ่งเป็นข้อมูลที่ทันสมัยในเรื่องสถานการณ์อาหารโลก รวมทั้งยังระบุให้ทราบถึงประเทศที่กำลังขาดแคลนอาหาร ผู้ที่มีครีธาในการบริจาคสามารถจะตัดสินใจได้ด้วยข้อมูลว่า ควรมุ่งเป้าหมายความช่วยเหลือที่ดีที่สุดของตนไปที่ใด

เนื้อหาในเอกสารนี้ได้มาจากสิ่งพิมพ์ขององค์การอาหารและเกษตรแห่งสหประชาชาติชื่อ *Protect and Produce – Putting the pieces together.*

วันอาหารโลก คือ วันที่ ๑๖ ตุลาคม
ที่อยู่ : FAO, Via delle Terme di Caracalla,
1-00100 Rome, Italy.

กิจกรรมเสริม

๑. เมื่อนักเรียนอ่านเรื่องนี้ตามลำพัง หรือเป็นกลุ่มแล้ว ให้ครูแบ่งนักเรียนออกเป็นกลุ่ม โดยขอให้ นักเรียนแสดงบทบาทตามเรื่อง คนหนึ่งเป็นแม่ไก่ คนหนึ่งเป็นห่าน คนหนึ่งเป็นสุนัข และอีก คนหนึ่งเป็นหนู นอกจากนั้นสิ่งที่ต้องเตรียมคือถุง หรือกระสอบสำหรับใส่ปุ๋ย ยารฆ่าแมลง และเมล็ดพันธุ์พืช และกระดาษสำหรับเป็นธนบัตร ให้ตรวจดูว่านักเรียนเข้าใจคำยาก หรือ ความคิด เช่น ปุ๋ย ยาปราบศัตรูพืช ดอกเบี้ย ราคาตก (สำหรับผู้ชายและผู้ซื้อ) พืชเศรษฐกิจ เป็นต้น
๒. ครูให้นักเรียนอภิปรายถึงผลที่ตามมาของเรื่องนี้ ตัวอย่างเช่น แม่ไก่ตอกตัวน้อยทำงานให้หนู หรือไม่ ? ถ้าไม่ เธอไปไหน เธอยังชีพอย่างไร ? ถ้าเช่นนั้นแล้วจะมีอะไรเกิดขึ้นในฤดูต่อไป ? ให้นักถึงผลที่ตามมา และเสริมเข้าไปในบทละครของเรื่องนี้ด้วย
๓. แบบฝึกหัดนี้จะช่วยให้นักเรียนเข้าใจถึงการทำงานของชุมชนว่าดำเนินไปอย่างไร ให้ครูแบ่ง นักเรียนออกเป็นกลุ่ม ให้กลุ่มหนึ่งค้นหาข้อมูลว่า ชุมชนที่นักเรียนอาศัยอยู่ ใช้พลังงาน และทรัพยากรธรรมชาติอะไร (เช่น ไฟฟ้า น้ำ เป็นต้น) พลังงานนี้มาจากไหน และกระจายไป อย่างไร อีกกลุ่มหนึ่งอาจค้นหาในท้องถิ่นเดียวกันเกี่ยวกับสินค้า เช่น อาหารและตู้เย็น อีก กลุ่มหนึ่งอาจค้นหาข้อมูลเกี่ยวกับอาชีพของประชาชนว่า สัดส่วนการทำงานเป็นอย่างไรใน ภาคการเกษตร อุตสาหกรรม การค้า พาณิชยกรรม การปกครอง และพวกเหล่านี้ทำอะไรให้ชุมชนบ้าง (เช่น จัดหาน้ำ เป็นต้น) จากนั้นให้นักเรียนมารวมกันเขียนแผนผังขนาดใหญ่ แสดงให้เห็นถึง งานต่างๆ ของชุมชนว่าสนองความต้องการของชุมชนอย่างไร อะไรจะเกิดขึ้น ถ้าชุมชนที่ นักเรียนอาศัยอยู่ตัดขาดจากสังคมภายนอก ?

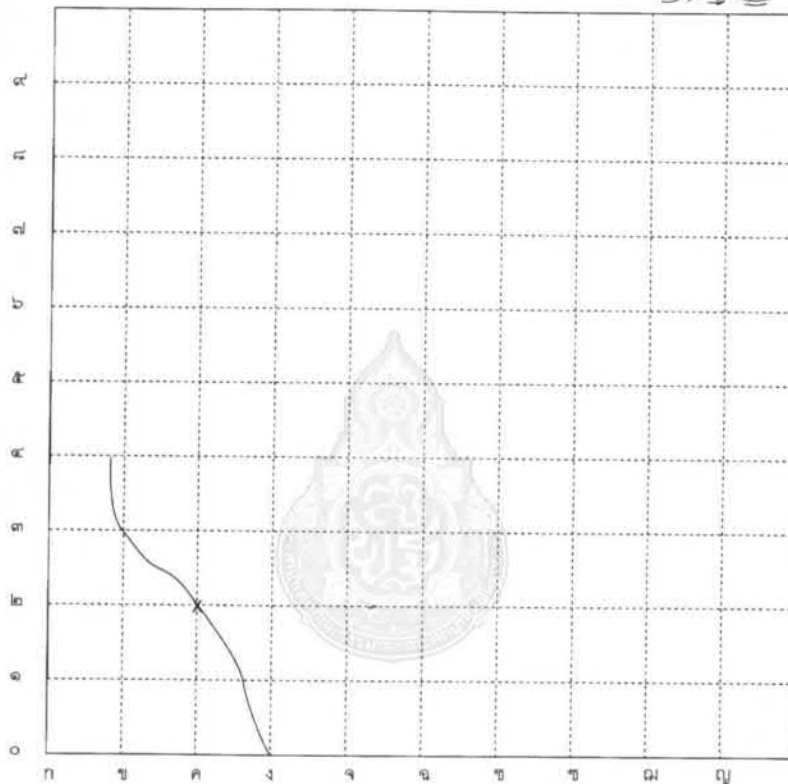

เนื้อเรื่องนำเข้าสู่บทเรียนที่ ๔

เรืออัปปาง!

แผนที่เกาะ.....

ชื่อ.....

นักเรียนถูกคลื่นลมพัดขึ้นเกยฝั่งที่ ค๒ นักเรียนสามารถมองเห็นชายหาดเป็นระยะทางไกล จุดนี้ ได้กำหนดไว้บนแผนที่สำหรับนักเรียนแล้ว ก่อนอื่นให้นักเรียนสำรวจเกาะนี้ และทำแผนที่ให้เสร็จสมบูรณ์ โดยลากเส้นไปตามจุดที่กำหนดดังต่อไปนี้

ข๔, ข๗, ค๔, ง๔, จ๗, จ๘, ข๘, ข๗, ข๖, จ๔, ข๓, ข๔, ด๓, ด๒, ข๑, ข๑, จ๒, จ๑ ให้นักเรียน จำว่า นักเรียนกำลังวาดภาพเกาะ จึงต้องใช้เส้นโค้งๆ คดๆ ให้ตั้งชื่อเกาะ และอภิปรายว่า มีอะไรบ้าง ที่จำเป็นต่อการยังชีพ ใช้ดินสอสีทำเครื่องหมายสิ่งจำเป็นนี้ลงบนเกาะ ได้แก่ แม่น้ำ ป่าไม้ และภูเขา จากนั้น ให้ตัดสินใจหาทำเลที่เหมาะสมที่สุดสำหรับการตั้งค่ายพักแรม

เพิ่มข้อมูลสหประชาชาติ : ปฏิญญาสากลว่าด้วยสิทธิ- มนุษยชน

เมื่อวันที่ ๑๐ ธันวาคม พ.ศ. ๒๔๙๑ สหประชาชาติได้ยอมรับและประกาศปฏิญญาสากลว่าด้วยสิทธิมนุษยชน (Universal Declaration of Human Rights) ปฏิญญาได้กำหนดพื้นฐานของสิทธิมนุษยชน นับแต่นั้นเป็นต้นมา กลุ่มสิทธิมนุษยชนได้นำปฏิญญาไปใช้อย่างกว้างขวาง เช่น องค์การนิรโทษกรรมระหว่างประเทศได้ใช้รณรงค์เพื่อให้ประเทศต่างๆ ปรับปรุงพื้นฐานของสิทธิมนุษยชน เป็นต้น

ปฏิญญาระบุว่า ทุกคนที่เกิดมามีเสรีภาพและความเสมอภาค และไม่ควรถูกปฏิบัติที่แตกต่างกัน อันเนื่องมาจากข้อแตกต่างด้านความคิดเห็นทางการเมือง ศาสนา เพศ สัญชาติ หรือเชื้อชาติ ปัจจุบันได้มีปฏิญญาในลักษณะ

เดียวกันนี้ที่คุ้มครองสิทธิของเด็ก (ดูข้อมูลจำเพาะ ข)

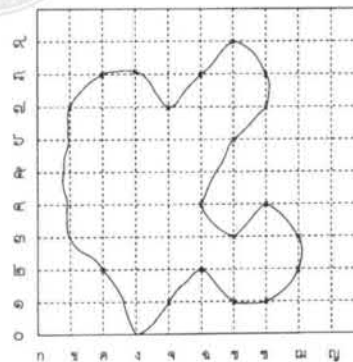
มาตรา ๒๕ กล่าวว่า (๑) ทุกคนมีสิทธิในมาตรฐานการครองชีพ ที่พร้อมด้วยสุขภาพและความอยู่ดีกินดีของตนและของครอบครัว รวมทั้งการมีอาหาร เครื่องนุ่งห่ม ที่อยู่อาศัย และการดูแลสุขภาพทางการแพทย์ ตลอดจนบริการที่จำเป็นทางสังคม และสิทธิที่จะได้รับความมั่นคงปลอดภัยในยามที่ตกงาน เจ็บป่วย พิกัด เป็นม่าย สูงอายุ หรือขาดแคลนสิ่งอื่นในการดำรงชีวิตในสภาวะที่ไม่อาจควบคุมได้

หลายประเทศได้บรรจุปฏิญญานี้ไว้ในรัฐธรรมนูญของตน

กิจกรรมเสริม

๑. สมมุติว่านักเรียนติดอยู่บนเกาะคนเดียว ลองบรรยายว่านักเรียนจะยังชีพได้อย่างไรในเวลาอันยาวนาน โดยการใช้ทรัพยากรที่มีอยู่รอบตัว ตัวอย่าง เช่น นักเรียนอาจจับปลา หรือปลูกพืชผักผลไม้ หรือหาสัตว์บางประเภทมาเลี้ยง นักเรียนอาจวาดภาพสิ่งเหล่านี้ลงในแผนที่ แสดงเขตประมง และพื้นที่การเกษตร
๒. ให้ครูแบ่งนักเรียนออกเป็นกลุ่มๆ ทำแผนที่ขึ้นใหม่ โดยมีเครื่องหมายแหล่งทรัพยากรธรรมชาติ เช่น ภูเขา แม่น้ำ ดินไม่ผล

เนื้อหาสำหรับบทเรียนที่ ๔

เป็นต้น ให้นักเรียนแบ่งพื้นที่บนเกาะและทำเส้นแบ่งเขตแดนไว้ นักเรียนยังจำเป็นต้องดำรงชีวิตเพื่ออยู่รอดเป็นเวลายาวนาน แต่ก็มีคนอื่น ๆ บนดินแดนนี้อยู่ ความคิดเมื่อเริ่มแรกของนักเรียนคือ ควรจะมีมากที่สุดในที่สุดเท่าที่จะทำได้ โดยไม่ต้องคิดถึงคนอื่น ๆ ให้อภิปรายว่าจะมีอะไรเกิดขึ้นบนเกาะนี้

๓. คราวนี้เปลี่ยนท่าทีใหม่ จุดมุ่งหมายของนักเรียนคือ การจะทำให้ทุกคนบนเกาะนี้มั่นใจว่ามีทุกอย่างเพียงพอ นักเรียนจะต้องทำอะไร ? การกระทำและพฤติกรรมในเหตุการณ์ทั้งสองนี้ต่างกันอย่างไร ?
๔. จะเกิดอะไรขึ้นถ้าดินแดนหนึ่งมีมากกว่า หรือมีกำลังเข้มแข็งกว่าดินแดนอื่น ๆ และไม่ต้องการจะให้ความร่วมมือ เพราะถือว่าตนสามารถได้ทุกอย่างที่ตนต้องการอยู่แล้ว ?
๕. อาศัยสถานการณ์ทั้งสามที่นักเรียนได้ทราบมา ให้เขียนกฎขึ้นมา ๑ ชุดที่ยืนยันว่า ไม่ว่าดินแดนแต่ละแห่งจะมีความคิดอย่างไร ดินแดนอื่นๆ ก็ยังคงได้รับการปฏิบัติอย่างยุติธรรม นั่นคือ สิ่งที่เหมาะสมที่สุดที่พยายามกระทำ โดยนักเรียนสามารถใช้แฟ้มข้อมูล เป็นแนวทาง
๖. ลองคิดว่าอะไรจะเกิดขึ้นในชุมชนของนักเรียน หากทุกคนต้องการที่จะกระทำตามวิธีที่ตนต้องการ อะไรจะเกิดขึ้นบ้าง ? ใครบ้างที่จะได้ตามวิธีของตน และจะได้อย่างไร ? คราวนี้ลองคิดวิธีที่จะไม่ให้เกิดสถานการณ์ขึ้น สุภาสิตเอธิโอเปียที่ว่า “เมื่อโยแมงมูมารวมกัน สามารถมัดสิงโตได้” จะช่วยในเรื่องนี้ได้หรือไม่
๗. มีระเบียบกฎเกณฑ์ที่เขียนเป็นลายลักษณ์อักษรของชุมชนที่นักเรียนอาศัยอยู่บ้างไหม ที่จะช่วยให้ประชาชนเป็นคนยุติธรรม ?

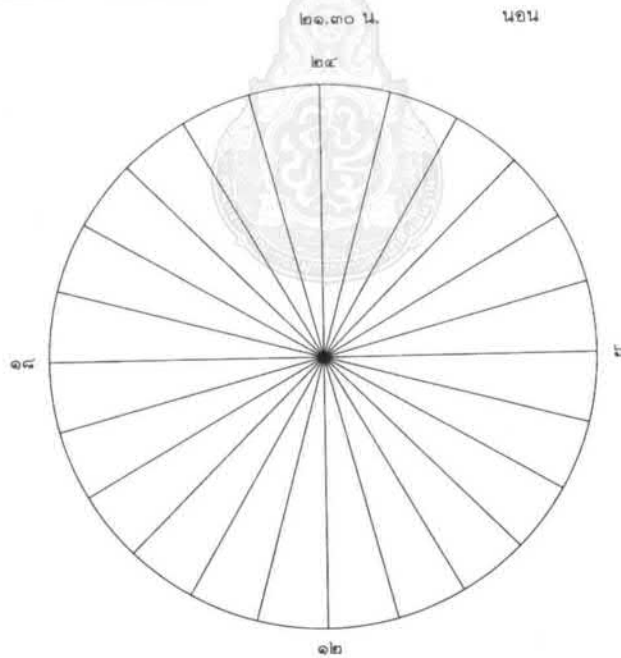
วันของผู้ลี้ภัย

ชื่อ.....

ให้นักเรียนกับเพื่อนจับคู่ค้นหาว่า ผู้ลี้ภัยใช้เวลาทำอะไรในการรับประทานอาหารเช้า วางแผนเส้นทางอพยพ เดินทาง หลบหนี ล้างถ้วยชาม หรืออาบน้ำ จากนั้นให้เติมข้อความลงในแผนภูมิวงกลม โดยใช้สีต่างกันในกิจกรรมแต่ละอย่าง

วันของผู้ลี้ภัย

๐๖.๐๐ น.	ตื่นนอน	๑๓.๐๐-๑๓.๓๐ น.	นอนหรือพักผ่อน
๐๖.๐๐-๐๖.๑๕ น.	ซักเสื้อผ้าและแต่งตัว	๑๓.๓๐-๑๔.๐๐ น.	เดินทาง
๐๖.๑๕-๐๖.๓๐ น.	เก็บเครื่องนอน	๑๔.๐๐-๑๔.๓๐ น.	อาหารค่ำ
๐๖.๓๐-๐๗.๐๐ น.	อาหารเช้า	๑๔.๓๐-๑๕.๐๐ น.	ล้างถ้วยชาม
๐๗.๐๐-๐๗.๓๐ น.	ล้างถ้วยชาม	๑๕.๐๐-๑๕.๓๐ น.	พักผ่อน
๐๗.๓๐-๑๒.๐๐ น.	เดินทาง	๑๕.๓๐-๒๑.๐๐ น.	วางแผนเส้นทางวันต่อไป
๑๒.๐๐-๑๒.๓๐ น.	อาหารกลางวัน	๒๑.๐๐-๒๑.๑๕ น.	อาบน้ำ
๑๒.๓๐-๑๓.๐๐ น.	ล้างถ้วยชาม	๒๑.๑๕-๒๑.๓๐ น.	จัดที่นอน
		๒๑.๓๐ น.	นอน

เพิ่มข้อมูลสหประชาชาติ : สำนักงานข้าหลวงใหญ่เพื่อ ผู้ลี้ภัยแห่งสหประชาชาติ

ผู้ลี้ภัยคือใคร ?

อนุสัญญา พ.ศ. ๒๔๙๔ และพิธีสาร พ.ศ. ๒๕๑๐ เกี่ยวกับสถานภาพของผู้ลี้ภัย ได้ให้คำนิยามผู้ลี้ภัยว่า “เป็นบุคคลอันสืบเนื่องจากความหวาดกลัวการประหัตประหาร ด้วยเหตุผลในเรื่องของเชื้อชาติ ศาสนา สัญชาติ การเป็นสมาชิกของกลุ่มสังคม หรือลุ่มการเมืองหนึ่งใด โดยเฉพาะ เป็นผู้ที่ยู่นอกประเทศที่ตนถือสัญชาติอยู่ เนื่องจากความหวาดกลัวดังกล่าว และเป็นผู้ที่ไม่เต็มใจที่จะรับการคุ้มครองจากประเทศนั้น...”

ทุกวันนี้ ทั่วโลกมีผู้ลี้ภัยมากกว่า ๒๐ ล้านคน ส่วนใหญ่เป็นสตรีและเด็กที่ถูกบีบบังคับให้หลบหนีออกไปสู่ภัย อันเนื่องจากการขาดสันติ-ธรรมและความรุนแรงทั้งหมดมาจากคนทุกเชื้อ-ชาติ ศาสนา และจากทุกหนทุกแห่งทั่วโลก มีเพียงสองสามประเทศเท่านั้นให้การบรรเทาโลกนาฏกรรมของพวกเขา แต่ละปีจำนวนของผู้ลี้ภัยได้เพิ่มขึ้น สัญญานแห่งความวุ่นวายอย่างต่อเนื่อง ดูเหมือนจะมีขึ้นทั่วโลก การให้ความช่วยเหลือแก่ผู้ลี้ภัยเป็นหน้าที่ของสำนักงานข้าหลวงใหญ่เพื่อผู้ลี้ภัยแห่งสหประชาชาติ (United Nations High Commissioner for Refugees หรือ UNHCR) UNHCR ทำอะไร

ประการแรกและที่สำคัญที่สุดในภาระหน้าที่ของ UNHCR คือ การให้การปกป้องคุ้มครอง และเป็นตัวแทนผู้ลี้ภัยเข้าไปเจรจากับรัฐบาล หลังจากสงครามโลกครั้งที่สองเป็นต้นมาประชาคมโลกต้องเผชิญกับปัญหาที่รุนแรงว่าหลังสมัยสงครามโลกครั้งที่ ๑ ด้วยปัญหาผู้ลี้ภัยหลายล้านคน ตลอดจนผู้ย้ายถิ่นฐานมาอาศัยในยุโรป UNHCR ได้ก่อตั้งขึ้นมาโดยสหประชาชาติ เพื่อช่วยเหลือบุคคลดังกล่าวและหาวิธีการระยะยาวเพื่อแก้ไขปัญหาทุกขยากของพวกเขา UNHCR เริ่มปฏิบัติการครั้งแรกเมื่อวันที่ ๑ มกราคม พ.ศ. ๒๔๙๔ เป็นเวลา ๓ ปี ถึงแม้ว่าจะแก้ปัญหาได้สำเร็จอย่างเด่นชัดในระดับหนึ่ง แต่การหลั่งไหลของผู้ลี้ภัยได้ดำเนินไปอย่างไม่ขาดสาย จึงได้มีการต่ออายุอำนาจหน้าที่ของสำนักงานนี้อีกครั้งหนึ่ง

ที่ตั้งสำนักงาน : Chief, Public Information,
UNHCR, Case Postale 2500, CH-1211,
Geneva 2 Dépôt, Switzerland

ผู้ลี้ภัยมักถูกมองว่าเป็นภาระ เป็นคนที่ต้องการความช่วยเหลือ แต่ไม่สามารถทำอะไรได้มากนัก อย่างไรก็ตาม ผู้ลี้ภัยแต่ละคนมีศักยภาพที่จะให้ประโยชน์แก่ประเทศใหม่ และแก่มนุษยชาติได้ นักเรียนทราบไหมว่า ผู้ลี้ภัยหลายคนได้รับรางวัลโนเบลมาแล้ว ริโกเบร์โต เมนชู (Rigoberto Menchu) นักต่อสู้ชาวอินเดียนเผ่ามายันจากประเทศกัวเตมาลา ได้รับรางวัลนี้เมื่อ พ.ศ. ๒๕๓๕ และวิลลี บรันท์ (Willy Brandt) ชาวเยอรมันผู้ลี้ภัยไปอยู่ประเทศเดนมาร์กและนอร์เวย์ และภายหลังได้กลับมามีอยู่ในประเทศเยอรมนี ได้รับรางวัลนี้เมื่อ พ.ศ. ๒๕๑๔ นักเรียนทราบไหมว่า อัลเบิร์ต ไอน์สไตน์ ก็เป็นผู้ลี้ภัยคนหนึ่ง ให้นักเรียนค้นหาวามีใครอีกบ้าง หรือผู้มีชื่อเสียงคนใดอีกบ้างที่เป็นผู้ลี้ภัย

กิจกรรมเสริม

- ให้นักเรียนบันทึกว่าทำอะไรในวันหนึ่งๆ แล้วลงรายละเอียดในแผนภูมิวงกลมที่กำหนดให้ จากนั้นให้เปรียบเทียบกับแผนภูมิของผู้ลี้ภัย แล้วลองอภิปรายถึงชีวิตประจำวันนี้อาจเปลี่ยนแปลงไปอย่างไรบ้างในสถานการณ์ต่อไปนี้ ก) เขตสงคราม ข) บริเวณแห่งแล้งทุรกันดาร ให้นักเรียนสร้างแผนภูมิวงกลม การใช้ชีวิตประจำวันของผู้ลี้ภัยคนหนึ่งจากสถานการณ์ที่กำหนดให้
- หาข่าวเกี่ยวกับผู้ลี้ภัยที่เกิดขึ้นเมื่อไม่นานมานี้ รวบรวมข้อมูลให้ได้มากที่สุดเท่าที่จะทำได้เกี่ยวกับผู้ลี้ภัย และภูมิภาคที่พวกเขาหลบหนีมา เหตุผลที่ต้องลี้ภัย ? ชีวิตความเป็นอยู่ในปัจจุบันเป็นอย่างไรบ้าง ? มีองค์การระหว่างประเทศใดบ้างที่ให้ความช่วยเหลือ ?
- ให้ครูแจกสำเนาเอกสาร ข้อมูลจำเพาะ ซี เรื่อง อนุสัญญาสหประชาชาติว่าด้วยเรื่องสิทธิเด็ก ให้นักเรียนสมมุติตัวเองว่าเป็นเด็กลี้ภัย มีสิทธิข้อใดบ้างที่เขาต้องสูญเสียไป ?
- ให้นักเรียนสำรวจว่ามีองค์การใดในพื้นที่ของนักเรียนให้ความช่วยเหลือแก่ผู้อพยพ ลองไปเยี่ยมชมองค์การนั้น และทำรายงานว่าองค์การนั้นทำอะไรบ้าง ใครคือกลุ่มผู้เปราะบางที่สุดต่อองค์การนั้น คนที่ทำงานในที่นั้นเป็นใคร ? พวกเขาให้ความช่วยเหลืออย่างไร ?

การจากบ้าน

๑. ฉันมาจากหมู่บ้านแห่งหนึ่งของประเทศบราซิล เมื่อปีที่แล้วมีผลเก็บเกี่ยวน้อยมาก ฉันจึงพาครอบครัวมาอยู่ที่เมืองรีโอ เดจาเนโร เพื่อการมีชีวิตที่ดีกว่า

๒. เมื่อเกิดสงครามในบราซิล เราสามารถหลบหนีออกมาได้ และเดี๋ยวนี้เราอยู่อย่างปลอดภัยในประเทศเยอรมนี

๓. ผมเป็นคนงานจากประเทศอื่น ผมทำงานในโรงงานรถยนต์ที่ประเทศออสเตรเลีย ครอบครัวของผมอยู่ที่ประเทศอินเดีย ทุกเดือนผมส่งเงินให้ครอบครัวของผม

๔. เมื่อสี่สิบปีที่แล้ว ผมจากประเทศอังกฤษมาแสวงหาชีวิตความเป็นอยู่ที่ดีในออสเตรเลีย ผมมีงานทำที่ดี และมีชีวิตความเป็นอยู่ที่เหมาะสม

๕. ครอบครัวของผมจากบังกลาเทศมาเมื่อสี่ปีที่แล้ว ทุกภรรยาหลายปีและบ้านเรือนของเรา เราจึงหลบหนีมาอยู่ที่เกาะอังกฤษ

การย้ายถิ่น หมายถึง การที่ประชาชนย้ายจากที่หนึ่งไปยังอีกที่หนึ่ง ให้นักเรียนอภิปรายกับเพื่อนถึงเหตุผลที่ว่าทำไมคนจึงต้องการย้ายถิ่น โดยดูจากกรอบข้อความด้านซ้ายมือของหน้านี้ บางคนเลือกที่จะโยกย้ายซึ่งเราเรียกว่า การย้ายถิ่นโดยสมัครใจ แต่คนอื่นๆ จำเป็นต้องย้าย ซึ่งเรียกว่า ถูกบีบบังคับให้โยกย้าย ให้หาหรือกับเพื่อน ตัดกรอบคำพูดและจัดแยกออกเป็น ๒ พวก อันไหนเป็น “แบบสมัครใจ” และอันไหนเป็น “แบบถูกบังคับ”

โดยปกติ ประชาชนมักจะย้ายถิ่นเพื่อคุณภาพชีวิตที่ดีกว่าเดิม นักเรียนดูคำพูดในกรอบขวามือของหน้านี้ แล้วหาหรือกับเพื่อนว่าคุณภาพชีวิตของพวกเขาดีขึ้นหรือไม่

ชื่อ.....

๖. ผมทำงานกับหนังสือพิมพ์แห่งหนึ่ง ในหน้าข่าวกีฬา บริษัทให้การฝึกอบรมแก่ผม และยังให้ผมเรียนคอนแทคด้วย

๗. เราสู้กันเป็นลูซที่นี้ ก่อนที่เราจะหลบหนีมา เราพบแต่สิ่งน่ากลัวในชีวิต แต่เดี๋ยวนี้ทุกสิ่งดูเหมือนจะดีขึ้น

๘. ฉันเพิ่งเริ่มกิจการการพิมพ์ขนาดเล็กของตนเอง เราพิมพ์โปสเตอร์ มีลูกจ้างทำงาน ๓ คน ในบริษัท

๙. เราออกจากประเทศเรามาเพื่อชีวิตที่ดีกว่า นับแต่ที่เรามาถึงที่นี่ ได้พบแต่ความทุกข์ทรมาน ในเรื่องการแบ่งแยกเชื้อชาติ เราสู้กันหว่าดกตัว

๑๐. เราสองคนทำงานในโรงงานผลิตเสื้อผ้า เราต้องทำงานนานหลายชั่วโมง แต่ได้ค่าแรงน้อยมาก มันไม่ยุติธรรมเลย

แฟ้มข้อมูลสหประชาชาติ : ศูนย์เพื่อการตั้งถิ่นฐานมนุษย์ แห่งสหประชาชาติ (HABITAT)

โดยปกติผู้ย้ายถิ่นฐานจากชนบทมักมุ่งหน้าสู่เมืองใหญ่โดยมุ่งหวังเพื่อหางานและมีคุณภาพชีวิตที่ดีกว่า และเป็นสาเหตุสำคัญประการหนึ่งของการขยายตัวเมืองทั้งในประเทศอุตสาหกรรมและประเทศกำลังพัฒนา

ศูนย์เพื่อการตั้งถิ่นฐานมนุษย์แห่งสหประชาชาติ ก่อตั้งเมื่อ พ.ศ. ๒๕๒๑ สำนักงานใหญ่อยู่ที่กรุงไนโรบี ประเทศเคนยา ศูนย์นี้ทำหน้าที่เป็นแหล่งรวมเพื่อการพัฒนาเรื่องการตั้งถิ่นฐานของมนุษย์ และโดยเฉพาะอย่างยิ่งมุ่งในการดำเนินการเพื่อปรับปรุงที่อยู่อาศัยของคนจนให้ดีขึ้น นอกจากนี้ยังประสานงานในกิจกรรมการตั้งถิ่นฐานมนุษย์ภายในระบบงานเครือข่ายสหประชาชาติอีกด้วย

ขอบข่ายของงานยังรวมไปถึงการวางแผนเมืองและภูมิภาค การเคหะในเมืองและชนบท การปรับปรุงชุมชนแออัด เทคโนโลยีการสร้างบ้านในราคาถูก ตลอดจนการจัดหาน้ำประปาและอนามัยในเมืองและชนบท โครงการจัดการตัวเมือง (ซึ่งร่วมงานกับการพัฒนาแห่งสหประชาชาติและธนาคารโลก) มีเป้าหมายเพื่อปรับปรุง

ประสิทธิภาพและสถานที่อยู่อาศัยในเขตตัวเมืองของคนจนให้ดีขึ้น ใน พ.ศ. ๒๕๓๓ ได้มีการเพิ่มงานด้านสิ่งแวดล้อมเข้ามา เพื่อแก้ไขปัญหาดังกล่าวในนครหลวงและเมืองต่างๆ ในประเทศกำลังพัฒนา

ในปีเดียวกัน ศูนย์นี้ได้เริ่มโครงการเมืองที่ยั่งยืน (Sustainable Cities Programme) เพื่อสนับสนุนทางการเทศบาลภาครัฐบาลและภาคเอกชนในการวางแผนสิ่งแวดล้อม

วันแห่งการตั้งถิ่นฐานมนุษย์แห่งสหประชาชาติของโลก (World HABITAT Day) คือวันจันทร์แรกของเดือนตุลาคมของทุกปี ซึ่งเป็นวันที่บรรดาประเทศสมาชิกร่วมกันเฉลิมฉลอง

ติดต่อขอรับรายละเอียดเพิ่มเติมได้ที่ : HABITAT,
ROOM M-337, PO BOX 30030, Nairobi, Kenya.

กิจกรรมเสริม

๑. ส่งเสริมให้นักเรียนทำงานเป็นกลุ่มเล็ก ๆ จุดมุ่งหมายของกิจกรรมนี้เพื่อให้นักเรียนอภิปรายเกี่ยวกับการย้ายถิ่นแบบสมัครใจและถูกบีบบังคับ และให้อภิปรายว่า ผลที่ติดตามมาจะทำให้คุณภาพชีวิตดีขึ้น หรือเลวร้ายลงหรือไม่
๒. ทำไมประชาชนจึงอพยพ ? ให้นักเรียนใช้ข่าวจากหนังสือพิมพ์และโทรทัศน์เป็นตัวอย่าง เช่น ประเทศออสเตรีย รัสเซีย กัมพูชา บังกลาเทศ ตุรกี เป็นต้น หรือนักเรียนอาจจะรู้จักบางคนที่ย้ายเข้ามาในชุมชนจากเมืองอื่น หรือประเทศอื่น ให้นักเรียนนึกถึงบุคคลเหล่านั้น และเขียนเล่าว่าทำไมเขาต้องโยกย้าย และเขาจะมีความรู้สึกเช่นไรต่อบ้านเดิมและบ้านหลังใหม่ จากนั้นให้นักเรียนไปพูดคุยในเรื่องดังกล่าวกับเขาเหล่านั้น แล้วนำมาเปรียบเทียบว่าแตกต่างจากสิ่งที่นักเรียนคิดอย่างไร ?
๓. ให้นักเรียนเขียนลงในสมุดบันทึกประจำวันเกี่ยวกับชีวิตของผู้อพยพที่เพิ่งเดินทางเข้ามาอยู่ในประเทศใหม่ โดยให้นักเรียนเลือกมา ๑ ตัวอย่างจากเนื้อเรื่องนำเข้าสู่บทเรียนที่ ๑๐ ให้บรรยายว่าชนท้องถิ่นจะช่วยพวกอพยพในการตั้งถิ่นฐานและทำให้เกิดความรู้สึกเป็นส่วนหนึ่งของชุมชนได้อย่างไร ?
๔. ให้สมมุติการแสดงในฉากละคร โดยมีกลุ่มนักเรียน หรือนักเรียนทั้งชั้นเข้าร่วมถ้าจำเป็นในฐานะที่เป็นผู้แทนศูนย์เพื่อการตั้งถิ่นฐานมนุษย์ของสหประชาชาติ ประจำเมืองสำคัญของประเทศกำลังพัฒนาแห่งหนึ่ง และได้รับการขอร้องให้ทำข้อเสนอแนะเพื่อปรับปรุงแก้ไขปัญหาการเคหะ โดยสมมุติว่า มีชาวชนบทจำนวนมากอพยพเข้ามาในเมืองหลวง และไม่มีบ้านพักอาศัยเพียงพอสำหรับพวกเขา ให้นักเรียนเสนอแนวความคิดแก้ปัญหาลงในตารางข้างล่างนี้

ปัญหา	แนวทางแก้ไข	ลำดับความสำคัญ ๑๐ ประการ เริ่มจาก ๑ ซึ่งเป็น ลำดับความสำคัญสูงสุด
ชุมชนแออัดชานเมือง		
ที่พักอาศัยแออัด ใกล้ใจกลางเมือง		
การขนส่งมวลชนที่แน่นขนัด		
น้ำประปาที่ขาดแคลน		
การแบ่งแยกเชื้อชาติ		

นักเรียนคิดอย่างไรเกี่ยวกับสิ่งแวดล้อม ?

ชื่อ.....

จงอ่านข้อความด้านล่าง แล้ววาดรูปจากคำอธิบายที่พิมพ์ด้วยตัวอักษรเอน ใช้ลูกศรชี้ว่าเกิดอะไรขึ้น

มลพิษที่เกิดขึ้นในแม่น้ำต่างๆ อาจมาจากสาเหตุหลายประการ **ควันจากท่อไอเสียรถยนต์ และโรงไฟฟ้า** เมื่อรวมตัวกับ**ไอน้ำ** จะกลายเป็น**ฝนกรด** เกษตรกรบางคนใช้**ยาฆ่าแมลง และปุ๋ยเคมี** กับพืชผลที่เขาปลูก และพวกสารเหล่านี้อาจไหลลงสู่**แม่น้ำ** ความไม่รอบคอบจึงเป็นสาเหตุก่อให้เกิดมลพิษ **โรงงานอุตสาหกรรม และโรงบำบัดน้ำเสีย** มีหน้าที่บำบัดของเสียจากโรงงาน แต่อุบัติเหตุอาจเกิดขึ้น ถ้าหากของเสียที่เป็นสารเคมีจากโรงงานอุตสาหกรรมไม่ได้รับการกำจัดอย่างถูกต้อง **สารพิษอาจไหลลงสู่แม่น้ำได้**

จากสิ่งที่กล่าวมาข้างต้น นักเรียนคิดว่ามีสิ่งใดบ้างที่กำลังเกิดขึ้นกับแม่น้ำ ลำคลอง หนองบึง ทะเลสาบ หรือทะเล ในพื้นที่ที่นักเรียนอาศัยอยู่ ?

เพิ่มข้อมูลสหประชาชาติ : ยูเนสโก-มนุษย์และโครงการ ชีवालีย์

ยูเนสโก (UNESCO) ได้ถือกำเนิดขึ้นเมื่อวันที่ ๔ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๔๘๙ โดยมีจุดมุ่งหมายสำคัญเพื่อช่วยให้โลกเกิดสันติภาพและความมั่นคงปลอดภัย จึงได้ส่งเสริมความร่วมมือระหว่างประเทศ โดยผ่านทางการศึกษา วิทยาศาสตร์ วัฒนธรรม และการสื่อสาร

สำหรับการศึกษา ได้พยายามจัดการศึกษาพื้นฐานให้กับปวงชน (education for all) โดยการฝึกครู นักวางแผนและผู้บริหารทางด้านวัฒนธรรม สิ่งที่มีความสำคัญอันดับแรก คือ การอนุรักษ์มรดกและคุณค่าทางวัฒนธรรมของชาติ ส่วนในด้านการสื่อสารได้กระตุ้นให้มีการไหลเวียนข่าวสารอย่างเสรีมากขึ้น โดยปราศจากอุปสรรคขัดขวางเสรีภาพในการแสดงออก

สำหรับวิทยาศาสตร์ องค์การได้หาทางปรับปรุงการจัดการทางด้านสิ่งแวดล้อม และการใช้ทรัพยากรธรรมชาติอย่างมีคุณค่า ใน พ.ศ. ๒๕๑๑ ยูเนสโกได้จัดการประชุมเรื่องชีवालีย์ (Biosphere Conference) ซึ่งถือว่าเป็นครั้งแรก

ที่ได้มีการระดมนักวิทยาศาสตร์นานาชาติ เพื่อแจ้งแก่บรรดารัฐบาลทั้งหลายให้ทราบถึง สิ่งแวดล้อมกำลังอยู่ในสภาพที่เลวร้าย และกำลังเลวร้ายลงเรื่อยๆ ชีवालีย์ (Biosphere) หมายถึง อากาศและน้ำ ซึ่งมนุษย์และสัตว์ใช้ยังชีพ การประชุมของยูเนสโกครั้งนี้ได้เน้นความจำเป็นที่จะต้องปฏิบัติต่อระบบชีवालีย์ในภาพรวม และมนุษย์คือส่วนหนึ่งของระบบนี้ด้วย

ใน พ.ศ. ๒๕๑๔ ยูเนสโกได้เริ่มโครงการมนุษย์กับชีवालีย์ (Man and Biosphere (MAB) Programme) เพื่อค้นหาคำตอบว่า มนุษยชาติบ่อนทำลายชีवालีย์อย่างไร และควรทำอะไรเพื่อไม่ก่อให้เกิดความเสื่อมโทรมต่อไป

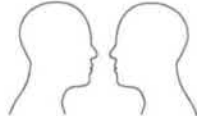
ข้อมูลเพิ่มเติมเกี่ยวกับมนุษย์กับชีवालีย์
ติดต่อที่ UNESCO, 75352 Paris 07SP,
France

กิจกรรมเสริม

๑. ก. ให้เปิดการอภิปรายว่าด้วยเรื่องสิ่งแวดล้อมคืออะไร ? สิ่งแวดล้อมประกอบด้วยอะไรบ้าง ? เราได้อะไรจากสิ่งแวดล้อม และทำไมสิ่งแวดล้อมจึงมีความสำคัญต่อเรา ?
 ข. ให้ทำงานร่วมกันกับเพื่อน โดยให้เด็กๆ อภิปรายในสิ่งที่ชอบและไม่ชอบเกี่ยวกับสิ่งแวดล้อม
 ค. ให้นักเรียนผลัดกันใช้ไฟฉายส่องที่ศีรษะของคู่อภิปราย โดยให้เงาที่เกิดทาบบนกระดาษแผ่นใหญ่ แล้วลากเส้นตามกรอบเงาศีรษะ โดยให้หันหน้าเข้าหากัน
 ง. ให้นักเรียนแต่ละคนวาดภาพและเขียนคำพูดเท่าใบหน้าในสิ่งที่ตนชอบ หรือไม่ชอบเกี่ยวกับสิ่งแวดล้อมที่ได้อภิปรายไว้ใน ๑ข
 จ. ให้นักเรียนแต่ละคนวาดภาพและเขียนคำพูดลงบนภาพเงาศีรษะของตน เพื่อแสดงถึงสิ่งที่ตนชอบในสิ่งแวดล้อม
๒. ก. ให้นักเรียนนึกถึงกิจกรรมในชีวิตประจำวันของตน เราสามารถทำอะไรบ้างที่อาจนำความเสียหาย หรือเป็นมลพิษแก่อากาศ น้ำ และโลก ? ให้เขียนเป็นข้อๆ พร้อมกับเสนอแนะว่าจะเปลี่ยนแปลงสิ่งเหล่านี้ได้อย่างไร จากนั้นให้ทำรายการทุกสิ่งทีพบเห็นจากภายนอก มีอะไรบ้างที่เปลี่ยนแปลงแก้ไขได้ทันที และถ้าไม่ทำแล้วจะก่อให้เกิดความเสียหายหรือไม่ ?
๓. นักเรียนสามารถทำกิจกรรมต่อไปนี้หนึ่งอย่างหรือมากกว่า เช่น ปลุกไม้ยืนต้น ต้นโอ๊ก หรือไม้อื่น โดยเลือกสถานที่ที่เหมาะสมและอุทิศให้กับบุคคลที่นักเรียนเคารพ จัดการปราชัยต่อสาธารณชน หรือเขียนบทเพลงเกี่ยวกับสิ่งแวดล้อม
๔. การที่ยูเนสโกได้จัดการประชุมนักวิทยาศาสตร์จากทั่วโลกเพื่อแจ้งแก่รัฐบาลว่า สิ่งแวดล้อมกำลังตกอยู่ในอันตราย นักเรียนคิดว่าจะมีอะไรบ้างที่เกิดจากการประชุม ? ทำไมนักเรียนจึงคิดว่ารัฐบาล หรือบุคคลต่างๆ จะรับฟังความคิดเห็นจากยูเนสโก ?

มลพิษ

ชื่อ.....

น้ำเป็นทรัพยากรสำคัญอย่างหนึ่งในชีวิตของเรา
เราทุกคนต้องการน้ำเพื่อการยังชีพ แต่ถ้าเกิดมลพิษ
กับน้ำแล้ว เราก็ไม่สามารถใช้น้ำนั้นได้

ประโยคต่อไปนี้เป็นเรื่องที่เกี่ยวข้องกับมลพิษของน้ำ ให้นักเรียนใช้คำที่ให้มาข้างล่างนี้เติม
ลงในประโยค :

มาเลเรีย การอนามัย สิ่งปนเปื้อน เครื่องกรองน้ำ อหิวาต์กโรค นิง (ไม่เคลื่อนไหว)

๑. เชื้อโรคเช่น.....สามารถแพร่กระจายได้ง่ายจากการใช้น้ำที่มี.....

๒. เชื้อโรคอื่นๆ เช่น.....ติดต่อผ่านทางแมลงที่เป็นพาหะนำโรค ซึ่งแพร่พันธุ์
ในน้ำที่.....บางประเทศที่.....ต่ำกว่ามาตรฐาน ก็เป็น
สาเหตุของการแพร่กระจายโรคนี้ด้วย

๓. เพื่อให้แน่ใจว่าน้ำที่ใช้สะอาดและปลอดภัย การใช้.....เหมาะสม สามารถ
ช่วยได้มาก

แฟ้มข้อมูลสหประชาชาติ : อนุสัญญาสหประชาชาติ เรื่อง กฎหมายทางทะเล

พ.ศ. ๒๕๐๑ สหประชาชาติได้พิจารณาเป็นครั้งแรกในคำถามที่ว่า “ใครเป็นเจ้าของทะเล” พ.ศ. ๒๕๑๒ สมัชชา (General Assembly) ได้ยอมรับเป็นเอกฉันท์ ในคำประกาศว่าด้วยหลักการ (Declaration of Principles) ที่ว่า “ห้องทะเลและมหาสมุทร ตลอดจนทรัพยากรในบริเวณดังกล่าว เป็นมรดกร่วมกันของมวลมนุษยชาติ” จึงควรสงวนบริเวณดังกล่าวไว้เพื่อวัตถุประสงค์ หรือเป้าหมายทางสันติ และไม่อยู่ในอำนาจทางกฎหมายของชาติหนึ่งชาติใด การสำรวจหรือการแสวงประโยชน์จากบริเวณดังกล่าว จะกระทำได้ก็ต่อเมื่อได้รับอนุมัติจากองค์การท้องทะเลระหว่างประเทศ (International Seabed Authority)

ประเด็นมากมายที่ต้องพิจารณานั้น รวมถึงสิทธิการทำประมง การวางเคเบิล การผ่านแดนของเรือต่างประเทศ การบินข้ามน่านฟ้า

การค้นคว้าวิจัยทางวิทยาศาสตร์ มลพิษและการอนุรักษ์ อย่างไรก็ตาม ได้ตกลงกันว่า ประเทศริมฝั่งทะเล หรือประเทศที่ติดทะเล ต่างมีสิทธิร่วม (exclusive rights) ในการทำประมงหรือใช้ทะเลในทางเศรษฐกิจอื่นๆ ได้จากชายฝั่งออกไปถึง ๒๐๐ ไมล์ทะเล นอกเหนือพื้นที่ดังกล่าวแล้ว จะไม่อยู่ในสิทธิร่วมของประเทศหนึ่งใด แต่จะอยู่ภายใต้การดูแลขององค์การท้องทะเลระหว่างประเทศ ทั้งนี้เพื่อป้องกันกิจกรรมที่จะก่อให้เกิดความสูญเสีย เช่น การทำประมงที่เกินขนาด หรือสร้างมลพิษให้กับทะเล นอกจากนี้ยังเปิดโอกาสให้ประเทศที่ไม่มีทางออกทางทะเลได้ใช้ทะเลเพื่อการขนส่ง หรือการประมงอีกด้วย

การลงนามในข้ออนุสัญญา เริ่มขึ้นเมื่อ พ.ศ. ๒๕๒๕ มี ๑๑๗ ประเทศ ร่วมลงนามในวันแรก-มากกว่าสนธิสัญญาฉบับอื่นที่ได้รับการรับรองในวันแรก และภายในเวลา ๒ ปี มีประเทศที่ร่วมลงนามถึง ๑๕๔ ประเทศ ข้อตกลงมีผลบังคับใช้หนึ่งปีถัดมา หลังจากประเทศลำดับที่ ๖๐ ได้ร่วมให้สัตยาบัน และมีผลบังคับใช้จริงเมื่อวันที่ ๑๖ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๓๗

เฉลย ลำดับที่ถูกต้องของคำที่ใช้เดิมประโยค มีดังนี้ :
อหิวาต์ดึกโรค สิ่งปนเปื้อน มาลาเรีย นิง การอนามัย เครื่องกรองน้ำ

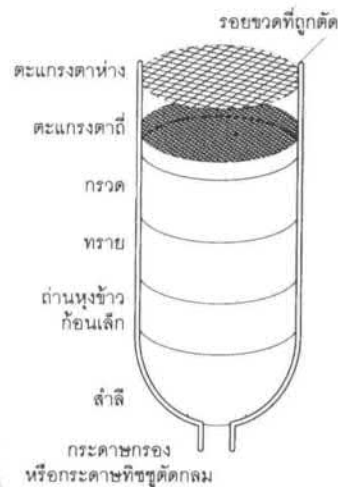

กิจกรรมเสริม

๑. นักเรียนสามารถทำการทดลองโดยประดิษฐ์เครื่องกรองน้ำขึ้นเอง เพื่อดูว่าวัสดุใดกรองได้ดีที่สุด อุปกรณ์ที่ใช้มีดังนี้ ขวดพลาสติกใสขนาดพอดี (ตัดส่วนท้ายออกแล้วหงายขึ้น) ภาชนะใส (เพื่อรองรับน้ำที่ผ่านการกรอง) กระดาษกรอง กรวดทราย และตะแกรง โดยดูตัวอย่างจากภาพด้านขวามือ

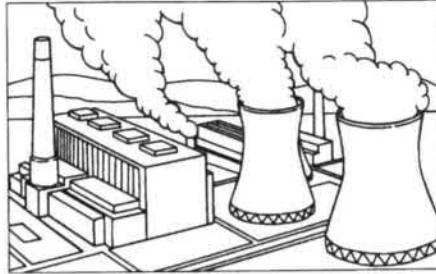
๒. เก็บน้ำใช้แล้วเพื่อนำกลับมาใช้ใหม่ โดยนักเรียนเขียนรายการกิจกรรมในชีวิตประจำวันที่ต้องใช้น้ำ และพิจารณาว่ากิจกรรมใดจำเป็นต้องการดำรงชีวิต และกิจกรรมใดที่สิ้นเปลือง และมีการสูญเสีย ? จากนั้นให้นักเรียนออกแบบภาพโปสเตอร์ส่งเสริมให้สมาชิกในครอบครัวประหยัดน้ำ

๓. การดำรงชีวิตของนักเรียนจะเปลี่ยนไปอย่างไร ถ้ามีน้ำใช้น้อยลง ? ให้สังเกตการใช้น้ำประมาณ ๖ ลิตรใน ๒๔ ชั่วโมงข้างหน้า และทำรายงานจากประสบการณ์

จะเป็นนักรีไซเคิลได้อย่างไร

ชื่อ.....

โรงไฟฟ้า

ทำไมเราจึงควรนำของเก่ากลับมาใช้ใหม่ ?

ประเทศที่ร่ำรวยในโลกต่างใช้เชื้อเพลิงธรรมชาติกันอย่างมหาศาล เช่น ก๊าซ ถ่านหิน และน้ำมัน เชื้อเพลิงเหล่านี้ใช้สำหรับผลิตกระแสไฟฟ้าเพื่อความอบอุ่นในบ้านเรือน เพื่อแสงสว่างในท้องถนน และใช้เป็นเชื้อเพลิงสำหรับรถยนต์ เชื้อเพลิงธรรมชาติเหล่านี้ เป็นทรัพยากรซึ่งมีไม่เท่ากัน ตัวอย่างเช่น สหรัฐอเมริกาซึ่งมีประชากรเพียงร้อยละ ๖ ของประชากรโลก แต่ใช้พลังงานเชื้อเพลิงของโลกถึงร้อยละ ๓๐ อินเดียซึ่งมีประชากรร้อยละ ๒๐ ของประชากรโลก แต่ใช้พลังงานเพียงร้อยละ ๒% เท่านั้น

เราสามารถช่วยประหยัดพลังงานได้ในครัวเรือน โดยการนำวัสดุเก่ากลับมาใช้ใหม่ เช่น เสื้อผ้า กระดาษ เครื่องใช้ที่เป็นโลหะ พลาสติก หรือแก้ว เมื่อเรานำกลับมาใช้ใหม่หมายถึง การไม่ใช้ผลิตภัณฑ์ใหม่ที่ต้องใช้เชื้อเพลิงธรรมชาติอันมีค่ามาใช้ในการผลิต และพึงระลึกว่า การปิดไฟฟ้า หรือกักน้ำเป็นส่วนหนึ่งของการประหยัดพลังงานไฟฟ้าและน้ำ

ในฐานะที่นักเรียนจะเป็นนักรีไซเคิล (Recycler) ต่อไปนี้คือแนวความคิดอันหนึ่ง โดยนักเรียนจำเป็นต้องมีสมุดบันทึก ซึ่งทำจากวัสดุดังต่อไปนี้

๑. กระดาษที่ไม่ใช้แล้ว (เช่น กระดาษพิมพ์-คอมพิวเตอร์ หรือกระดาษที่ใช้แล้วด้านหนึ่ง)
๒. กระดาษแข็ง (จากกล่องรองเท้า กล่องขนมปัง หรือกล่องใส่เสื้อผ้า)
๓. เชือกผูกรองเท้าเก่า หรือเชือกพลาสติก
๔. นำวัสดุดังกล่าวมารวมเข้าด้วยกัน

๑๐ ซม.

มี
ใช้

๒๐ ซม.

มี
ใช้

ตัดกระดาษที่ใช้แล้วด้านหนึ่ง ให้ได้ขนาดตามรูปจำนวน ๒๐ ขนาดในรูปแผ่น

สอดกระดาษใช้แล้วเข้ากึ่งกลางรอยพับกระดาษแข็ง

ให้ผู้ใหญ่เจาะรูตรงรูตามรูป

สอดเชือกตามรูแล้วผูก

เขียนชื่อด้านในแล้วบันทึกข้อมูลการนำสิ่งของที่ใช้แล้วมาใช้นี้

เนื้อหาสำหรับบทเรียนที่ ๑๑

ดู ข้อมูลจำเพาะ ง และ ข

เพิ่มข้อมูลสหประชาชาติ : โครงการสิ่งแวดล้อมแห่ง สหประชาชาติ (UNEP)

สหประชาชาติเป็นผู้ริเริ่มแนวความคิดการพัฒนาที่ยั่งยืน ซึ่งสามารถสนับสนุนความก้าวหน้าทางเศรษฐกิจและสังคม โดยไม่ทำลายโอกาสชีวิตแห่งอนาคตของคนรุ่นต่อไป คำว่า 'ทรัพยากรส่วนรวมของโลก' และการใช้ทรัพยากรอย่างสมดุลเป็นเรื่องสำคัญ ทรัพยากรดังกล่าว ได้แก่ อากาศ ทะเล ป่าไม้ แหล่งน้ำ ซึ่งเป็นมรดกร่วมกันของมนุษยชาติ

ความคิดแนวหน้าในเรื่องนี้ คือ โครงการสิ่งแวดล้อมแห่งสหประชาชาติ อยู่ที่กรุงไนโรบี ประเทศเคนยา เป็นหน่วยงานแห่งแรกของสหประชาชาติที่อยู่ในประเทศที่กำลังพัฒนา เป้าหมายสำคัญคือ ส่งเสริมให้มีการดำเนินการทางสิ่งแวดล้อม และให้ทั่วโลกเกิดการตื่นตัว ตัวอย่างเช่น เป็นผู้อุปถัมภ์และดำเนินโครงการต่างๆ ที่พัฒนาทรัพยากรพลังงานของประเทศโดยไม่ทำลายสิ่งแวดล้อม

นอกจากนี้ยังดำเนินงานระบบการตรวจตราสิ่งแวดล้อมของโลก (Global Environment Monitoring System (GEMS) ใน ๑๔๒ ประเทศ เพื่อทำหน้าที่ติดตามตรวจตราชั้นบรรยากาศและภูมิอากาศ มหาสมุทร ทรัพยากรพื้นโลกที่คืนรูปและมลพิษข้ามเขตแดน รวมทั้งผลกระทบต่อสุขภาพ โครงการสิ่งแวดล้อมสหประชาชาติยังประสานงานในกิจกรรมสิ่งแวดล้อมกับหน่วยงานทั้งหมดในเครือสหประชาชาติด้วย

วันที่ ๕ มิถุนายน เป็นวันสิ่งแวดล้อมโลก จดหมายสอบถามข้อมูลเพิ่มเติมได้ที่ Chief, Information Service, UNEP, PO Box 30552, Nairobi, Kenya.

กิจกรรมเสริม

๑. มีทรัพยากรใดบ้างที่ใช้ในห้องเรียนและโรงเรียน เช่น น้ำ ก๊าซ หรือไฟฟ้า สิ่งเหล่านี้ใช้สำหรับทำอะไร ? มีแหล่งพลังงานอื่นใดบ้างที่สามารถใช้ประโยชน์ได้เช่นเดียวกัน ?
๒. ทุกอย่างที่เราใช้มาจากสิ่งแวดล้อมของเรา การผลิตของใช้ขึ้นมาต้องใช้ทรัพยากรและพลังงานที่มีค่า บางครั้งเราทิ้งสิ่งต่างๆ ไปอย่างง่ายดาย เช่น ถุงกระดาษ ขวดแก้ว ในบรรดาสิ่งของที่เราใช้ในแต่ละวัน มีสิ่งใดบ้างที่เราสามารถนำกลับมาใช้ใหม่ ? ให้ระบุวัสดุสิ่งไหนที่สามารถนำกลับมาใช้ใหม่ ให้ทำรายการประจำวันสิ่งของที่สามารถนำกลับมาใช้ใหม่ ระบุน้ำมีอะไรบ้าง และอะไรบ้างที่ได้นำกลับมาใช้ประโยชน์ใหม่ ให้ดูว่าภายใน ๑-๒ เดือน สามารถจะเพิ่มจำนวนตัวเลขและปริมาณการใช้ได้หรือไม่ ให้นักเรียนแลกเปลี่ยนความคิดกับเพื่อนทั้งชั้น เพื่อให้นักเรียนทั้งชั้นจะสามารถนำของใช้แล้วกลับมาใช้ได้อีก

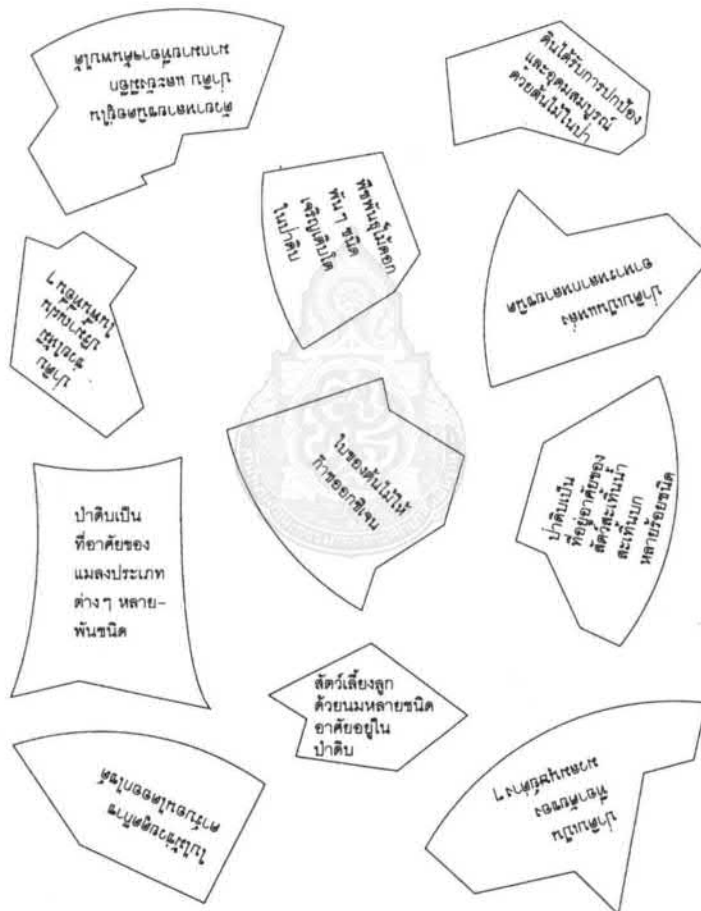

๓. ให้ทำบันทึกวิธีการต่างๆ ที่นักเรียน หรือชุมชนของนักเรียนนำวัสดุใช้แล้วหมุนเวียนกลับมาใช้ใหม่ (recycle) และนำมาใช้ซ้ำอีก (re-use) หรือไม่ มีการรวมกลุ่มที่จะนำของเก่ากลับมาใช้ใหม่หรือไม่ เช่น โครงการขยะ หรือการจัดตั้งขยะสำหรับสิ่งของที่เป็นพลาสติก หรือกระดาษ ? ให้ค้นหาเกี่ยวกับเรื่องนี้เท่าที่จะทำได้ว่า โครงการเช่นนี้เริ่มต้นอย่างไร ทำอะไรบ้าง ให้นักเรียนจัดทำโครงการการใช้วัสดุหมุนเวียนขึ้นในชั้นเรียน ตัวอย่างเช่น ให้นักเรียนหากกล่องใส่เศษกระดาษใช้แล้วแทนที่จะทิ้ง ให้นิมนต์นักเรียนสามารถนำกระดาษใช้แล้วมาใช้ทำอะไรได้บ้าง เช่น นักเรียนสามารถนำกระดาษใช้แล้วมาใช้ในงานศิลปะ หรือทำสมุดจดบันทึกได้ใหม่ นักเรียนสามารถทำกล่องอื่นๆ สำหรับใส่เศษผ้า หรือพลาสติก
๔. ให้นักเรียนทำงานเป็นกลุ่มหรือทำงานทั้งชั้นเรียน โดยแสดงละครทำนองว่า มีผู้สื่อข่าวรายงานว่าจะมีการดำเนินแผนเปลี่ยนพื้นที่ในตัวเมือง รวมทั้งบ้านเรือน หุ่นจำลอง หรือสวนสาธารณะให้เป็นทางหลวง เพื่อลดความแออัดของการจราจรในใจกลางเมือง ให้นักเรียนแต่ละคนแสดงบทบาทเป็นผู้สื่อข่าว ผู้บังคับการตำรวจจราจร หัวหน้าสำนักงานสาธารณสุข นายกเทศมนตรี ผู้พิพากษา และครอบครัวที่จำเป็นต้องย้ายถิ่น และนักสิ่งแวดล้อม ประการแรกให้นักเรียนกำหนดทำของตนเองก่อนว่า ควรดำเนินตามแผน หรือยกเลิกแผนของเมืองนี้หรือไม่ ? โดยอาจเปิดการอภิปรายสองฝ่ายขึ้น จากนั้นให้ทำข้ออภิปรายเสนอแก่ผู้พิพากษา ซึ่งจะเป็นคนตัดสินว่า ควรจะมีการสร้างทางหลวงหรือไม่
๕. คราวนี้ให้นักเรียนพยายามคิดเกี่ยวกับสภาพแวดล้อมโลก สิ่งที่นักเรียนทำ หรือใช้ในบ้านจะมีผลกระทบต่อสภาพแวดล้อมในประเทศอื่นๆ ได้อย่างไรบ้าง ? ให้นักเรียนเขียนจดหมายถึงผู้อำนวยการบริหาร (Executive Director of UNEP) แสดงหัวข้อปัญหาสิ่งแวดล้อมที่นักเรียนห่วงใย รวมทั้งแนวความคิดที่สามารถแก้ปัญหาเหล่านี้

ป่าดิบ

ชื่อ.....

ป่าดิบ คือ ป่าเขตร้อนชื้น มีฝนตกชุกตลอดปี ป่าดิบกำลังถูกทำลายไปในอัตราที่น่าห่วงใย เมื่อ ๕๐ ปีที่แล้ว ป่าดิบเกือบครึ่งหนึ่งของโลกถูกทำลายไป ให้นักเรียนอภิปรายหัวข้อนี้ กับเพื่อน ให้นักเรียนใช้ความระมัดระวังตัดสินใจส่วนของรูปต่อไปนี้ และประกอบเข้าด้วยกันให้เป็น ต้นไม้ ซึ่งจะให้เหตุผลสำหรับการอนุรักษ์ป่าดิบ

แฟ้มข้อมูลสหประชาชาติ : โครงการสิ่งแวดล้อมแห่ง สหประชาชาติ (UNEP)

ยูเนป (UNEP) เชื่อว่าการอนุรักษ์ป่าดิบ
เขตเมืองร้อนของโลกเป็นสิ่งสำคัญ ขณะนี้โลก
กำลังสูญเสียป่าดิบในอัตราเกือบร้อยละ ๑
เอเคอร์* ต่อวินาที หรือ ๓๐๐๐ เอเคอร์ต่อ
ชั่วโมง พื้นที่ที่ถูกทำลายคิดเป็นร้อยละ ๖ ของ
พื้นผิวโลก และเป็นแหล่งของสมุนไพรของเรา
ครึ่งหนึ่ง ป่าดิบช่วยควบคุมสภาพอากาศ ป้องกัน
น้ำท่วม ป้องกันการพังทลายของดิน ยูเนป
ส่งเสริมให้มีการพัฒนาป่าเขตร้อนขึ้นอย่างยั่งยืน
เพราะเป็นแหล่งทรัพยากรที่สำคัญ ไม่เพียงแต่
สำหรับพวกเราเท่านั้น แต่ยังมีคุณค่าต่อ
ชนพื้นเมืองเดิมที่อาศัยอยู่ ณ ที่นั้น นอกจากนี้
ป่าดิบยังเป็นแหล่งอาศัยของสิ่งมีชีวิตมากมาย
หลายชนิด

มนุษย์เป็นผู้ทำลายป่าดิบ โดยการ
ชักลากซุงมาทำสิ่งของ เช่น เครื่องเรือน มนุษย์
ยังถางป่าเพื่อทำเป็นไร่ปลูกสัตว์ เพื่อที่เราจะ
ได้อาหารมาเป็นอาหาร พื้นที่ป่าเขตร้อนยังถูก
น้ำท่วม เมื่อมีการสร้างเขื่อนสำหรับผลิตกระแส
ไฟฟ้าใช้ในเมือง พื้นที่ป่าเขตร้อนยังถูกทำลาย
เพื่อเปิดเป็นเส้นทางถนนและกิจการเหมืองแร่
ต้นไม้ถูกโค่นล้มเพื่อนำมาเป็นวัสดุก่อสร้าง และ
เชื้อเพลิงสำหรับคนในท้องถิ่น นอกจากนี้ยังถูก
โค่นล้มและเผาเพื่อใช้เป็นพื้นที่ทำการเกษตร

*(๑ เอเคอร์เท่ากับ ๒ ๖/๑๐ ไร่ - ผู้แปล)

ยูเนปช่วยให้สิ่งแวดล้อมอยู่ในสัญญาข้อ-
ตกลงระหว่างประเทศเรื่องการทำให้เขตเมือง
ร้อน ซึ่งกำหนดระเบียบว่าด้วยการค้าไม้เนื้อแข็ง
นอกจากนี้ยังช่วยพัฒนาแผนปฏิบัติการป่าไม้
เขตเมืองร้อน (Tropical Forestry Action Plan)
อีกด้วย ประเด็นสำคัญคือ ทำอย่างไรที่จะ
ทดแทน และช่วยเหลือประเทศต่างๆ ที่มีป่าดิบ
เพื่อให้ประเทศเหล่านั้นปกป้องคุ้มครองทรัพยากร
ทางธรรมชาติของตนที่มีอยู่ในป่าไม้ของตน

ข้อมูลเพิ่มเติมเกี่ยวกับยูเนปขอได้ที่ Chief,
Information Service, UNEP, PO Box 30552,
Nairobi, Kenya.

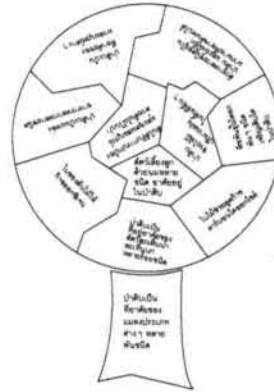
เนื้อหาสำหรับบทเรียนที่ ๑๔

นักเรียนที่สำเร็จเอกสารเนื้อเรื่องนำเข้าสู่บทเรียนที่ ๑๔ บนกระดาษ เอ๓ ตัดไม้เมื่อประกอบเสร็จแล้ว จะมีภาพเช่นนี้

กิจกรรมเสริม

๑. ใช้เนื้อเรื่องนำเข้าสู่บทเรียนที่ ๑๔ โดยให้เด็กๆ หรือกลุ่มนักเรียนเลือกชิ้นส่วนขึ้นมา ๔ ชิ้น ที่นักเรียนคิดว่ามีความสำคัญที่สุดเกี่ยวกับป่าดิบ และเลือกอีก ๒ ชิ้นที่มีความสำคัญน้อยที่สุด ให้นักเรียนบอกเหตุผลของการเลือกมาทั้ง ๒ ชุด และเปรียบเทียบข้อตัดสินใจของนักเรียนกับกลุ่มอื่น

๒. ให้นักเรียนอภิปรายถึงความจำเป็นขั้นพื้นฐาน (ตัวอย่างเช่น น้ำ อาหาร ที่อยู่อาศัย ความอบอุ่น และอื่นๆ) แล้ววาดภาพโปสเตอร์เพื่อแสดงว่า ป่าไม้ให้สิ่งเหล่านี้แก่ผู้อยู่อาศัยในป่าได้อย่างไร (ชนพื้นเมือง) นักเรียนคิดว่าป่าดิบให้อะไรต่อชีวิตของนักเรียน ถึงแม้ว่านักเรียนจะไม่ได้อยู่ในป่า หรือใกล้ป่าก็ตาม ?

๓. เปลี่ยนชั้นเรียนเป็นป่าดิบ ทำต้นไม้จำลองโดยใช้วัสดุต่างๆ ที่หาได้ ทำเป็นลำต้นและกิ่งไม้ ตกแต่งส่วนที่เป็นลำต้นด้วยกระดาษสีน้ำตาล หรือทาสี ใช้กระดาษทิชชู หรือกระดาษหลายๆ ชนิดสีเขียวมาประดับผ้าเต้านเป็นใบและร่มเงา นอกจากนี้ให้จัดทำด้วยวิธีต่างๆ โดยแขวนและประดับด้วยนก สัตว์ป่า แมลง ผลไม้ และเกว๋วลี รวบรวมพันธุ์ไม้ป่า เช่น กัลยไม้ ต้นยางพารา ไม้โอเลียดแอฟริกา ต้นกระบองเพชร ทดลองด้วยสิ่งเหล่านี้ว่าจะทำให้เกิดสีสนสีเขียวได้อย่างไร

๔. ให้นักเรียนศึกษาค้นคว้าเกี่ยวกับประเทศบราซิล ศึกษาถึงความสำคัญของป่าดิบว่า มีความสำคัญต่อชาวบราซิลอย่างไร นักเรียนอาจจำเป็นต้องใช้แผนที่โลก ห้องสมุดประชาชน หรือห้องสมุดโรงเรียน นักเรียนควรเน้นในเรื่องชนพื้นเมืองเดิมที่อยู่ในป่าดิบ และความสำคัญของป่าไม้ที่เปรียบเสมือนบ้าน

๕. ให้นักเรียนวาดภาพต้นไม้ขนาดใหญ่ และสิ่งที่นักเรียนรู้จักเกี่ยวกับป่าดิบ เช่น แมลง สัตว์ต่างๆ ผลไม้ คน และลูกไม้ เป็นต้น

อุปติภัยและภัยธรรมชาติ

ชื่อ.....

ศึกษาภาพด้านล่างและจับคู่แผ่นป้ายให้ถูกต้องกับอุปติภัยและภัยธรรมชาติในภาพนั้น จากนั้นให้ระบายสีภาพ

แผ่นดินไหว โรคระบาด ภูเขาไฟระเบิด
ได้ฝุ่น อุบัติเหตุ ไฟไหม้ น้ำท่วม

ภาพนี้ได้รับอนุญาต จากปงซ์/เอล แป ให้วาดซ้ำ

แฟ้มข้อมูลสหประชาชาติ : สหประชาชาติกับการบรรเทา- ภัยพิบัติ

แต่ละปี โลกได้รับความเสียหายจากภัยธรรมชาติมากมาย ซึ่งก่อให้เกิดการเสียชีวิตบาดเจ็บ หรือความเสียหายแก่ทรัพย์สิน อุบัติภัย เช่น น้ำท่วม หรือภาวะแห้งแล้ง มิได้ทำให้เกิดความหายนะเสมอไป แต่ในรอบ ๒๐ ปีที่แล้วมา มีประชาชนประมาณ ๓ ล้านคน ได้สูญเสียชีวิต และอีก ๑ พันล้านคน ไร้ที่อยู่อาศัย อุบัติภัยมักเกิดขึ้นเสมอ ความหายนะก็กำลังเพิ่มขึ้น เพราะคนจำนวนมากบนโลกใบนี้และรัฐบาลหลายประเทศ ไม่สามารถปกป้องคุ้มครองประชาชนของตนได้อย่างทั่วถึง

สหประชาชาติจึงได้จัดตั้งสำนักงานผู้ประสานความร่วมมือเพื่อบรรเทาภัยพิบัติแห่งสหประชาชาติขึ้นใน พ.ศ. ๒๕๑๔ เพื่อดำเนินงานเกี่ยวกับภัยพิบัติทางธรรมชาติ พ.ศ. ๒๕๓๕ สำนักงานนี้ได้เข้าไปเป็นส่วนหนึ่งของฝ่ายกิจการด้านมนุษยธรรมสหประชาชาติ (UN Department of Humanitarian Affairs - UNDHA) ซึ่งตั้งขึ้นมาเพื่อประสานงานความพยายามที่จะ

บรรเทาทุกข์จากภัยทุกประเภท รวมทั้ง “ภัยฉุกเฉินที่เกิดขึ้นโดยน้ำมือมนุษย์” (man-made emergencies) UNDHA มีคลังเสบียงสัมภาระฉุกเฉินที่จำเป็นทุกชนิดไว้สำหรับประเทศต่างๆ ที่อาจต้องการเมื่อได้รับภัยธรรมชาติอยู่ในเมืองพิซ่า ประเทศอิตาลี ซึ่งได้แก่ เรือยนต์ ชุดเครื่องมือขนาดเล็ก เรือบด เครื่องสื่อสาร โทรศัพท์มือถือขนาดเล็ก เครื่องสูบลม เครื่องปั๊มลม เครื่องกำเนิดไฟฟ้า พลุ ขวาน เครื่องปฐมพยาบาล อุปกรณ์เครื่องมือ และเครื่องยังชีพในครอบครัว

เจ้าหน้าที่ตลอดจนเสบียงสัมภาระอาจได้มาจากมิตรประเทศ และจากองค์การบรรเทาทุกข์ต่างๆ แต่ความช่วยเหลือเช่นนี้ต้องมีการประสานและการจัดการ ด้วยเหตุนี้เองที่ทำให้สหประชาชาติต้องเข้ามาเกี่ยวข้อง หากเช่นนั้นแล้ว อาจทำให้สถานการณ์เลวร้ายลง แต่ละคนอาจให้ความช่วยเหลือได้ โดยติดต่อกับองค์การบรรเทาทุกข์ และบริจาคสิ่งของต่างๆ เช่น อาหารกระป๋อง หรือผ้าห่ม ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับสิ่งที่เป็นความต้องการ ด้วยวิธีนี้เอง ประชาชนที่อยู่ห่างไกลกันจะได้ช่วยเหลือซึ่งกันและกัน

กิจกรรมเสริม

- ให้นักเรียนสมมุติว่า นักเรียนตื่นขึ้นมาด้วยความตระหนกตกใจจากเสียงลั่นสะเทือนอย่างน่ากลัวของแผ่นดินไหว โดยต้องหนีออกจากบ้าน ก่อนที่มันจะพังทลายลงมา เมื่อมองไปรอบๆ ไม่มีอาคารใดๆ เหลืออยู่เลย ไม่มีโทรศัพท์ ไม่มีน้ำ ไม่มีไฟฟ้า ถนนได้รับความเสียหาย และเพื่อนบ้านบางคนได้รับบาดเจ็บ สิ่งที่เหลือติดตัวคือเสื้อผ้าที่สวมใส่เท่านั้น ให้ครูถามกลุ่มนักเรียนโดยทำรายชื่อบุคคลทั้งหมดที่คิดว่าจำเป็นต้องใช้ เพื่อการมีชีวิตอยู่รอดอย่างน้อย ๒ สัปดาห์

เนื้อหาสำหรับบทเรียนที่ ๑๕

๒. ชุดยั้งชีพครอบครัวที่สหประชาชาติจัดเตรียมไว้ ประกอบด้วยสิ่งของที่มีประโยชน์หลายอย่าง ขอให้นักเรียนลำดับรายการสิ่งของต่อไปนี้ตามความสำคัญ คือ สบู่, ยาฆ่าเชื้อโรค, ลวด, เครื่องใช้ในครัว, เชือก, กระดาษดกดิน, เลื่อย, เต้า, มีดอเนกประสงค์ ๓ ประการ, ไม้ขีด, ถังน้ำ ๕ ลิตร ๒ ถัง, ยาเม็ดฆ่าเชื้อโรคสำหรับทำน้ำให้สะอาด และตะเกียงน้ำมัน

ให้นักเรียนอธิบายเหตุผลว่า ทำไมของแต่ละสิ่งจึงมีประโยชน์ และมีอะไรบ้างที่ควรเพิ่มเติม ถ้าเกิดภัยพิบัติขึ้นที่โน่นสักแห่ง นักเรียนต้องการช่วยเหลือผู้ประสบภัยหรือไม่ ? นักเรียนคิดว่า จะสามารถช่วยได้ไหม ? และช่วยได้อย่างไร ?

๓. ทำตารางสี่เหลี่ยมจัตุรัสจำนวน ๒๐ ช่องบนแผ่นกระดาษเป็นอย่างน้อย ใช้เบียดินจากตาราง ช่องแรกจนถึงช่องสุดท้าย โดยการทอดลูกเต๋า แต่บางช่องผู้เล่นต้องหยิบบัตร ข้อความในบัตร จะเป็นตัวบอกให้เบียดินไปข้างหน้า หรือเดินถอยหลัง ให้เขียนบัตรด้วยข้อความจากตาราง ข้างล่าง ตัวอย่างเช่น สำหรับบัตรที่โชคดี ให้เดินเบียดินไปข้างหน้า ถ้าเป็นบัตรโชคร้าย มีคำว่า ใหใหม่ให้เดินถอยหลังไป ๓ ช่อง

บัตรโชคร้าย	บัตรช่วยเหลือ	บัตรโชคดี
ไฟไหม้	สหประชาชาติส่งชุดยั้งชีพครอบครัว	มาตรการป้องกันได้ผล
น้ำท่วม	ผู้มีชีวิตตั้งหน่วยตรวจค้นและกู้ภัย	ประชาชนไม่ตื่นตระหนก
ท่อน้ำเสียแตก	สนามบินกลับสู่ภาวะพร้อมปฏิบัติการ	สหประชาชาติได้ทำนายภัยพิบัติล่วงหน้า
การปล้นสะดม	สหประชาชาติร่วมมือกับกองบรรเทาทุกข์นานาชาติ	ภัยพิบัติลดลง

เนื้อเรื่องนำเข้าสู่บทเรียนที่ ๑๖

มาตรฐานภาพ

ชื่อ.....

ให้นักเรียนแบ่งกลุ่ม กลุ่มละ ๕ คน โดยนำชิ้นส่วนข้างล่างนี้ต่อเข้าด้วยกัน ให้เป็นภาพเขียนของจิตรกรชาวจีนชื่อ ติง เซา กวง (Ting Shao Kuang) นักเรียนต้องเลือกสีที่จะใช้ให้เข้ากันได้ จากนั้นจึงนำภาพแต่ละภาพไประบายสีกลุ่มละ ๑ ชิ้น

แฟ้มข้อมูลสหประชาชาติ : ศิลปะกับสหประชาชาติ

ศิลปะเป็นงานสำคัญด้านหนึ่งของสหประชาชาติ สหประชาชาติคิดว่าศิลปะก็เป็นปัญหาที่สำคัญๆ มากเรื่องหนึ่ง ผู้คนและองค์กรต่างๆ จึงมักจะบริจาคงานศิลปะที่วาดโดยจิตรกรที่มีชื่อเสียงให้แก่สหประชาชาติอยู่เสมอ สหประชาชาติมีผลงานศิลปะของจิตรกรที่มีชื่อเสียงของโลกหลายคน เช่น ปิกัสโซ (Picasso) และชากัลลี (Chagall) รัฐบาลของประเทศสมาชิกสหประชาชาติได้บริจาคผลงานทางศิลปะของจิตรกรในแต่ละประเทศให้กับสหประชาชาติเช่นกัน

การบริหารงานด้านโปรเจกต์ของสหประชาชาติ สหประชาชาติได้ออกดวงตราโปรเจกต์-

ยากรใช้เอง โดยใช้สิ่งจดหมาย ตลอดจนพัสดุต่างๆ ได้เฉพาะที่ติดทำการสหประชาชาติ สหพันธ์โลกแห่งสมาคมสหประชาชาติมักจะออกดวงตราโปรเจกต์ยากรชุดใหม่ควบคู่กับการพิมพ์ภาพศิลปะลงบนของจดหมายที่ประทับตราโปรเจกต์ในวันแรกที่จำหน่าย

แบบฝึกชุดนี้ต่อเนื่องจากกิจกรรมวาดภาพ (Motherhood) ซึ่งเป็นภาพสีน้ำของ ตึง เซา กวง (Ting Shao Kuang) โดยนำชิ้นส่วนภาพเขียนมาต่อรวมกันเพื่อเป็นภาพปกหนังสือระดับประถมศึกษา เรื่องสหประชาชาติ ภาพปกหนังสือเล่มนี้ นำแบบมาจากดวงตราโปรเจกต์ยากรที่สหพันธ์โลกแห่งสมาคมสหประชาชาติจัดพิมพ์จำหน่ายเมื่อวันที่ ๔ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๓๗ เพื่อเป็นที่ระลึกถึงปีครบครุวาล

ให้นักเรียนแบ่งเป็นกลุ่ม กลุ่มละ ๕ คน โดยแต่ละกลุ่มระบายสีชิ้นส่วนของภาพเขียนแต่ละชิ้น อธิบายให้นักเรียนทราบว่า ชิ้นส่วนแต่ละชิ้นจะต้องนำมาต่อรวมกัน และต้องเข้ากันได้กับสีภาพของนักเรียนกลุ่มอื่น ด้วยเหตุนี้จึงต้องใช้เวลาพอสมควรในการทำกิจกรรม ซึ่งเป็นแบบฝึกหัดที่อาศัยการทำงานเป็นกลุ่มเพื่อให้เกิดความสามัคคี รวมทั้งรู้จักการเป็นผู้นำ และทำงานอย่างมีระบบ นอกจากนี้ยังต้องมีฝีมือทางศิลปะ ครูอาจขยายภาพในเนื้อเรื่องนำเข้าสู่บทเรียนที่ ๑๖ ลงในกระดาษขนาด เอ๓

กิจกรรมเสริม

๑. ให้นักเรียนดูภาพสีน้ำ แล้วแบ่งกลุ่ม โดยให้นักเรียนแต่ละกลุ่มอภิปรายเพื่อตอบคำถามต่อไปนี้
 - ก. บุคคลในภาพคือใคร ?
 - ข. องค์ประกอบของภาพนี้มีอะไรบ้าง ?
 - ค. จงบอกเหตุผลในการใช้สี (ภาพสีน้ำต้นฉบับเป็นภาพปกหนังสือเล่มนี้)

เนื้อหาสำหรับบทเรียนที่ ๑๖

๒. เดิมภาพสีน้ำนี้เป็นภาพที่พิมพ์ลงบนของจดหมายในวันแรกจำหน่ายดวงตราไปรษณียากรของสหประชาชาติ ให้นักเรียนใช้วิธีต่อไปนี้ ๑-๔ ข้อ เพื่อออกแบบดวงตราไปรษณียากรให้กับสหประชาชาติ ในหัวข้อเกี่ยวกับสันติภาพ สิ่งแวดล้อม การพัฒนา สุขภาพ หรือการศึกษา

ภาพพิมพ์ : นักเรียนอาจจัดทำแม่พิมพ์ โดยใช้เชือก กาวพีวีเอ และกระดาษแข็ง โดยให้เชือกมีความยาวพอเหมาะ ติดบนกระดาษแข็งตามลวดลายที่นักเรียนออกแบบไว้ ครูควรจูงใจให้นักเรียนออกแบบลวดลายต่างๆ จากแฟ้มข้อมูลสหประชาชาติ และภาพเขียนต้นแบบ นักเรียนใช้หมึกบล็อคในการทำแม่พิมพ์ โดยทำเป็นภาพพิมพ์ขาวดำ หรือเมื่อสีขาวดำแห้งแล้ว ให้ใช้หมึกสำหรับวาดภาพ พิมพ์ลวดลายเหล่านั้น ซึ่งจะช่วยให้ดูคล้ายๆ กับหน้าต่างกระจก

ภาพเขียนแต้มสี : วิธีการนี้รวมถึงการจุ่มหลอดกาแฟลงในขวดหมึกดำ แล้วหยดน้ำหมึกลงบนกระดาษ และเป่าด้วยหลอดกาแฟ เมื่อหมึกแห้งแล้ว อาจเติมสี ซึ่งเป็นสีจากภาพเขียนลงในหยดหมึกเหล่านั้น

ลวดลาย : เลือกส่วนหนึ่งของภาพเขียนมาขยาย แล้วลอกลวดลายและสีอย่างประณีต หาลวดลายจากที่อื่นๆ เช่น แผ่นกระเบื้อง สิ่งทอยาสั่งเคราะห เป็ลือกหอย เครื่องเคลือบดินเผา หรือหนังสือตัว

สี : นักเรียนอาจใช้กระดาษแก้วสีวางทับซ้อนกัน เพื่อดูว่าจะเป็นสีใหม่สีใดบ้าง นักเรียนแต่ละคนสามารถเลือกสีได้คนละ ๑ สี และหาสิ่งประดิษฐ์ หรือของที่ได้จากธรรมชาติ ซึ่งมีสีเดียวกับสีที่เลือก

บัตรอวยพรของจิตกา

ชื่อ.....

ครูเล่าเรื่องจิตกาให้นักเรียนฟัง ต่อจากนั้นนักเรียนออกแบบและทำบัตรอวยพรของตนเอง โดยใช้บัตรอวยพรของจิตกา สัญลักษณ์ของยูนิเซฟ (UNICEF) และแผ่นบัตรอวยพรซึ่งเขียนด้วยภาษาต่างๆ ๗ ภาษานั้น มีภาษาอะไรบ้าง ? นักเรียนนำบัตรอวยพรที่ทำเสร็จแล้วนำมาติดบนกระดาษแข็ง ระบายสีลงบนภาพในบัตรอวยพร พร้อมเติมหน้าของเด็กๆ ในลักษณะต่างๆ กัน และใช้สีสดใส และสีอุ่น*

unicef
United Nations Children's Fund

*สีอุ่น (warm colour) คือ สีที่ชวนให้เกิดความรู้สึกอบอุ่น ได้แก่สีต่างๆ ที่มีความเด่นไปทางสีแดงและเหลือง สีเทาที่ออกไปทางสีน้ำตาลและเหลือง ก็ถือว่าเป็นสีอุ่นด้วย (พจนานุกรมศัพท์ศิลปะอังกฤษ-ไทย/ราชบัณฑิตยสถาน, ๒๕๓๐) - ผู้แปล

แฟ้มข้อมูลสหประชาชาติ : องค์การกองทุนเพื่อเด็กแห่ง สหประชาชาติ (UNICEF)

เมื่อสงครามโลกครั้งที่ ๒ สิ้นสุดลงใน พ.ศ. ๒๔๘๘ มีเด็กอดอยากจำนวนหลายล้าน คน เด็กจำนวนมากมามีชีวิตอยู่อาศัย ยูนิเซฟ (UNICEF) จึงเริ่มก่อตั้งขึ้นเมื่อ พ.ศ. ๒๔๘๙ เพื่อดูแลเด็ก ๆ เหล่านี้ คำว่า UNICEF ย่อมาจาก United Nations International Children's Emergency Fund ซึ่งแปลว่า กองทุนฉุกเฉินเพื่อเด็กนานาชาติแห่งสหประชาชาติ ปัจจุบันองค์การนี้ ยังคงใช้ชื่อย่อว่า "UNICEF" แต่ใช้ชื่อเต็มว่า "United Nations Children's Fund"

ใน พ.ศ. ๒๔๘๙ งานชิ้นแรกที่ยูนิเซฟ จัดทำ คือ การบริจาคเงินและผ้าห่มให้เด็ก ๆ ในทวีปยุโรป พ.ศ. ๒๔๙๓ เด็ก ๖,๐๐๐,๐๐๐ คน ได้รับความช่วยเหลือ และอีก ๓ ปีต่อมา คือ พ.ศ. ๒๔๙๖ งานที่ต้องได้รับความช่วยเหลือ อย่างเร่งด่วนในทวีปยุโรปได้สิ้นสุดลง แต่เด็ก ๆ จำนวนมากมายในทวีปเอเชีย แอฟริกา และ อเมริกาใต้ ยังคงต้องการความช่วยเหลือ ปัจจุบัน ยูนิเซฟช่วยเหลือเด็กหลายล้านคนในประเทศ ต่าง ๆ จำนวน ๑๓๘ ประเทศทั่วโลก องค์การนี้ ไม่ได้รับการจัดสรรเงินทุนสนับสนุนพิเศษใด ๆ จากสหประชาชาติ แต่ได้รับเงินอุดหนุนส่วนหนึ่ง จากคณะรัฐบาลเป็นรายปี และบางส่วนได้รับ บริจาคจากบุคคลทั่วไป วิธีการหารายได้ทางหนึ่ง

ของยูนิเซฟคือการจำหน่ายบัตรอวยพร ซึ่งมี ความเป็นมาดังนี้

ใน พ.ศ. ๒๔๙๒ เด็กผู้หญิงอายุ ๗ ขวบ คนหนึ่งชื่อ จิตกา ซัมโกวา (Jitka Samkova) ได้วาดภาพสีสลดโหดงบนแผ่นแก้วให้กับยูนิเซฟ เด็กผู้หญิงคนนี้อาศัยอยู่ที่หมู่บ้านแห่งหนึ่งใน ประเทศเชโกสโลวะเกีย* อันเป็นสถานที่ที่ ยูนิเซฟกำลังให้ความช่วยเหลือในขณะนั้น และ นักเรียนในห้องเรียนของจิตกาตีมนมของยูนิเซฟ ทุกวัน ครูได้ส่งภาพของจิตกาพร้อมภาพอื่นๆ ไปยังยูนิเซฟในกรุงปราก เพื่อแสดงความขอบคุณ จากนั้นภาพของเธอได้ถูกส่งต่อไปยังกรุงเวียนนา และมีลูกภาพสตรีชาวอเมริกันคนหนึ่งเห็นภาพนั้น เธอชอบมาก จึงนำภาพนั้นกลับมาที่เมืองนิวยอร์ก ต่อมาเจ้าหน้าที่ของยูนิเซฟที่เมืองนิวยอร์ก ตัดสินใจใช้ภาพนั้นเป็นบัตรอวยพรวันคริสต์มาส และจำหน่ายได้ราคาดี ปีต่อมา ยูนิเซฟจึงจัดทำ บัตรอวยพรวันคริสต์มาส อีก ๒ ภาพ ภาพหนึ่ง เป็นภาพเด็กสหประชาชาติ ในเมืองนิวยอร์ก ส่วนอีกภาพหนึ่งเป็นภาพเรือบรรทุกของกำลัง แล่นไปตามลำแม่น้ำ หลังจากนั้นอีกหนึ่งปีต่อมา จิตรกรหลายคนได้ออกแบบภาพที่แตกต่างกัน ออกไป และตั้งแต่นั้นมา มีบัตรอวยพรต่างๆ เพิ่มมากขึ้น ทั้งบัตรอวยพรวันคริสต์มาส บัตร บันทักข้อความ และบัตรอวยพรวันเกิด ซึ่งสห- ประเทศชาติยังคงได้รับภาพเขียนจากศิลปินต่างๆ อยู่เสมอ

*ปัจจุบันเรียกว่า สาธารณรัฐเช็ก (Czech Republic) - ผู้แปล

ยูนิเซฟยังคงรับผิดชอบงานเร่งด่วน แต่ในปัจจุบัน งานหลักที่กระทำอยู่นั้นมุ่งดำเนินตามเป้าหมายระยะยาวที่กำหนดไว้ อันได้แก่ การดูแลสุขภาพเบื้องต้น (รวมทั้งการสร้างภูมิคุ้มกันโรคภัยทั้ง ๖ ชนิด ซึ่งอาจเป็นเหตุให้ผู้คนถึงแก่ความตายได้) การจัดเตรียมน้ำสะอาด การส่งเสริมสุขภาพอนามัยและสิ่งแวดล้อม โภชนาการ และการให้การศึกษาแก่เด็กและสตรี พอที่จะประเมินได้ว่า โครงการสร้างภูมิคุ้มกันโรคภัยเพียงโครงการเดียว สามารถช่วยคนได้ประมาณ ๓,๐๐๐,๐๐๐ คนต่อปี นอกจากนี้ องค์การต่างๆ ในชุมชน ซึ่งก่อตั้งขึ้นเพื่อดำเนินงานเกี่ยวกับการสร้างภูมิคุ้มกันโรคภัยนั้น ในปัจจุบันยังคงดำเนินการเพื่อวัตถุประสงค์อื่นอีกด้วย เช่น การป้องกันการแพร่กระจายของเชื้อเอชไอวี และในกลางคริสต์ศตวรรษที่ ๑๙ (พ.ศ. ๒๔๔๓-พ.ศ. ๒๕๔๒) ได้กำหนดเป้าหมายรวมไปถึงการช่วยการรณรงค์เลี้ยงลูกด้วยนมแม่เพื่อช่วยทารกให้มีชีวิตอยู่รอดเพิ่มขึ้น การใช้

ผงน้ำตาลเกลือแร่ชนิดละลายดื่ม (Oral Rehydration Salts) การฉีดวัคซีนวิตามินเอ (ซึ่งเป็นสาเหตุให้เด็กตาบอด) และการประสบผลสำเร็จในการให้อนุสัญญารับรองสิทธิของเด็กสากล (The Convention on the Rights of the child)

วันเด็กสากลตรงกับวันจันทร์แรกของเดือนตุลาคมของทุกปี

ที่อยู่ UNICEF, 3 United Nations Plaza, Room H-9F, New York, NY 10017, USA.

กิจกรรมเสริม

หลังจากครูเล่าเรื่องเกี่ยวกับจิตกาให้นักเรียนฟังแล้ว (ดูแฟ้มข้อมูลสหประชาชาติข้างบนนี้) นักเรียนสามารถทำบัตรอวยพรโดยใช้ภาษาเขียนลงบัตรอวยพร ได้แก่ ภาษาจีน (เขียนในแนวตั้ง) อังกฤษ ฝรั่งเศส สเปน รัสเซีย เยอรมนี และอารบิก

๑. ให้นักเรียนสนทนากันเกี่ยวกับเรื่องของจิตกาเธอมีอายุเท่าไรเมื่อสงครามสิ้นสุดลง (พ.ศ. ๒๔๘๘) และเธอได้ผ่านประสบการณ์อะไรมาบ้าง แล้วอภิปรายถึงหัวข้อดังต่อไปนี้
 - ก. ทำไมจิตกาวาดภาพนั้นให้แก่ยูนิเซฟ ?
 - ข. ภาพเขียนของจิตกาเหมาะสมที่จะนำมาทำเป็นบัตรอวยพรวันคริสต์มาสหรือไม่ ? (นักเรียนที่ตอบข้อนี้จะต้องมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับข้อบัญญัติทางศาสนาคริสต์)

เนื้อหาสำหรับบทเรียนที่ ๑๘

๒. ให้นักเรียนส่งบัตรอวยพรถึงผู้ที่ให้ความช่วยเหลือนักเรียนมากที่สุดในรอบปี

๓. ให้นักเรียนสนทนากันเกี่ยวกับสัญลักษณ์ (logo) ของยูนิเซฟ ตามหัวข้อต่อไปนี้

- นักเรียนคิดว่า สัญลักษณ์นี้มีความหมายอย่างไร ?
- ในท้องถิ่นของนักเรียน มีองค์กรใดบ้างที่ให้ความช่วยเหลือเด็ก ให้นักเรียนหาข้อมูลว่า องค์กรเหล่านั้นทำอะไรบ้าง ? แล้วออกแบบสัญลักษณ์ด้วย หากองค์กรใดมีสัญลักษณ์ อยู่แล้ว ให้นักเรียนนำมาเปรียบเทียบกับสัญลักษณ์ที่นักเรียนคิดขึ้น ว่าส่วนที่แตกต่าง กันนั้นมีความหมายต่อนักเรียนอย่างไร ?

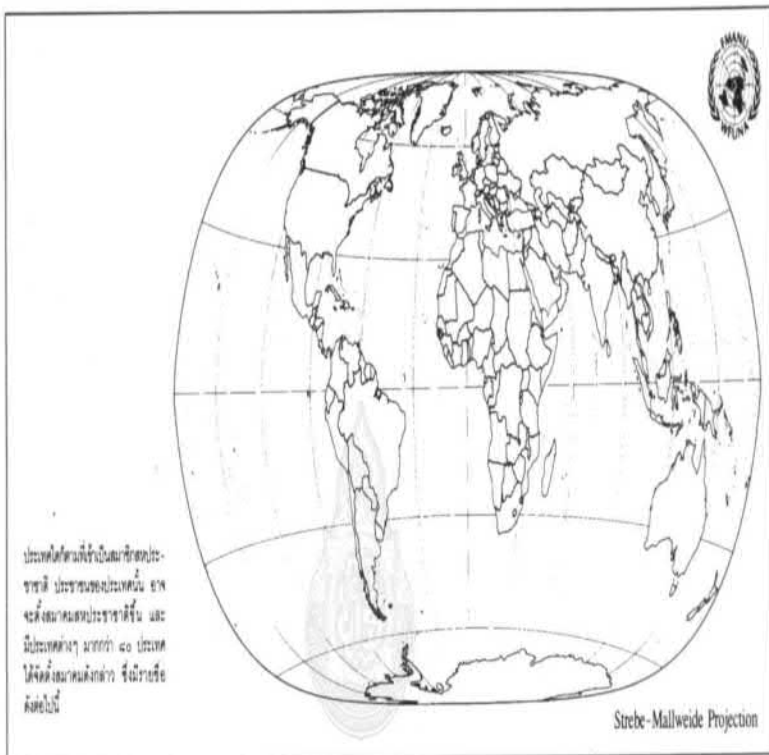
๔. ยูนิเซฟทำงานเพื่อเด็ก ให้นักเรียนพิจารณาว่าทำไมการทำงานเพื่อเด็กจึงมีความสำคัญมาก ? นักเรียนสามารถทำงานเพื่อช่วยเหลือยูนิเซฟได้อย่างไร ? ให้นักเรียนวางแผนร่วมกับ ครูและเพื่อนๆ เพื่อการหารายได้ให้กับยูนิเซฟ

ประเทศเหล่านี้อยู่ที่ไหน ?

ชื่อ.....

ประเทศใดบ้างที่มีชื่อเป็นภาษาของประเทศ
ชาติ ประเทศของประเทศนั้น อาจ
จะตั้งตามชื่อประเทศอื่น และ
มีประเทศต่างๆ มากกว่า ๔๐ ประเทศ
ได้จัดตั้งสมาคมดังกล่าว ขึ้นมาชื่อ
ดังต่อไปนี้

Strebe-Mallweide Projection

๑. อาร์เจนตินา	๑๕. ชิลี	๒๙. เวียดนาม	๔๓. เกาแมน	๕๗. มาลี	๗๑. ฟีจี	๘๕. สหพันธรัฐไมโครนีเชีย
๒. ออสเตรเลีย	๑๖. จีน	๓๐. กานา	๔๔. ซิERRA เลโอน	๕๘. โมร็อกโก	๗๒. คิวบา	๘๖. ซูดาน
๓. ออสเตรีย	๑๗. คอสตาริกา	๓๑. กัวเตมาลา	๔๕. ซิมบับเว	๕๙. เม็กซิโก	๗๓. ตูนิเซีย	๘๗. ราชอาณาจักรซาอุดีอาระเบีย
๔. โบลิเวีย	๑๘. ไครสต์เชิร์ช	๓๒. กัวเตมาลา	๔๖. จาไมกา	๖๐. มอลโดวา	๗๔. ประเทศอุซเบกิสถาน	๘๘. เวียดนาม
๕. บราซิล	๑๙. คิวบา	๓๓. คิวบา	๔๗. คูเวต	๖๑. โมร็อกโก	๗๕. ประเทศเวียดนาม	๘๙. ซิมบับเว
๖. แคนาดา	๒๐. ไครสต์เชิร์ช	๓๔. คองโก	๔๘. เคนยา	๖๒. เนเธอร์แลนด์	๗๖. ตูนิเซีย	
๗. แคนาดา	๒๑. สาธารณรัฐชิลี	๓๕. อียิปต์	๔๙. คองโก	๖๓. นิวซีแลนด์	๗๗. ตุรกี	
๘. แคนาดา	๒๒. เคนยา	๓๖. ไชล์แลนด์	๕๐. เคนยา	๖๔. โนร์เวย์	๗๘. อุรุกวัย	
๙. แคนาดา	๒๓. ซิมบับเว	๓๗. ซิมบับเว	๕๑. คิวบา	๖๕. เซเชลล์	๗๙. ประเทศซาอุดีอาระเบีย	
๑๐. แคนาดา	๒๔. ซิมบับเว	๓๘. คิวบา	๕๒. คิวบา	๖๖. สโลวาเกีย	๘๐. สหพันธรัฐยูเครน	
๑๑. แคนาดา	๒๕. ซิมบับเว	๓๙. คิวบา	๕๓. คิวบา	๖๗. สโลวาเกีย	๘๑. สหพันธรัฐยูเครน	
	๒๖. ซิมบับเว	๔๐. คิวบา	๕๔. คิวบา	๖๘. สโลวาเกีย	๘๒. สหพันธรัฐยูเครน	
	๒๗. ซิมบับเว	๔๑. คิวบา	๕๕. คิวบา	๖๙. สโลวาเกีย	๘๓. สหพันธรัฐยูเครน	
	๒๘. ซิมบับเว	๔๒. คิวบา	๕๖. คิวบา	๗๐. สโลวาเกีย	๘๔. สหพันธรัฐยูเครน	

แฟ้มข้อมูลสหประชาชาติ : สหพันธ์โลกแห่งสมาคม สหประชาชาติ (WFUNA)

เมื่อประเทศใดประเทศหนึ่งเข้าร่วมเป็นสมาชิกของสหประชาชาติ ประชาชนของประเทศนั้นสามารถก่อตั้งสมาคมสหประชาชาติขึ้นได้ สหประชาชาติขึ้นอยู่กับประเทศสมาชิกซึ่งเป็นคณะรัฐบาล ดังนั้น การจัดตั้งสมาคมสหประชาชาติ (United Nations Associations หรือ UNAs) จึงเป็นวิธีหนึ่งที่ประชาชนทั่วไปสามารถมีส่วนร่วมร่วมกับสหประชาชาติ โดยผ่านทางสมาคมสหประชาชาติ ซึ่งสามารถทราบข้อมูลเกี่ยวกับสหประชาชาติ หรือหากมีแนวความคิดที่อยากเสนอให้สหประชาชาติรับไว้พิจารณา หรือสามารถให้รัฐบาลของตนเข้ามามีบทบาทพิเศษในสหประชาชาติ

ประเทศต่างๆ จำนวน ๑๔๕ ประเทศ เข้าเป็นสมาชิกของสหประชาชาติในเดือนมีนาคม พ.ศ. ๒๕๓๔ ในบรรดาประเทศเหล่านี้มีจำนวน ๔๑ ประเทศที่ได้ก่อตั้งสมาคมสหประชาชาติขึ้น โดยสมาคมสหประชาชาติเป็นผู้จัดตั้งกองทุนและเปิดรับสมาชิกใหม่เพิ่มเติม สหพันธ์โลกแห่งสมาคมสหประชาชาติ (ก่อตั้งขึ้นเมื่อวันที่ ๒ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๔๔) เป็นองค์การที่สมาคมสหประชาชาติทุกแห่งสามารถเข้าร่วมได้ วิธีการหนึ่งที่สมาคมสหประชาชาติหารายได้เพื่อนำมาใช้ช่วยในการทำงาน คือการผลิตของจดหมายที่ประทับตราไปรษณียากรในวันแรกของการออกใช้ เพื่อปิดตราไปรษณียากรของสหประชาชาติ ซึ่งจิตรกรที่มีชื่อเสียงทั่วโลกได้ออกแบบภาพเขียน

ให้ฟรี เพื่อนำมาเปิดบนซองจดหมาย

วาฟูน่าเป็นองค์การสากลที่ไม่มีระบบรัฐบาลเข้าไปเกี่ยวข้อง องค์การนี้พร้อมที่จะอุทิศตนอย่างเต็มที่เพื่อสนับสนุนการดำเนินงานตามเป้าหมาย รวมทั้งหลักการของกฎบัตรสหประชาชาติ (The United Nations Charter) และเพื่อส่งเสริมให้มีความร่วมมือกัน และมีความเข้าใจในกิจกรรมและหน่วยงานต่างๆ ของสหประชาชาติ

สมาชิกของวาฟูน่า ก่อตั้งขึ้นในประเทศต่างๆ ทั่วทุกภูมิภาคของโลก ซึ่งมีสภาพทางการเมือง เศรษฐกิจ และสังคม ที่หลากหลาย อีกทั้งยังมีการพัฒนาประเทศที่แตกต่างกัน แต่อย่างไรก็ตาม เมื่อคิดเป็นอัตราส่วนแล้วกล่าวได้ว่าประเทศที่กำลังพัฒนามีสมาคมดังกล่าวอย่างมาก ซึ่งสำนักงานใหญ่ของสหพันธ์โลกแห่งสมาคมสหประชาชาติตั้งอยู่ที่กรุงเจนีวา ประเทศสวิตเซอร์แลนด์ และมีสำนักงานย่อยตั้งอยู่ที่สำนักงานใหญ่ของสหประชาชาติ กรุงนิวยอร์ก เช่นเดียวกับสำนักงานส่วนภูมิภาคของทวีปแอฟริกา เอเชีย และภาคพื้นแปซิฟิก

ที่อยู่ของสำนักงานใหญ่ วาฟูน่า :

WFUNA/FMANU,
c/o Palais des Nations,
CH-1211 Geneva 10, Switzerland

กิจกรรมเสริม

ครูอาจถ่ายเอกสารเนื้อเรื่องนำเข้าสู่บทเรียนที่ ๑๘ บนกระดาษ เอ๓ หรือใช้ข้อมูลจำเพาะ ๑

๑. ให้นักเรียนบอกชื่อประเทศที่ไม่มีสมาคมสหประชาชาติมาอย่างน้อย ๒ ประเทศ และในเมืองที่นักเรียนอาศัยอยู่มีสาขาของสมาคมสหประชาชาติหรือไม่ ?

๒. ให้นักเรียนสมมุติตัวเองเป็นประธานแห่งสมาคมสหประชาชาติในประเทศของนักเรียน และเขียนจดหมายถึงรัฐมนตรีว่าการกระทรวงต่างประเทศ อธิบายความคิดที่ต้องการให้สหประชาชาติดำเนินการ โดยให้สมาชิกอื่นๆ อีก ๕ คนนี้ ลงชื่อสนับสนุนข้อความในจดหมายฉบับนั้น โดยนักเรียนทั้ง ๕ คนนี้จะต้องอธิบายความคิดดังกล่าวให้กับเพื่อนๆ เพื่อให้เพื่อนๆ เห็นด้วย จดหมายที่จะส่งควรใส่ชื่อที่นักเรียนวาดรูปเอง เป็นรูปที่เกี่ยวข้องกับงานของสหประชาชาติ เช่น สันติภาพ สิ่งแวดล้อม การพัฒนา อาหาร หรือสุขภาพ

๓. ควรส่งเสริมนักเรียนที่สะสมดวงตราไปรษณียากร โดยนักเรียนนำดวงตราไปรษณียากรเหล่านั้นมาจัดเป็นชุด และติดบนกระดาษโปสเตอร์ รวมทั้งบอกถึงแหล่งที่มาของดวงตราไปรษณียากรดังกล่าวด้วย นอกจากนี้ครูอาจให้นักเรียนออกแบบดวงตราไปรษณียากร ซึ่งภาพที่ได้นั้นควรแสดงให้เห็นถึงเรื่องราวเกี่ยวกับสหประชาชาติ และให้นักเรียนนำภาพเหล่านั้นมาจัดเข้าด้วยกันเป็นภาพจิตรกรรมบนฝาผนัง

๔. ครูให้นักเรียนอภิปรายในหัวข้อต่อไปนี้ ทำไมประเทศที่กำลังพัฒนาหลายประเทศ จึงไม่มีสมาคมสหประชาชาติ ?

สมาชิกสหประชาชาติ (มีนาคม ค.ศ. ๑๙๔๕/พ.ศ. ๒๕๓๘)

สมาชิก	วัน เดือน ค.ศ./พ.ศ. ที่เป็นสมาชิก	แคนาดา	๙ พฤศจิกายน ๑๙๔๕/๒๕๔๘
อัฟกานิสถาน	๑๙ พฤศจิกายน ๑๙๔๖/๒๕๔๙	เคปเวิร์ด	๑๖ กันยายน ๑๙๗๕/๒๕๑๘
แอลเบเนีย	๑๔ ธันวาคม ๑๙๕๕/๒๕๔๘	สาธารณรัฐ-	๒๐ กันยายน ๑๙๖๐/๒๕๐๓
แอลจีเรีย	๘ ตุลาคม ๑๙๖๒/๒๕๐๕	แอฟริกากลาง	
อันดอร์รา	๒๘ กรกฎาคม ๑๙๙๓/๒๕๓๖	ชาติ	๒๐ กันยายน ๑๙๖๐/๒๕๐๓
อังโกลา	๑ ธันวาคม ๑๙๗๖/๒๕๑๙	ซิริ	๒๔ ตุลาคม ๑๙๔๕/๒๕๔๘
อันติกัวและบาร์บูดา	๑๑ พฤศจิกายน ๑๙๘๑/๒๕๒๔	จีน	๒๔ ตุลาคม ๑๙๔๕/๒๕๔๘
อาร์เจนตินา	๒๔ ตุลาคม ๑๙๔๕/๒๕๔๘	โคลัมเบีย	๕ พฤศจิกายน ๑๙๔๕/๒๕๔๘
อาร์เมเนีย	๒ มีนาคม ๑๙๙๒/๒๕๓๕	คองโก	๑๒ พฤศจิกายน ๑๙๗๕/๒๕๑๘
ออสเตรเลีย	๑ พฤศจิกายน ๑๙๔๕/๒๕๔๘	คองโก	๒๐ กันยายน ๑๙๖๐/๒๕๐๓
ออสเตรีย	๑๔ ธันวาคม ๑๙๕๕/๒๕๔๘	คอซอวอ	๒๐ พฤศจิกายน ๑๙๙๙/๒๕๔๒
อาเซอร์ไบจาน	๒ มีนาคม ๑๙๙๒/๒๕๓๕	โครเอเชีย	๒๒ พฤษภาคม ๑๙๙๒/๒๕๓๕
บาฮามาส	๑๘ กันยายน ๑๙๗๓/๒๕๑๖	คิวบา	๒๔ ตุลาคม ๑๙๔๕/๒๕๔๘
บาร์เบโดส	๒๑ กันยายน ๑๙๗๑/๒๕๑๔	ไซปรัส	๒๐ กันยายน ๑๙๖๐/๒๕๐๓
บังกลาเทศ	๑๗ กันยายน ๑๙๗๔/๒๕๑๗	สาธารณรัฐเชก	๑๙ มกราคม ๑๙๙๓/๒๕๓๖
บาร์เบโดส	๙ ธันวาคม ๑๙๖๖/๒๕๐๙	สาธารณรัฐประชาธิปไตย-	
เบลีซ	๒๔ ตุลาคม ๑๙๘๑/๒๕๒๔	ประชาชนเกาหลี	๑๗ กันยายน ๑๙๙๑/๒๕๓๔
เบลเยียม	๒๗ ธันวาคม ๑๙๔๕/๒๕๔๘	เดนมาร์ก	๒๔ ตุลาคม ๑๙๔๕/๒๕๔๘
เบลีซ	๒๕ กันยายน ๑๙๘๑/๒๕๒๔	จิบูตี	๒๐ กันยายน ๑๙๗๗/๒๕๒๐
เบนิน	๒๐ กันยายน ๑๙๖๐/๒๕๐๓	โตมินิกา	๑๘ ธันวาคม ๑๙๗๘/๒๕๒๑
บรูไน	๒๑ กันยายน ๑๙๗๑/๒๕๑๔	สาธารณรัฐโดมินิกัน	๒๔ ตุลาคม ๑๙๔๕/๒๕๔๘
โบลีเวีย	๑๔ พฤศจิกายน ๑๙๔๕/๒๕๔๘	เอกวาดอร์	๒๑ ธันวาคม ๑๙๔๕/๒๕๔๘
บอสเนียและ-	๒๒ พฤษภาคม ๑๙๙๒/๒๕๓๕	อียิปต์	๒๔ ตุลาคม ๑๙๔๕/๒๕๔๘
เฮอร์เซโกวีนา		เอลซัลวาดอร์	๒๔ ตุลาคม ๑๙๔๕/๒๕๔๘
บอตสวานา	๑๗ ตุลาคม ๑๙๖๖/๒๕๐๙	อิกเวทอเรียลกินี	๑๒ พฤศจิกายน ๑๙๖๘/๒๕๑๑
บราซิล	๒๔ ตุลาคม ๑๙๔๕/๒๕๔๘	เอริเทรีย	๒๘ พฤษภาคม ๑๙๙๓/๒๕๓๖
บรูไนดารุสซาลาม	๒๑ กันยายน ๑๙๘๔/๒๕๒๗	เอสโตเนีย	๑๗ กันยายน ๑๙๙๑/๒๕๓๔
บัลแกเรีย	๑๔ ธันวาคม ๑๙๕๕/๒๕๔๘	เอธิโอเปีย	๑๓ พฤศจิกายน ๑๙๔๕/๒๕๔๘
บูร์กินาฟาโซ	๒๐ กันยายน ๑๙๖๐/๒๕๐๓	สหพันธรัฐ-	๑๗ กันยายน ๑๙๙๑/๒๕๓๔
บูรุนดี	๑๘ กันยายน ๑๙๖๒/๒๕๐๕	ไมโครนีเชีย	
กัมพูชา	๑๔ ธันวาคม ๑๙๕๕/๒๕๔๘	พิจิ	๑๓ ตุลาคม ๑๙๗๐/๒๕๑๓
แคเมอรูน	๒๐ กันยายน ๑๙๖๐/๒๕๐๓	ฟินแลนด์	๑๔ ธันวาคม ๑๙๕๕/๒๕๔๘

ข้อมูลจำเพาะ ก

สมาชิก	วัน เดือน ค.ศ./พ.ศ. ที่เป็นสมาชิก	ลัตเวีย	๑๗ กันยายน ๑๙๙๑/๒๕๓๔
ฝรั่งเศส	๒๕ ตุลาคม ๑๙๙๕/๒๕๓๘	เลบานอน	๒๕ ตุลาคม ๑๙๙๕/๒๕๓๘
กาบอง	๒๐ กันยายน ๑๙๖๐/๒๕๐๓	เลโซโท	๑๗ ตุลาคม ๑๙๖๖/๒๕๐๙
แกมเบีย	๒๑ กันยายน ๑๙๖๕/๒๕๐๘	ไลบีเรีย	๒ พฤศจิกายน ๑๙๙๕/๒๕๓๘
จอร์เจีย	๓๑ กรกฎาคม ๑๙๙๒/๒๕๓๕	ลิเบีย	๑๕ ธันวาคม ๑๙๕๕/๒๕๐๘
เยอรมนี	๑๘ กันยายน ๑๙๗๓/๒๕๑๖	ลักเซมเบิร์ก	๑๘ กันยายน ๑๙๙๐/๒๕๓๓
กานา	๘ มีนาคม ๑๙๕๗/๒๕๐๐	ลัตเวีย	๑๗ กันยายน ๑๙๙๑/๒๕๓๔
กรีซ	๒๕ ตุลาคม ๑๙๙๕/๒๕๓๘	ลักเซมเบิร์ก	๒๕ ตุลาคม ๑๙๙๕/๒๕๓๘
เกรเนดา	๑๗ กันยายน ๑๙๗๔/๒๕๑๗	มาดากัสการ์	๒๐ กันยายน ๑๙๖๐/๒๕๐๓
กัวเตมาลา	๒๑ พฤศจิกายน ๑๙๙๕/๒๕๓๘	มาลาวี	๑ ธันวาคม ๑๙๖๔/๒๕๐๗
กินี	๑๒ ธันวาคม ๑๙๕๘/๒๕๐๑	มาเลเซีย	๑๗ กันยายน ๑๙๕๗/๒๕๐๐
กินีบีสเซา	๑๗ กันยายน ๑๙๗๔/๒๕๑๗	มัลดีฟส์	๒๑ กันยายน ๑๙๖๕/๒๕๐๘
กายอานา	๒๐ กันยายน ๑๙๖๖/๒๕๐๙	มาลี	๒๘ กันยายน ๑๙๖๐/๒๕๐๓
เฮติ	๒๕ ตุลาคม ๑๙๙๕/๒๕๓๘	มอลตา	๑ ธันวาคม ๑๙๖๔/๒๕๐๗
ฮอนดูรัส	๑๗ ธันวาคม ๑๙๙๕/๒๕๓๘	หมู่เกาะมาร์แชลล์	๑๗ กันยายน ๑๙๙๑/๒๕๓๔
ฮังการี	๑๕ ธันวาคม ๑๙๕๕/๒๕๐๘	มอริเตเนีย	๒๗ ตุลาคม ๑๙๖๑/๒๕๐๔
ไอซ์แลนด์	๑๙ พฤศจิกายน ๑๙๙๕/๒๕๓๘	มอริเชียส	๒๕ เมษายน ๑๙๖๘/๒๕๑๑
อินเดีย	๓๐ ตุลาคม ๑๙๙๕/๒๕๓๘	เม็กซิโก	๗ พฤศจิกายน ๑๙๙๕/๒๕๓๘
อินโดนีเซีย	๒๘ กันยายน ๑๙๕๐/๒๕๐๓	มอลโดวา	๒ มีนาคม ๑๙๙๒/๒๕๓๕
อิหร่าน	๒๕ ตุลาคม ๑๙๙๕/๒๕๓๘	โมนาโก	๒๘ พฤษภาคม ๑๙๙๓/๒๕๓๖
อิรัก	๒๑ ธันวาคม ๑๙๙๕/๒๕๓๘	มองโกเลีย	๒๗ ตุลาคม ๑๙๖๑/๒๕๐๔
ไอว์แลนด์	๑๕ ธันวาคม ๑๙๕๕/๒๕๐๘	โมร็อกโก	๑๒ พฤศจิกายน ๑๙๕๖/๒๕๐๙
อิสราเอล	๑๑ พฤษภาคม ๑๙๙๙/๒๕๔๒	โมซัมบิก	๑๖ กันยายน ๑๙๗๕/๒๕๑๘
อิตาลี	๑๕ ธันวาคม ๑๙๕๕/๒๕๐๘	พม่า	๑๙ เมษายน ๑๙๙๘/๒๕๔๑
ไอวอรีโคสต์	๒๐ กันยายน ๑๙๖๐/๒๕๐๓	นามิเบีย	๒๓ เมษายน ๑๙๙๐/๒๕๓๓
จาเมกา	๑๘ กันยายน ๑๙๖๒/๒๕๐๕	เนปาล	๑๕ ธันวาคม ๑๙๕๕/๒๕๐๘
ญี่ปุ่น	๑๘ ธันวาคม ๑๙๕๖/๒๕๐๙	เนเธอร์แลนด์	๑๐ ธันวาคม ๑๙๙๕/๒๕๓๘
จอร์แดน	๑๕ ธันวาคม ๑๙๕๕/๒๕๐๘	นิวซีแลนด์	๒๕ ตุลาคม ๑๙๙๕/๒๕๓๘
คาซัคสถาน	๒ มีนาคม ๑๙๙๒/๒๕๓๕	นิการากัว	๒๕ ตุลาคม ๑๙๙๕/๒๕๓๘
เคนยา	๑๖ ธันวาคม ๑๙๖๓/๒๕๐๖	ไนเจอร์	๒๐ กันยายน ๑๙๖๐/๒๕๐๓
คูเวต	๑๕ พฤษภาคม ๑๙๖๓/๒๕๐๖	ไนจีเรีย	๗ ตุลาคม ๑๙๖๐/๒๕๐๓
คีร์กีซสถาน	๒ มีนาคม ๑๙๙๒/๒๕๓๕	นอร์เวย์	๒๗ พฤศจิกายน ๑๙๙๕/๒๕๓๘
สาธารณรัฐประชาธิปไตย-		โอมาน	๗ ตุลาคม ๑๙๗๑/๒๕๑๔
ประชาชนลาว	๑๕ ธันวาคม ๑๙๕๕/๒๕๐๘	ปากีสถาน	๓๐ กันยายน ๑๙๕๗/๒๕๐๐

ข้อมูลจำเพาะ ก

สมาชิก	วัน เดือน ค.ศ./พ.ศ. ที่เป็นสมาชิก	ชื่อนาม	๔ ธันวาคม ๑๙๗๕/๒๕๑๘
ปาเลา	๑๕ ธันวาคม ๑๙๙๔/๒๕๓๗	สวาซิแลนด์	๒๔ กันยายน ๑๙๖๘/๒๕๑๑
ปานามา	๑๓ พฤศจิกายน ๑๙๙๕/๒๕๓๘	สวิตเซอร์แลนด์	๑๙ พฤศจิกายน ๑๙๙๖/๒๕๓๙
ปาปัวนิวกินี	๑๐ ตุลาคม ๑๙๗๕/๒๕๑๘	ซีเรีย	๒๔ ตุลาคม ๑๙๙๕/๒๕๓๘
ปารากวัย	๒๔ ตุลาคม ๑๙๙๕/๒๕๓๘	ทาจิกิสถาน	๒ มีนาคม ๑๙๙๒/๒๕๓๕
เปรู	๓๑ ตุลาคม ๑๙๙๕/๒๕๓๘	ไทย	๑๖ ธันวาคม ๑๙๙๖/๒๕๓๙
ฟิลิปปินส์	๒๔ ตุลาคม ๑๙๙๕/๒๕๓๘	อดีตสาธารณรัฐ-	๘ เมษายน ๑๙๙๓/๒๕๓๖
โปแลนด์	๒๔ ตุลาคม ๑๙๙๕/๒๕๓๘	ยูโกสลาฟแห่งมาซิโดเนีย	
โปรตุเกส	๑๕ ธันวาคม ๑๙๙๕/๒๕๓๘	โตโก	๒๐ กันยายน ๑๙๖๐/๒๕๐๓
กาตาร์	๒๑ กันยายน ๑๙๙๑/๒๕๑๔	ตริनिแดดและโตเบโก	๑๘ กันยายน ๑๙๖๒/๒๕๐๕
สาธารณรัฐเกาหลี	๑๗ กันยายน ๑๙๙๑/๒๕๓๔	ตูนิเซีย	๑๒ พฤศจิกายน ๑๙๙๖/๒๕๓๙
โรมาเนีย	๑๕ ธันวาคม ๑๙๙๕/๒๕๓๘	ตุรกี	๒๔ ตุลาคม ๑๙๙๕/๒๕๓๘
สหพันธรัฐรัสเซีย	๒๔ ตุลาคม ๑๙๙๕/๒๕๓๘	เติร์กเมนิสถาน	๒ มีนาคม ๑๙๙๒/๒๕๓๕
รวันดา	๑๘ กันยายน ๑๙๖๒/๒๕๐๕	ยูกันดา	๒๕ ตุลาคม ๑๙๖๒/๒๕๐๕
เซนต์คิตส์และเนวิส	๒๓ กันยายน ๑๙๙๓/๒๕๓๖	ยูเครน	๒๔ ตุลาคม ๑๙๙๕/๒๕๓๘
เซนต์ลูเชีย	๑๘ กันยายน ๑๙๗๙/๒๕๒๒	สหรัฐอเมริกาบริติช	๙ ธันวาคม ๑๙๗๑/๒๕๑๔
เซนต์วินเซนต์-	๑๖ กันยายน ๑๙๘๐/๒๕๒๓	สหราชอาณาจักร	๒๔ ตุลาคม ๑๙๙๕/๒๕๓๘
และเกรนาดีนส์		สหสาธารณรัฐ-	๑๕ ธันวาคม ๑๙๖๑/๒๕๐๔
ซามัว	๑๕ ธันวาคม ๑๙๗๖/๒๕๑๙	แทนซาเนีย	
ซานมาริโน	๒ มีนาคม ๑๙๙๒/๒๕๓๕	สหรัฐอเมริกา	๒๔ ตุลาคม ๑๙๙๕/๒๕๓๘
เซาโตเมและปรินซิเป	๑๖ กันยายน ๑๙๗๕/๒๕๑๘	อูรุกวัย	๑๘ ธันวาคม ๑๙๙๕/๒๕๓๘
ซาอุดีอาระเบีย	๒๔ ตุลาคม ๑๙๙๕/๒๕๓๘	อุซเบกิสถาน	๒ มีนาคม ๑๙๙๒/๒๕๓๕
เซเนกัล	๒๘ กันยายน ๑๙๖๐/๒๕๐๓	วานูอาตู	๑๕ กันยายน ๑๙๘๑/๒๕๒๔
เซเชลส์	๒๑ กันยายน ๑๙๗๖/๒๕๑๙	เวเนซุเอลา	๑๕ พฤศจิกายน ๑๙๙๕/๒๕๓๘
เซียร์ราลีโอน	๒๗ กันยายน ๑๙๖๖/๒๕๐๙	เวียดนาม	๒๐ กันยายน ๑๙๗๗/๒๕๒๐
สิงคโปร์	๒๑ กันยายน ๑๙๖๕/๒๕๐๘	เยเมน	๓๐ กันยายน ๑๙๙๗/๒๕๔๐
สาธารณรัฐสิงคโปร์	๑๙ มกราคม ๑๙๙๓/๒๕๓๖	ยูโกสลาเวีย	๒๔ ตุลาคม ๑๙๙๕/๒๕๓๘
สโลวีเนีย	๒๒ พฤษภาคม ๑๙๙๒/๒๕๓๕	(เซอร์เบีย/มอนเตเนโกร)	
หมู่เกาะโซโลมอน	๑๙ กันยายน ๑๙๗๘/๒๕๒๑	ซาอุดี	๒๐ กันยายน ๑๙๖๐/๒๕๐๓
โซมาเลีย	๒๐ กันยายน ๑๙๖๐/๒๕๐๓	แซมเบีย	๑ ธันวาคม ๑๙๖๔/๒๕๐๗
แอฟริกาใต้	๗ พฤศจิกายน ๑๙๙๕/๒๕๓๘	ซิมบับเว	๒๕ สิงหาคม ๑๙๘๐/๒๕๒๓
สเปน	๑๕ ธันวาคม ๑๙๙๕/๒๕๓๘		
ศรีลังกา	๑๕ ธันวาคม ๑๙๙๕/๒๕๓๘		
ซูดาן	๑๒ พฤศจิกายน ๑๙๙๖/๒๕๓๙	รวม	๑๘๕ ประเทศ

วันและปีที่สำคัญของสหประชาชาติ

ปฏิทินการดำเนินงาน

ทศวรรษ (ค.ศ./พ.ศ.)

๑๙๘๕-๑๙๙๔/๒๕๒๘-๒๕๓๗

๑๙๘๘-๑๙๙๗/๒๕๓๑-๒๕๔๐

๑๙๙๐-๒๐๐๐/๒๕๓๓-๒๕๔๓

๑๙๙๐-๒๐๐๐/๒๕๓๓-๒๕๔๓

๑๙๙๐-๒๐๐๐/๒๕๓๓-๒๕๔๓

๑๙๙๐-๒๐๐๐/๒๕๓๓-๒๕๔๓

๑๙๙๐-๒๐๐๐/๒๕๓๓-๒๕๔๓

๑๙๙๑-๒๐๐๐/๒๕๓๔-๒๕๔๓

๑๙๙๑-๒๐๐๐/๒๕๓๔-๒๕๔๓

๑๙๙๑-๒๐๐๐/๒๕๓๔-๒๕๔๓

๑๙๙๑-๒๐๐๐/๒๕๓๔-๒๕๔๓

๑๙๙๕-๒๐๐๕/๒๕๓๘-๒๕๔๘

ทศวรรษแห่งการขนส่งและการสื่อสารสำหรับเอเชียและแปซิฟิก

ทศวรรษโลกเพื่อการพัฒนาวัฒนธรรม

ทศวรรษสากลเพื่อการล้มล้างอาณานิคม

ทศวรรษสหประชาชาติเกี่ยวกับกฎหมาย

ระหว่างประเทศ

ทศวรรษแห่งการลดกำลังรบครั้งที่ ๓

ทศวรรษการพัฒนาอุตสาหกรรมครั้งที่ ๒

สำหรับแอฟริกา

ทศวรรษสากลเพื่อลดภัยพิบัติทางธรรมชาติ

ทศวรรษการขนส่งและการสื่อสารครั้งที่ ๒ ในแอฟริกา

ทศวรรษการพัฒนาสหประชาชาติครั้งที่ ๔

ทศวรรษสหประชาชาติเพื่อต่อต้านยาเสพติด

ทศวรรษสหประชาชาติเพื่อการศึกษาสิทธิมนุษยชน

ปี (ค.ศ./พ.ศ.)

๑๙๙๒/๒๕๓๕

๑๙๙๓/๒๕๓๖

๑๙๙๔/๒๕๓๗

๑๙๙๕/๒๕๓๘

๑๙๙๖/๒๕๓๙

๑๙๙๗/๒๕๔๐

ปีอวกาศสากล

ปีสากลเพื่อชนพื้นเมืองดั้งเดิมของโลก

ปีครอบครัวสากล

ปีสากลแห่งกีฬาและอุดมการณ์ของโอลิมปิก

ครบรอบ ๕๐ ปีของสหประชาชาติ

ปีสากลแห่งสันติธรรม

การประชุมสตรีโลกครั้งที่ ๔

ปีสากลเพื่อขจัดความยากจน

ปีผู้สูงอายุสากล

ข้อมูลจำเพาะ ข

สัปดาห์และวัน

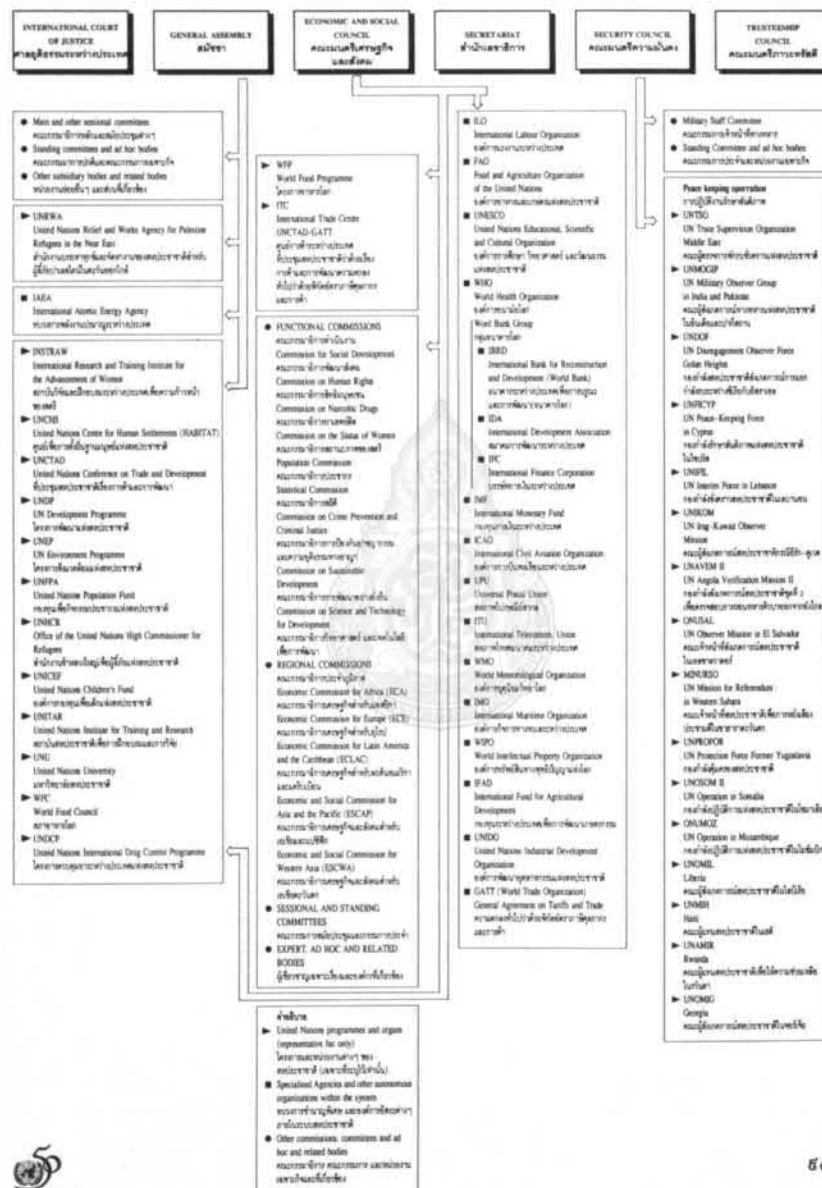
๘ มีนาคม
 ๒๑ มีนาคม
 ๒๒ มีนาคม
 ๒๓ มีนาคม
 ๗ เมษายน
 ๓ พฤษภาคม
 ๑๕ พฤษภาคม
 ๑๗ พฤษภาคม
 ๓๑ พฤษภาคม
 ๔ มิถุนายน
 ๕ มิถุนายน
 ๒๖ มิถุนายน
 ๑๑ กรกฎาคม
 ๘ กันยายน
 อังคารที่ ๓ ของ-
 เดือนกันยายน
 เดือนกันยายน
 ๑ ตุลาคม
 จันทร์แรกของเดือน-
 ตุลาคม
 ๙ ตุลาคม
 ๑๓ ตุลาคม
 ๑๖ ตุลาคม
 ๒๔ ตุลาคม

 ๒๔-๓๐ ตุลาคม
 ๙-๑๔ พฤศจิกายน
 ๒๐ พฤศจิกายน
 ๒๙ พฤศจิกายน
 ๑ ธันวาคม
 ๓ ธันวาคม
 ๕ ธันวาคม
 ๑๐ ธันวาคม

วันสตรีสากล
 วันสากลเพื่อจัดการเลือกปฏิบัติทางเชื้อชาติ
 วันของโลกสำหรับการอนุรักษ์น้ำ
 วันอุดมนิยมวิทยาโลก
 วันอนามัยโลก
 วันเสรีภาพหนังสือพิมพ์โลก
 วันครอบครัวสากล
 วันโทรคมนาคมโลก
 วันงดสูบบุหรี่โลก
 วันสากลแห่งการคุ้มครองเด็กจากการถูกกดขี่
 วันสิ่งแวดล้อมโลก
 วันสากลเพื่อต่อต้านสิ่งเสพติดและการค้ายาเสพติด
 วันประชากรโลก
 วันการรู้หนังสือสากล
 วันสากลแห่งสันติภาพ
 การเปิดประชุมสมัชชาแห่งสหประชาชาติ
 วันทะเลโลก (ระหว่างสัปดาห์สุดท้ายของเดือน)
 วันผู้สูงอายุสากล
 วันตั้งถิ่นฐานโลก
 วันเด็กสากล
 วันประชาธิปไตย
 วันสากลเพื่อลดภัยพิบัติทางธรรมชาติ
 วันอาหารโลก
 วันสหประชาชาติ
 วันพัฒนาข่าวสารโลก
 สัปดาห์แห่งการลดกำลังรบและการพัฒนา
 สัปดาห์สากลแห่งวิทยาศาสตร์และสันติภาพ
 วันการปรับแอฟริกาให้เป็นอุตสาหกรรม
 วันสากลแห่งความเป็นปึกแผ่นของชาวปาเลสไตน์
 วันไรเอตส์โลก
 วันคนพิการสากล
 วันอาสาสมัครสากลสำหรับการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคม
 วันสิทธิมนุษยชน

ข้อมูลจำเพาะ ค

องค์กรหลักของสหประชาชาติ

สมัชชา (The General Assembly) : สมัชชาประกอบด้วยผู้แทนของประเทศต่างๆ เกือบทั่วโลก เป็นที่ซึ่งประเทศทั้งหลายสามารถถ่ายทอดความวิตกกังวลของตนให้ประเทศอื่นๆ ในโลกได้รับฟัง ในเดือนมีนาคม พ.ศ. ๒๕๓๘ สมาชิกภาพทั้งหมดมี ๑๘๕ ประเทศ สวิตเซอร์แลนด์เป็นประเทศเดียวที่ไม่ได้เป็นสมาชิกของสหประชาชาติ ถึงแม้ว่าสำนักงานใหญ่ของสหประชาชาติภาคพื้นยุโรปจะตั้งอยู่ที่นครเจนีวา ประเทศสมาชิกแต่ละประเทศมีสิทธิออกเสียงเพียง ๑ เสียง โดยมีได้คำนึงว่าจะเป็นประเทศเล็กหรือใหญ่ ยกเว้นหรือว่ารวตามปกติ สมัชชาจะประชุมกันที่นครนิวยอร์ก แต่ละประเทศจะมีเอกอัครราชทูต ประจำสหประชาชาติเข้าร่วมประชุม แต่บางครั้งรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการต่างประเทศ หรือแม้กระทั่งของประเศนั้นๆ ก็เข้าร่วมประชุมสมัชชาได้ สมัชชา มีการประชุมเป็นปกติ ตั้งแต่เดือนกันยายนถึงเดือนธันวาคม และอาจมีวาระการประชุมพิเศษเมื่อมีความจำเป็น สมัชชาทำหน้าที่เป็นเวทีอภิปราย ที่ประเทศสมาชิกอาจถกเถียงเรื่องราวต่างๆ ที่เป็นความวิตกกังวลระดับโลก สมัชชาส่งเสริมความร่วมมือของชาติต่างๆ ในเรื่องทางสังคมและเศรษฐกิจ และสนับสนุนให้เคารพสิทธิมนุษยชนสำหรับบุคคลทุกคน สมัชชายังมีคณะกรรมการพิเศษในเรื่องต่างๆ เช่น การลดกำลังรบการเงิน ประเด็นปัญหาด้านมนุษยธรรม รวมทั้งกิจการด้านสังคมและเศรษฐกิจ การประชุมปรึกษาเรื่องราวต่างๆ ในสมัชชา ก่อให้เกิดข้อตกลงที่สำคัญมากมาย รวมทั้งการสร้างกฎหมายระหว่างประเทศ ขึ้นมาด้วย ข้อตกลงเหล่านี้ หรือมติที่ได้รับการเห็นชอบแล้ว เป็นแต่เพียงข้อเสนอแนะ และด้วยเหตุนี้จึงมีอาจใช้บังคับได้ อย่างไรก็ตาม ข้อตกลงดังกล่าวนี้มีน้ำหนักมาก เพราะเป็นความคิดเห็นของประเทศส่วนใหญ่

คณะมนตรีความมั่นคง (The Security Council) หน้าที่หลักของคณะมนตรีความมั่นคงคือธำรงรักษาสันติภาพระหว่างประเทศ คณะมนตรีความมั่นคงจะมีการประชุมกันเมื่อมีความจำเป็นที่นครนิวยอร์ก คณะมนตรีความมั่นคงมีสมาชิก ๑๕ ประเทศ ประกอบด้วยสมาชิกถาวร ๕ ประเทศ คือ จีน ฝรั่งเศส สหพันธ์รัสเซีย สหราชอาณาจักร และสหรัฐอเมริกา ส่วนสมาชิกอื่นๆ อีก ๑๐ ประเทศได้รับการเลือกตั้งจากสมัชชา โดยถือเอาการเป็นตัวแทนทางภูมิศาสตร์เป็นหลัก ให้อยู่ในตำแหน่งคราวละ ๒ ปี และมีการเลือกตั้งกันปีละ ๕ ประเทศ ตามเงื่อนไขของกฎบัตรแห่งสหประชาชาติ ทุกประเทศที่เป็นสมาชิกจะต้องยอมรับคำตัดสินของคณะมนตรีความมั่นคง

ในขณะที่องค์กรอื่นๆ ของสหประชาชาติ เช่น สมัชชา สามารถทำได้แต่เพียงให้ข้อเสนอแนะแก่รัฐบาลต่างๆ คณะมนตรีความมั่นคงมีอำนาจในการให้คำวินิจฉัย ซึ่งประเทศสมาชิกจะต้องนำไปปฏิบัติให้บรรลุผลอย่างไรก็ตาม สมาชิกถาวรประเทศใดประเทศหนึ่งใน ๕ ประเทศสามารถใช้สิทธิคัดค้านคำวินิจฉัยได้ ถึงแม้ว่าอีก ๑๔ ประเทศจะเห็นด้วยกับคำวินิจฉัยนั้นก็ตาม การกระทำเช่นนี้เรียกว่า การใช้อำนาจยับยั้ง (veto power) คณะมนตรีความมั่นคงมิได้ประสบความสำเร็จเสมอไป แต่ความสำเร็จขององค์กรนี้ขึ้นอยู่กับเจตจำนงของรัฐบาลต่างๆ ที่จะดำเนินการตามมติให้ลุล่วงไป

คณะมนตรีเศรษฐกิจและสังคม (The Economic and Social Council) : องค์การนี้มักเรียกกันว่า ECOSOC ดำเนินงานเกี่ยวกับเรื่องราวทั้งหลาย ที่หลายกระทรวงของเราเกี่ยวข้องอยู่ คณะมนตรีเศรษฐกิจและสังคมมีสมาชิก ๕๔ ประเทศ ดำรงตำแหน่งคราวละ ๓ ปี และมีการเลือกตั้งเข้ามาปีละ ๑๔ ประเทศ การลงมติใช้เสียงส่วนใหญ่ ในปีหนึ่งๆ จะมีสมัยประชุมนาน ๑ เดือน คณะมนตรีเศรษฐกิจและสังคมมีหน้าที่อภิปราย ศึกษา และจัดทำข้อเสนอแนะต่อสมัชชาเกี่ยวกับการพัฒนาเศรษฐกิจ ประเด็นปัญหา เรื่องสิ่งแวดล้อม สิทธิมนุษยชน และประเด็นปัญหาอื่นๆ ทางเศรษฐกิจ คณะมนตรีเศรษฐกิจและสังคมยังประสานงานกับหน่วยงานชำนาญพิเศษอื่นๆ เช่น องค์การอนามัยโลก องค์การแรงงานระหว่างประเทศ องค์การอาหารและเกษตร และองค์การการศึกษา วิทยาศาสตร์ และวัฒนธรรมแห่งสหประชาชาติ	ศาลยุติธรรมระหว่างประเทศ (The International Court of Justice) : ศาลยุติธรรมระหว่างประเทศประกอบด้วยผู้พิพากษา ๑๕ คน คัดเลือกมาโดยสมัชชาสหประชาชาติ ผู้พิพากษาเหล่านี้ได้รับการคัดเลือกโดยคำนึงถึงคุณสมบัติมิใช่โดยสัญชาติ อย่างไรก็ตาม สมัชชาจะไม่เลือกผู้พิพากษาถึง ๒ คนจากประเทศเดียวกัน ศาลยุติธรรมระหว่างประเทศตั้งอยู่ที่กรุงเฮก ประเทศเนเธอร์แลนด์ ประเทศสมาชิกสามารถร้องเรียนในเรื่องต่างๆ ได้ เช่น กรณีพิพาทเรื่องพรมแดน สิทธิในการประมงและการทำเหมืองแร่ และเรื่องอื่นๆ ที่เกี่ยวกับกฎบัตร สมัชชาหรือคณะมนตรีความมั่นคงอาจขอความคิดเห็นจากศาลยุติธรรมระหว่างประเทศในเรื่องใดก็ได้
คณะมนตรีภาวะทรัสตี (The Trusteeship Council) : คณะมนตรีภาวะทรัสตีมีหน้าที่ดูแลการบริหารดินแดนในภาวะทรัสตีของสหประชาชาติ อันได้แก่ อดีตอาณานิคมที่มอบหมายให้อยู่ในระบบภาวะทรัสตี เพื่อเป็นเครื่องรับประกันว่าประเทศที่รับผิดชอบต่อดินแดนในภาวะทรัสตี จะส่งเสริมให้ดินแดนดังกล่าวก้าวหน้าไปสู่การกำหนดการปกครองด้วยตนเอง (self-determination) ดินแดนภาวะทรัสตีแห่งสุดท้ายใน ๑๑ แห่ง คือ ปาเลา (เกาะหนึ่งในหมู่เกาะไมโครนีเซีย) ได้รับเอกราชเมื่อเดือนพฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๓๗ และได้เป็นสมาชิกล่าสุดของสหประชาชาติในเดือนต่อมา คณะมนตรีภาวะทรัสตี จึงหมดหน้าที่ดูแลการบริหารดินแดนในภาวะทรัสตีตั้งแต่นั้นมา	
สำนักเลขาธิการ (The Secretariat) : สำนักเลขาธิการเป็น “เจ้าหน้าที่ฝ่ายพลเรือน” ของสหประชาชาติ ประกอบด้วยเจ้าหน้าที่จากนานาชาติ ๑๕,๐๐๐ คน เพื่อให้บริการแก่คณะกรรมการและหน่วยงานต่างๆ มีสำนักงานใหญ่อยู่ที่นครนิวยอร์ก ศูนย์ของสหประชาชาติแห่งอื่นๆ อยู่ที่ยุเนี่ยนเจนีวาและกรุงเวียนนา ผู้บริหารสูงสุดของสำนักเลขาธิการคือ เลขาธิการสหประชาชาติ	

สหประชาชาติได้ทำอะไรไปแล้วบ้าง ?

ด้วยความช่วยเหลือขององค์การอื่นและรัฐบาลทั้งหลาย สหประชาชาติจึงได้มีบทบาทสำคัญในความสำเร็จระดับโลกดังต่อไปนี้

สิทธิมนุษยชนและกฎเกณฑ์ระหว่างประเทศ

- เสริมสร้างและขยายเนื้อหาสำคัญของกฎหมายระหว่างประเทศ โดยอาศัยสนธิสัญญากว่า ๓๐๐ ฉบับ
- วางกฎเกณฑ์สำหรับสิทธิมนุษยชน โดยถือตามปฏิญญาสากลว่าด้วยสิทธิมนุษยชน
- สนับสนุนการปกครองระบอบประชาธิปไตย โดยช่วยให้มีการเลือกตั้งในกว่า ๔๕ ประเทศ
- ให้ความช่วยเหลือด้านเทคนิคในการเลือกตั้งในกว่า ๓๐ ประเทศ
- สนับสนุนการกำหนดการปกครองด้วยตนเองแก่ประเทศสมาชิกกว่า ๔๐ ประเทศที่ได้รับเอกราชตั้งแต่ พ.ศ. ๒๔๘๘ เป็นต้นมา
- ให้การคุ้มครองและความช่วยเหลือแก่ผู้ลี้ภัยกว่า ๓๐ ล้านคนตั้งแต่ พ.ศ. ๒๔๙๔ เป็นต้นมา (ในปัจจุบันนี้สำนักงานข้าหลวงใหญ่เพื่อผู้ลี้ภัยแห่งสหประชาชาติ รับภาระช่วยเหลือผู้ลี้ภัย ๒๐ ล้านคนส่วนใหญ่เป็นสตรีและเด็ก)
- ช่วยเหลือผู้ลี้ภัยชาวปาเลสไตน์ โดยจัดให้มีการเรียนการสอนแบบให้เปล่า การดูแลสุขภาพอนามัย และการสงเคราะห์ (ในปัจจุบันนี้สำนักงานบรรเทาทุกข์และจัดหางานของสหประชาชาติสำหรับผู้ลี้ภัยปาเลสไตน์ในแต่ละวันออกใกล้เคียงช่วยเหลือผู้ลี้ภัย ๒,๗๕๐,๐๐๐ คนในแต่ละวันออกใกล้เคียง)
- สนับสนุนให้มีการเสนอข่าวสารอย่างเสรี โดยอาศัยองค์การการศึกษา วิทยาศาสตร์ และวัฒนธรรมแห่งสหประชาชาติ (UNESCO)
- ส่งเสริมให้มีการยอมรับสิทธิของสตรีให้มากขึ้น โดยอาศัยสถาบันวิจัยและฝึกอบรมระหว่างประเทศเพื่อความก้าวหน้าของสตรี (INSTRAW) และกองทุนพัฒนาสตรี (UNIFEM)
- ให้ความสำคัญแก่ประเด็นปัญหาชนกลุ่มน้อย รวมทั้งประเด็นปัญหาที่เกี่ยวกับคนพิการและชนชาวพื้นเมืองดั้งเดิม
- ส่งเสริมสิทธิเด็กโดยอาศัยอนุสัญญาว่าด้วยสิทธิของเด็ก
- รับประกันว่าระบบไปรษณีย์และการกระจายเสียงและปฏิบัติการไปตามที่ตั้งเจตนาไว้ โดยความช่วยเหลือของสหภาพไปรษณีย์สากล (UPU) และสหภาพโทรคมนาคมระหว่างประเทศ (ITU)
- ทำให้การเดินทางทางทะเลปลอดภัยยิ่งขึ้น โดยอาศัยองค์การกักกันทางทะเลระหว่างประเทศ (IMO)
- นำระบบรหัสอุตุนิยมกรรมบินสากลมาใช้ โดยอาศัยองค์การอุตุนิยมวิทยาโลก (WMO)
- กำหนดมาตรฐานการจราจรทางอากาศ โดยอาศัยองค์การการบินพลเรือนระหว่างประเทศ (ICAO)
- อนุรักษ์และปกป้องมรดกทางวัฒนธรรมของโลก ณ สถานที่ ๔๔๐ แห่งใน ๑๐๐ ประเทศ โดยอาศัยองค์การการศึกษา วิทยาศาสตร์ และวัฒนธรรมแห่งสหประชาชาติ
- ช่วยให้มีการร่วมมือระหว่างนักวิทยาศาสตร์ ส่งเสริมการวิจัยและเสริมสร้างภาควิชาต่างๆ ในหลายมหาวิทยาลัยให้แข็งแกร่งทางวิชาการ

- จูงใจให้มีความพยายามระหว่างประเทศเพื่อจัดการไม่รื้อหนังสือ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในบรรดาเด็กหญิง และสตรี
- สร้างมาตรฐานสำหรับคุณภาพน้ำ ผลิตภัณฑ์ยา ความปลอดภัยในด้านอาหารและเคมีภัณฑ์ โดยอาศัยองค์การอนามัยโลก (WHO)
- ช่วยลดจำนวนอุบัติเหตุจากการทำงาน โดยอาศัยกฎเกณฑ์ที่องค์การแรงงานโลก (ILO) กำหนดไว้
- ก่อตั้งและควบคุมดูแลมาตรฐานความปลอดภัยด้านนิวเคลียร์และการใช้พลังงานปรมาณูเพื่อสันติ โดยอาศัยทบวงการพลังงานปรมาณูระหว่างประเทศ (IAEA)

การป้องกันความขัดแย้งและมติ

- จัดตั้งหน่วยปฏิบัติการรักษาสันติภาพเพื่อช่วยหาวิธีแก้ไขความขัดแย้ง โดยอาศัยการเจรจา
- ดำเนินการสร้างสันติภาพในพื้นที่ที่มีความขัดแย้ง เช่น ในอัฟกานิสถาน เอลซัลวาดอร์และสงครามระหว่างอิรักกับอิหร่าน
- ต่อสู้กับการแยกผิว เช่น โดยวิธีห้ามขายอาวุธให้ตามที่คณะมนตรีความมั่นคงกำหนด
- ริเริ่มหลักการที่ว่า "เด็กเป็นเขตแห่งสันติภาพ" เพื่อช่วยเหลือเด็ก ๆ ในเขตที่มีความขัดแย้ง
- ส่งเสริมการลดกำลังรบ โดยอาศัยสนธิสัญญาที่พัฒนาขึ้นจากการประชุมว่าด้วย การลดกำลังรบ

การพัฒนาอย่างยั่งยืน

- ต่อสู้กับความยากจนและส่งเสริมการพัฒนาอย่างยั่งยืนในกว่า ๑๗๐ ประเทศ โดยอาศัยโครงการพัฒนาแห่งสหประชาชาติ (UNDP)
- ส่งเสริมการพัฒนาอุตสาหกรรมในประเทศที่กำลังพัฒนา โดยอาศัยองค์การพัฒนาอุตสาหกรรมแห่งสหประชาชาติ (UNIDO)
- ช่วยปรับนโยบายเศรษฐกิจให้สอดคล้องกับความต้องการของมนุษย์
- ช่วยจัดอุปสรรคทางการค้า โดยอาศัยความตกลงทั่วไปว่าด้วยพิกัดอัตราภาษีศุลกากรและการค้า (GATT)
- ช่วยส่งเสริมสินค้าขาออกและปรับปรุงสินค้าเข้า โดยอาศัยที่ประชุมสหประชาชาติเรื่อง การค้าและการพัฒนา (UNCTAD)
- ส่งเสริมการค้าระหว่างประเทศและการถ่ายทอดเทคโนโลยี โดยอาศัยองค์การทรัพย์สินทางพิทธิ-ปัญญาแห่งโลก (WIPO) ซึ่งมีเครื่องหมายการค้าระหว่างประเทศที่จดทะเบียนแล้ว ๒๔๐,๐๐๐ ราย
- ผนึกกลุ่มชุมชนต่าง ๆ เข้าด้วยกัน โดยอาศัยโครงการช่วยเหลือโดยทาง UNESCO Co-Action
- ปฏิบัติหน้าที่เสมือนระบบเตือนภัยล่วงหน้าในเรื่อง สภาพบรรยากาศของโลก โดยอาศัยองค์การอุตุนิยมวิทยาโลก (WMO)

- ส่งเสริมให้มีความพยายามระหว่างประเทศเพื่ออนุรักษ์และคุ้มครองสิ่งแวดล้อม โดยอาศัยโครงการสิ่งแวดล้อมแห่งสหประชาชาติ (UNEP) และองค์การการศึกษา วิทยาศาสตร์ และวัฒนธรรมแห่งสหประชาชาติ
- รณรงค์ต่อต้านยาเสพติดและการค้ายาเสพติด โดยอาศัยอนุสัญญาระหว่างประเทศและช่วยเหลือเกษตรกร โดยหารายได้โดยทางเลือกอื่น
- ช่วยให้การลดการเพิ่มประชากร ลดอัตราตายของทารก และอัตราการเจริญพันธุ์โดยอาศัยกองทุนเพื่อกิจกรรมประชากรแห่งสหประชาชาติ (UNFPA)
- เพิ่มอัตราการรู้หนังสือของสตรีในโลกที่กำลังพัฒนาจากร้อยละ ๓๖ ใน พ.ศ. ๒๕๑๓ เป็นร้อยละ ๕๕ ใน พ.ศ. ๒๕๓๓
- เพิ่มการผลิตอาหารสำหรับผู้ยากไร้ในประเทศต่างๆ กว่า ๑๐๐ ประเทศ โดยอาศัยกองทุนระหว่างประเทศ เพื่อการพัฒนาเกษตรกรรม (IFAD)
- ประสานงานในการบรรเทาภัยพิบัติและการฟื้นฟูสภาพชีวิต โดยอาศัยองค์การบรรเทาภัยพิบัติแห่งสหประชาชาติ (UNDRO)
- ส่งเสริมเทคนิคทางการเกษตรโดยทางองค์การอาหารและการเกษตรแห่งสหประชาชาติ (FAO)
- กำจัดการทำลายป่าและส่งเสริมการปลูกป่าถาวร โดยอาศัยองค์การอาหารและการเกษตรแห่งสหประชาชาติ (FAO) และโครงการพัฒนาแห่งสหประชาชาติ (UNDP)
- ควบคุมดูแลการประมงโดยอาศัยองค์การอาหารและการเกษตรแห่งสหประชาชาติ (FAO)

สุขภาพอนามัย

- กำจัดไข้ทรพิษใน พ.ศ. ๒๕๒๓ หลังจากใช้เวลารณรงค์ถึง ๑๓ ปีด้วยค่าใช้จ่ายเท่ากับค่าซื้ออาวุธยุทธภัณฑ์ของโลก ๓ ชั่วโมง (WHO)
- กำจัดโรคโปลิโอให้หมดไปจากซีกโลกตะวันตก และมีเป้าหมายจะกำจัดโรคนี้ให้หมดไปจากโลกใน พ.ศ. ๒๕๔๓
- สร้างภูมิคุ้มกันโรคโปลิโอ บาดทะยัก หัด ไอกรณ คอตีบ และวัณโรค ให้แก่เด็กร้อยละ ๘๐ ทั่วโลก (UNICEF)
- ช่วยเด็กกว่า ๗ ล้านคนให้พ้นจากตาบอด อันเป็นผลของภาวะเป็นโรคจากเกิดพยาธิ (onchocerca) (WHO)
- ลดอัตราตายของเด็กในประเทศที่กำลังพัฒนาลงครึ่งหนึ่ง นับตั้งแต่ พ.ศ. ๒๕๐๓ เป็นต้นมา (UNICEF, UNFPA, WHO และอื่นๆ)
- เป็นผู้นำให้โลกต่อต้านโรคเอดส์ โดยอาศัยองค์การอนามัยโลก (WHO)
- จัดหาความช่วยเหลือและป้องกันความอดอยาก โดยแจกจ่ายอาหารปีละ ๒ ล้านตัน (WFP)

อารัมภบทของกฎบัตรสหประชาชาติ

“ปวงประชาแห่งสหประชาชาติมีเจตจำนงที่จะช่วยกันเร่งด่วน
ไปให้รอดพ้นจากภัยพิบัติแห่งสงคราม ซึ่งได้นำความวิปโยคอย่าง
สุดพรรณนามาสู่มนุษยชาติในชีวิตของเราถึงสองครั้ง และเพื่อที่จะ
ยืนยันศรัทธาในสิทธิมนุษยชนขั้นพื้นฐาน ในเกียรติศักดิ์และคุณค่า
ของบุคคลที่เป็นมนุษย์ ในสิทธิที่เท่าเทียมกันของบุรุษและสตรีและของ
ประชาชาติใหญ่น้อย และเพื่อที่จะสถาปนาภาวะการณ์ ที่จะทำให้ความ
ยุติธรรมและความเคารพพันธกรณี อันเกิดจากสนธิสัญญาและแหล่ง
อื่นๆ ของกฎหมายระหว่างประเทศดำรงอยู่ และเพื่อที่จะส่งเสริมความ
ก้าวหน้าทางสังคมและมาตรฐานชีวิตที่ดีขึ้นในอิสรภาพที่กว้างขวาง
ยิ่งขึ้น และเพื่อให้บรรลุเป้าหมายเหล่านี้ จะปฏิบัติการด้วยการพ้องัน
ผ่องยาว และอยู่ร่วมกันโดยสันติเยี่ยงเพื่อนบ้านที่ดี และจะรวมกำลังกัน
เพื่อธำรงไว้ซึ่งสันติภาพและความมั่นคงระหว่างประเทศและเพื่อรับประกัน
โดยการยอมรับหลักการและวิธีดำเนินการที่จะกำหนดขึ้นว่าจะให้มีการใช้
กำลังอาวุธ นอกจากเพื่อผลประโยชน์ร่วมกัน และเพื่อที่จะใช้กลไก
ระหว่างประเทศสำหรับส่งเสริมความเจริญรุดหน้าทางเศรษฐกิจ และ
สังคมของประชาชาติทั้งหลาย จึงได้ลงมติที่จะพัฒนาความเพียรพยายาม
ของเรา เพื่อให้บรรลุจุดหมายเหล่านี้

ดังนั้น รัฐบาลของเราโดยลำดับ โดยอาศัยผู้แทนที่มาพร้อมประชุม
ณ นครซานฟรานซิสโก และเป็นผู้ซึ่งได้แสดงเอกสารมอบอำนาจเต็มที่
มีรูปแบบที่ดีและเหมาะสม ได้ตกลงกันเสนอกฎบัตรสหประชาชาติ และ
โดยนัยนี้ จึงได้สถาปนาองค์การระหว่างประเทศขึ้น องค์การหนึ่งที่มีชื่อว่า
สหประชาชาติ”

๒๖ มิถุนายน พ.ศ. ๒๔๘๘

เนื้อหาที่สมบูรณ์ของกฎบัตรสหประชาชาติ ขอได้จาก UN's Department of Public Information ซึ่งพิมพ์อยู่ใน
Everyone's United Nations (ดู ข้อมูลจำเพาะ ๑)

ข้อมูลจำเพาะ จ

แผนที่โลก

บทสรุปของ

อนุสัญญาสหประชาชาติว่าด้วยสิทธิเด็ก

- เด็กย่อมมีสิทธิที่จะอยู่กับครอบครัว หรืออยู่กับผู้ที่จะดูแลตนได้ดีที่สุด
- เด็กย่อมมีสิทธิที่จะได้รับอาหารและน้ำอย่างเพียงพอ
- เด็กย่อมมีสิทธิที่จะมีมาตรฐานการดำรงชีวิตที่ดีพอ
- เด็กย่อมมีสิทธิที่จะได้รับการดูแลเรื่องสุขภาพ
- เด็กพึงการย่อมมีสิทธิที่จะได้รับการดูแลฝึกฝนเป็นพิเศษ
- เด็กย่อมต้องได้รับอนุญาตให้พูดภาษาของตนเองและปฏิบัติตามศาสนาและวัฒนธรรมของตน
- เด็กย่อมมีสิทธิที่จะเล่น
- เด็กย่อมมีสิทธิที่จะได้รับการศึกษาแบบให้เปล่า
- เด็กย่อมมีสิทธิทางด้านความปลอดภัยและไม่ถูกทำร้าย ไม่ถูกนำไปหาประโยชน์โดยมิชอบ หรือไม่ถูกปล่อยปละละเลย
- เด็กต้องไม่ถูกนำไปใช้เป็นแรงงานราคาถูก หรือเป็นทหาร
- เด็กย่อมมีสิทธิที่จะได้รับความคุ้มครองจากการกระทำทารุณโหดร้าย การถูกทอดทิ้งและความอยุติธรรม
- เด็กย่อมมีสิทธิที่จะแสดงความคิดเห็นของตน และรวมตัวกันเพื่อแสดงความคิดเห็นได้

สัญลักษณ์ต่างๆ ของสหประชาชาติ

สหประชาชาติ
(United Nations)

องค์การการศึกษา วิทยาศาสตร์
และวัฒนธรรมแห่งสหประชาชาติ
(United Nations Educational,
Scientific and Cultural
Organization)

ศูนย์สิทธิมนุษยชนแห่งสหประชาชาติ
(United Nations Centre for Human
Rights)

สหภาพไปรษณีย์สากล
(Universal Postal Union)

องค์การกองทุนเพื่อเด็กแห่งสหประชาชาติ
(United Nations Children's Fund)

องค์การทรัพย์สินทางพิพธิปัญญาแห่งโลก
(World Intellectual Property
Organization)

สำนักงานข้าหลวงใหญ่เพื่อผู้ลี้ภัยแห่ง
สหประชาชาติ
(Office of the United Nations High
Commissioner for Refugees)

องค์การอนามัยโลก
(World Health Organization)

โครงการสิ่งแวดล้อมแห่งสหประชาชาติ
(United Nations Environment
Programme)

องค์การการบินพลเรือนระหว่างประเทศ
(United Nations International Civil
Aviation Organization)

INSTRAW

สถาบันวิจัยและฝึกอบรมระหว่างประเทศเพื่อความก้าวหน้าของสตรี
(United Nations International Research and Training Institute
for the Advancement of Women)

องค์การอาหารและเกษตรแห่ง
สหประชาชาติ
(Food and Agriculture Organization
of the United Nations)

โครงการพัฒนาแห่งสหประชาชาติ
(United Nations Development
Programme)

กองทุนการเงินระหว่างประเทศ
เพื่อการพัฒนาเกษตรกรรม
(International Fund for
Agricultural Development)

องค์การแรงงานระหว่างประเทศ
(International Labour Organisation)

สหภาพโทรคมนาคมระหว่างประเทศ
(International Telecommunications
Union)

องค์การกิจการทางทะเลระหว่างประเทศ
(International Maritime
Organization)

กองทุนการเงินระหว่างประเทศ
(International Monetary Fund)

องค์การอุตุนิยมวิทยาโลก
(World Meteorological
Organization)

ธนาคารโลก
(World Bank)

ศูนย์เพื่อการตั้งถิ่นฐานมนุษย์แห่ง
สหประชาชาติ
(United Nations Centre for Human
Settlements) (HABITAT)

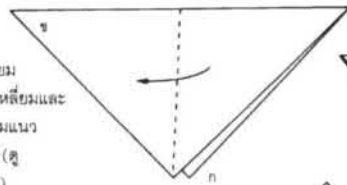
ทบวงการพลังงานปรมาณูระหว่าง
ประเทศ
(International Atomic Energy
Agency)

มหาวิทยาลัยสหประชาชาติ
(UN University)

การพับนกกระเรียนกระดาษ

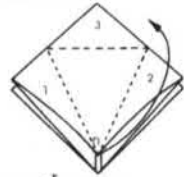
๑. พับกระดาษสี่เหลี่ยม จตุรัสเป็นรูปสามเหลี่ยมและ พับอีกครั้งหนึ่งตามแนว เส้นประตามภาพ (ดู สัญลักษณ์การพับ)

๒. สอดนิ้วมือเข้าไปใน ช่อง ก ด้านบน เปิด แผ่นพับแล้วทำให้ แบนเป็นรูปสาม- เหลี่ยม โดยทำให้ แผ่นพับเป็นรูปภูเขา

๓. พลิกกลับและพับ ด้าน ข แบบเดียวกัน

๔. ยกแผ่นบน ก ขึ้นตามแนว เส้นประ ๓ กลับรอยพับ ๑ และ ๒ ให้เป็นรูปภูเขา และทำให้แบนเป็นรูปเพชร (ดูภาพที่ ๗)

๕. ดึงส่วนพับด้านล่างของ ค ขึ้นข้างบน แล้วดันข้างใน ออกแล้วจับไว้ระหว่าง แผ่น พับส่วนบนของ ก และ ข พับ ตามแนว เส้นประ พับส่วน ง เช่นเดียวกับ ส่วน ค

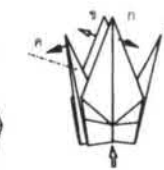
๖. พับแผ่นพับด้านบนทั้ง ขวาและซ้ายเข้าเส้นใน ตามแนวเส้นประ ๑ และ ๒ ดึงรูป และพับมุม บนสุดของสามเหลี่ยม ตามแนวเส้นประ ๓

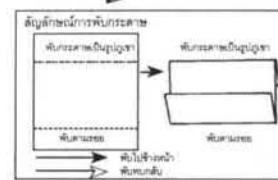
๗. พลิกกลับ แล้ว พับอีกครั้งหนึ่ง ตามขั้นตอน

๘. พับแผ่นพับด้านล่าง ค และ ง ตามแนว เส้นประดึงรูป แล้ว พลิกกลับพับอีกครั้ง หนึ่ง

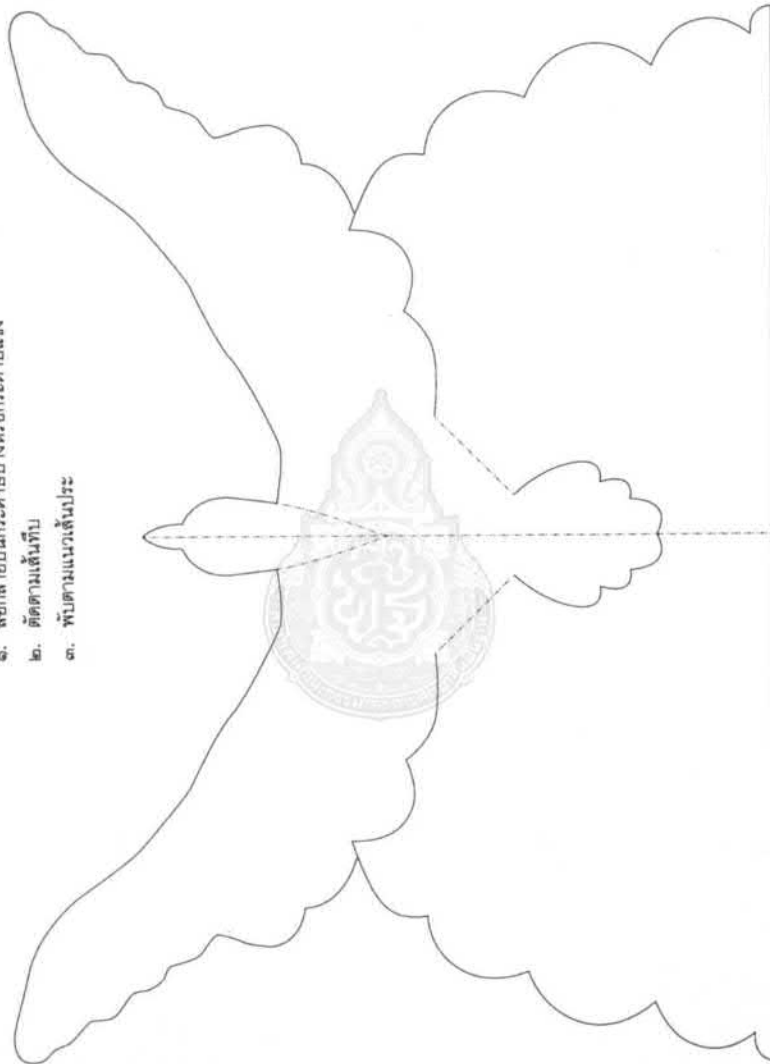
๙. ดึงส่วนปลาย ค ลงตามแนว เส้นประ ดึงแผ่นพับส่วน ก และ ข ออกมาเพื่อทำเป็นปีก แล้ว เป่าลมเข้าไปเพื่อเป็นลำตัวนก

นกพิราบกระดาษ

การพับนกพิราบ

๑. ลอกสายบนกระดาษบางหรือกระดาษแข็ง
๒. ตัดตามเส้นทึบ
๓. พับตามแนวเส้นประ

การหาข่าวสารเรื่องสหประชาชาติ ๑

ศูนย์แถลงข่าวสหประชาชาติ

จุดประสงค์ของรายงานปรากฏอยู่ในมติของสมัชชา พ.ศ. ๒๔๘๙ ที่ว่า "สหประชาชาติไม่อาจบรรลุจุดประสงค์ได้ ถ้าประชาชาติของโลกไม่ได้รับแจ้ง จุดมุ่งหมายและกิจกรรมขององค์การนี้อย่างสมบูรณ์"

ศูนย์แถลงข่าว ((The United Nations Information Centers หรือ UNIC) ให้บริการนานาชาติบริการเหล่านี้รวมไปถึงการแจ้งข่าวสารเกี่ยวกับกิจกรรมของสหประชาชาติและหน่วยงานชำนาญพิเศษ รวมทั้งการรวบรวมเอกสารที่เป็นปัจจุบันทุกชิ้นของสหประชาชาติ และสิ่งพิมพ์อื่นๆที่เป็นทางการ ศูนย์แถลงข่าวเหล่านี้จะช่วยเหลือตัวแทนของสื่อมวลชน รักษาความสัมพันธ์กับองค์การรัฐบาลและองค์การเอกชนที่สำคัญเกี่ยวกับกิจกรรมของสหประชาชาติ และแสวงหาการสนับสนุนจากองค์การอื่นๆ เพื่อกิจกรรมเหล่านี้ ศูนย์แถลงข่าวยังปฏิบัติหน้าที่ด้านบริหารหลายประการแทนองค์การหลายๆ องค์การของระบบสหประชาชาติ

ศูนย์แถลงข่าวเหล่านี้ได้รับข่าวสารล่าสุดเกี่ยวกับกิจกรรมของสหประชาชาติทั่วโลกทางระบบสื่อสารอิเล็กทรอนิกส์จากนครนิวยอร์กทุกวัน ดังนั้น ศูนย์เหล่านี้จึงสามารถให้ข่าวสารอย่างละเอียดแก่สื่อมวลชน นักวิจัย และผู้อื่นได้ ในแต่ละวัน ศูนย์แถลงข่าวต้องสนองความต้องการข่าวสารเกี่ยวกับสหประชาชาติเป็นจำนวนมาก ที่ติดต่อเข้ามาทางโทรศัพท์ จดหมาย โทรสาร และการมาติดต่อด้วยตัวเอง ศูนย์แถลงข่าวยังได้ออกจดหมายข่าวและต้นฉบับข่าวของศูนย์ทุกสัปดาห์

นอกจากนี้ศูนย์แถลงข่าวยังให้บริการห้องสมุดและเก็บรักษาฟิล์มภาพยนตร์และวีดิทัศน์ ภาพถ่าย และภาพนิ่งเกี่ยวกับกิจกรรมของสหประชาชาติ ท่านอาจติดต่อมาโดยทางจดหมายและบุลลังที่ต้องการให้ชัดเจน (ดู ข้อมูลจำเพาะ ๘)

ACCRA, PO Box 2339, Accra, Ghana (233-21) 665-511/666-851-5
ADDIS ABABA, PO Box 3001, Addis Ababa, Ethiopia (251-1) 510-172
ALGIERS, Boite Postale 823, Alger-Gare, Algeria (213-2) 744-902/744-903
AMMAN, PO Box 927115, Amman, Jordan (9626) 69 4351 (A) -606847 (B)
ANKARA P.K. 407, Ankara, Turkey (90-4) 426-5485
ANTANANARIVO, Boite Postale 1348, Antananarivo, Madagascar, 241-15
ASUNCION, Casilla de Correo 1107, Asunción, Paraguay (595-21) 493025/493026/493027
ATHENS, GR-10558 Athens, Greece (30-1) 523-0640
BANGKOK, Bangkok 10200, Thailand (66-2) 282-9607
BEIRUT, PO Box 4656, Beirut, Lebanon (962-6) 867 700/800 002
BRAZZAVILLE, PO Box 13210/or 1018, Brazzaville, Congo (242) 83-50-90/83-58-48
BRUSSELS, Avenue de Broqueville 40, 1200 Brussels (32-2) 770-5047
BUCHAREST, PO Box 1-701, Bucharest, Romania (40-1) 211-32-42
BUENOS AIRES, Junín 1940, 1 piso, 1113 Buenos Aires, Argentina (54-1) 801-0155
BUJUMBURA, Boite Postale 2160, Bujumbura, Burundi (257) 225-018
CAIRO, Boite Postale 262, Cairo, Egypt (20-2) 769-595
COLOMBO, PO Box 1505, Colombo, Sri Lanka (94-1) 580-691
COPENHAGEN, 37 HC Andersens Boulevard, DK-1553 Copenhagen V, Denmark (45) 33-12-21-20
DAKAR, Boite Postale 154, Dakar, Sénégal (221) 233-070, 234-066
DAR-ES-SALAAM, PO Box 9224, Dar-es-Salaam, United Republic of Tanzania (255-51) 46278

DHAKA, GPO Box 3658, Dhaka 1000, Bangladesh (880-2) 817898/817868/326434
 GENEVA, Palais des Nations, 1211 Geneva 10, Switzerland (41-22) 917 2300/917 2325/917 2324
 HARARE, PO Box 4408, Harare, Zimbabwe (263-4) 79-15-21/70-46-79
 ISLAMABAD, PO Box 1107, Islamabad, Pakistan (92-51) 210-610/213-465/213-553
 JAKARTA, Gedung Dewan Pers, Fifth Floor, 32-34 Jalan Kebon Sirih, Jakarta, Indonesia (62-21) 380-0292/378050
 KABUL, PO Box 5, Kabul, Afghanistan 24437/22684
 KATHMANDU, PO Box 107, Pulchowk, Kathmandu, Nepal (977-1) 524366
 KHARTOUM, PO Box 1992, Khartoum, Republic of the Sudan 77816/73772
 KINSHASA, Boite Postale 7248, Kinshasa, Republic of Zaire (243-12) 30-400 Ext 67
 LAGOS, PO Box 1068, Lagos, Nigeria (234-1) 2694886
 LA PAZ, Apartado Postal 9072, La Paz, Bolivia (591-2) 358-590/358-591
 LIMA, PO Box 14-0199, Lima, Peru (51-14) 40-6145/41-8745/22-0879
 LISBON, Rua Latino Coelho, 1, Ed Aviz, Bloco A-1, 10°, 1000 Lisbon, Portugal (351-1) 352-9232
 LOME, Boite Postale 911, Lomé, Togo (228) 212-306
 LONDON, 18 Buckingham Gate, London SW1E 6LB (44-71) 630-1981-1987
 LUSAKA, PO Box 32905, Lusaka 10101, Republic of Zambia (260-1) 228-487/228-488
 MADRID, PO Box 3400, 28080 Madrid, Spain (34-1) 555-8087/555-8142
 MANAGUA, Reporto Bolonia, Porton Hospital Militar, IC Lago, Managua, Nicaragua (505-2) 660-507/661-701
 MANAMA, PO Box 26004, Manama, Bahrain (973) 231-046
 MANILA, PO Box 7285 (DAPO), 1300 Domestic Road, Pasay City, Metro Manila, Philippines (63-2) 892-0611
 MASERU, PO Box 301, Maseru 100, Lesotho (266) 312 496
 MEXICO CITY, Presidente Masaryk 29-7°, piso, 11570 Mexico, D.F. (52-5) 250-1364
 MOSCOW, 4/16 Ulitsa Lunacharskogo, Moscow 121002, Russian Federation (7-095) 241-2894
 NAIROBI, PO Box 34135, Nairobi, Kenya (254-2) 623292/3, 623798, 622545
 NEW DELHI, 55 Lodi Estate, Estate New Delhi-110003, India (91-11) 462 34 39
 OUAGADOUGOU, Boite Postale 135, Ouagadougou 01, Burkina Faso (226) 30-60-76
 PANAMA CITY, PO Box 6-9083 EL Dorado, Panamá, Republic of Panamá (507) 232-198
 PARIS, 1 rue Miollis, 75732, Paris Cedex 15, France (33-1) 45-68-49-00
 PORT OF SPAIN, PO Box 130, Port-of-Spain, Trinidad (1-809) 623-4813
 PRAGUE, Panska 5, 11000 Prague 1, Czech Republic (42-2) 24-21-10-49
 RABAT, Boite Postale 601, Rabat, Morocco (212-77) 686-33/632-04
 RIO DE JANEIRO, Palácio Itamaraty, Av. Marechal Floriano 196, 20080 Rio de Janeiro (55-21) 253-2211
 ROME, Palazzetto Venezia, Piazza San Marco 50, 00186 Rome, Italy (39-6) 678-9907
 SANA'A, PO Box 551, Sana'a, Republic of Yemen (967-1) 215-505/8
 SAN SALVADOR, Apartado Postal 2157, San Salvador, El Salvador (503) 23-4466
 SANTA FE DE BOGOTA, Apartado Aéreo 058964, Santa Fé de Bogotá 2, Colombia (57-1) 257-6044
 SANTIAGO, Comisión Económica para América, Latinay el Caribe, Avda, Dag Hammarskjöld s/n, Casilla 179D, Santiago, Chile (56-2) 210-2000, 228-1947
 SYDNEY, PO Box 4045, Sydney NSW 2001, Australia (61-2) 283-1144
 TEHERAN, PO Box 15875-4557, Teheran, Islamic Republic of Iran (98-21) 886 2812 to 5
 TOKYO, UNU Building, 8th floor, 53-70, Jingumae 5-chome, Shibuya-ku, Tokyo 150, Japan (81-3) 5467 4455
 TRIPOLI, PO Box 286, Tripoli, Libyan Arab, Jamahiriya (218-21) 77885;70251
 TUNIS, Boite Postale 863, Tunis, Tunisia (216-1) 560-203
 VIENNA, PO Box 500, A-1400 Vienna, Austria (43-1) 211-31-4666
 WASHINGTON DC, 1775 K Street, N.W. Suite 400, Washington, DC 20006, USA (202) 331 8670
 WINDHOEK, Private Bag 13351, Windhoek, Namibia (264) 61-233034
 YANGON, PO Box 230, Yangon, Myanmar (95-01) 92911
 YAOUNDE, Boite Postale 836, Yaoundé, Republic of Cameroon (237) 22-50-43

การหาข่าวสารเรื่องสหประชาชาติ ๒

สหประชาชาติ

United Nations Headquarters
New York, NY 10017
USA
Tel (1) (212) 963 1234

United Nations Office at Geneva
Palais des Nations
CH-1211 Geneva 10
Switzerland
Tel (41) (22) 907 1234

United Nations Office at Vienna
Vienna International Centre
PO Box 500
A-1400 Vienna
Austria
Tel (43) (1) 211 31
+extension (0 for switchboard)

United Nations Children's Fund (UNICEF)
3 United Nations Plaza
Room H-9F
New York NY 10017
USA
Tel (1) (212) 326 7000

United Nations Conference on Trade and Development (UNCTAD)
Palais des Nations
CH-1211 Geneva 10
Switzerland
Tel (41) (22) 730 0111

United Nations Development Programme (UNDP)
1 United Nations Plaza
New York NY 10017
USA
Tel (1) (212) 906 5000

United Nations Environment Programme (UNEP)
PO Box 30552
Nairobi
Kenya
Tel (254) (2) 333930

United Nations Population Fund (UNFPA)
220 East 42nd Street
New York NY 10017
USA
Tel (1) (212) 850 5631

United Nations Institute for Training and Research (UNITAR)
Palais des Nations
CH-1211 Geneva 10
Switzerland
Tel (41) (22) 798 5850

United Nations Relief and Works Agency for Palestinian Refugees in the Near East (UNRWA)
Vienna International Centre
PO Box 700
A-1400 Vienna
Austria
Tel (43) (1) 211 31 + extension

United Nations University (UNU)
Toho Seimei Building
15-1, Shibuya 2-chome
Shibuya-ku
Tokyo 150
Japan
Tel (81) (3) 499 2811

United Nations Centre for Human Settlements (HABITAT)
Room M-337
PO Box 30030
Nairobi
Kenya
Tel (254) (2) 333930/520600

Office of the United Nations High Commissioner for Refugees (UNHCR)
Case Postale 2500,
CH-1211, Geneva 2 Dépôt
Switzerland
Tel (41) (22) 739 8111

World Food Council (WFC)
Via delle Terme di Caracalla
1-00100 Rome
Italy
Tel (39) (6) 52251

International Court of Justice (ICJ)
Peace Palace
2517 KJ The Hague
The Netherlands
Tel (31) (70) 392 4441

International Research and Training Institute for the Advancement of Women (INSTRAW)
Calle Cesar Nicolas Penson 102-A
Santo Domingo
Dominican Republic
Tel (500) (809) 685 2111/7

International Trade Centre UNCTAD/GATT (ITC)
Palais des Nations
1211 Geneva 10
Switzerland
Tel (41) (22) 917 1234

World Food Programme (WFP)
426 Via Cristoforo Colombo
00145 Rome
Italy
Tel (39) (6) 52251

Specialised Agencies and Related Organizations International Labour Organisation (ILO)
4 route des Morillons
CH-1211 Geneva 22
Switzerland
Tel (41) (22) 799 6111

Food and Agriculture Organization of the United Nations (FAO)
Via delle Terme di Caracalla
1-00100 Rome
Italy
Tel (39) (6) 52251

United Nations Educational, Scientific and Cultural Organization (UNESCO)
F-75352 Paris 07SP
France
Tel (33) (1) 45681000

International Civil Aviation Organization (ICAO)
1000 Sherbrooke Street West
Suite 327
Montreal, PQ
H3A 2R2 Canada
Tel (1) (514) 285 8219

World Health Organization (WHO)
20 Avenue Appia
CH-1211 Geneva 27
Switzerland
Tel (41) (22) 791 2111

World Bank/International Finance Corporation (IFC)
1818 H Street, NW
Washington DC 20433
USA
Tel (1) (202) 477 1234

International Monetary Fund (IMF)
700 19th Street, NW
Washington DC 20431
USA
Tel (1) (202) 623 7000

Universal Postal Union (UPU)
Weltpoststrasse 4
3000 Berne 15
Switzerland
Tel (41) (31) 350 3111

International Telecommunication Union (ITU)
Place des Nations
Room 306A
CH-1211 Geneva 20
Switzerland
Tel (41) (22) 730 5111

World Meteorological Organization (WMO)
41 avenue Giuseppe-Motta
Geneva
Switzerland
Tel (41) (22) 730 8111

International Maritime Organization (IMO)
4 Albert Embankment
London
SE1 7SR
United Kingdom
Tel (44) (171) 735-7611

World Intellectual Property Organization (WIPO)
34 chemin des Colombettes
CH-1211 Geneva 20
Switzerland
Tel (41) (22) 730 9111

International Fund for Agricultural Development (IFAD)
107 Via del Serafico
Room 408
00142 Rome
Italy
Tel (39) (6) 54591

United Nations Industrial Development Organization (UNIDO)
Vienna International Centre
PO Box 300
A-1400 Vienna
Austria
Tel (43) (1) 21131 + extension

International Atomic Energy Agency (IAEA)
Vienna International Centre
PO Box 100
A-1400 Vienna
Austria
Tel (43) (1) 2360 + extension

General Agreement on Tariffs and Trade (GATT)
Centre William Rappard
154 rue de Lausanne
CH-1211 Geneva 21
Switzerland
Tel (41) (22) 739 5111

ข้อมูลจำเพาะ ๑

แหล่งข้อมูลสำหรับการสอนเกี่ยวกับสหประชาชาติ

วัสดุการสอนที่กล่าวไว้ในรายการแหล่งข้อมูลนี้ยังไม่จบ วัสดุการสอนในที่นี้ได้รับเลือกมาเพราะเป็นเรื่องของสหประชาชาติโดยตรง และจะช่วยผู้สอนในการเตรียมตัวสอนชุดการเรียนการสอน เรื่อง สหประชาชาติ ผู้สอนอาจสั่งข้อมูลจากหน่วยเผยแพร่ในประเทศ หรือในกรณีที่เป็นสิ่งพิมพ์ของสหประชาชาติ โปรดเขียนจดหมายไปยัง UN Publications (2 United Nations Plaza Room DC 2-853, Dept. 007C, New York, NY 10017, Fax (212) 963-3489) สำนักงานแถลงข่าวสหประชาชาติในประเทศของท่านควรสามารถช่วยเหลือท่านได้ในเรื่องข่าวสาร โดยเฉพาะอย่างยิ่งวิธีทัศน (ดู ข้อมูลจำเพาะ ๑)

เรื่องทั่วไป

A Life in Peace and War, Brian Urquhart, Harper and Row, UK (1987)
A Question of Refugees, Carol Barker, Macdonald, UK (1988)
An Instructional Guide to Teaching About the United Nations, UNA-USA, 1993
Children of the World-Learning Together at the United Nations, Martin Meyer, Madison Books (1990)
Creating a Sustainable World (for students in grades 7-12), UNA-USA, 1993
Educating for Peace Project, UNA-USA, 1993
Forty Years of the United Nations, US Bajpai, Lancer, India (1990)
Geography Teaching and the UN, David Barrs in International Understanding Through Geography, Ed. Speak and Wiegand, Geographical Association, UK (1993)
Rescue Mission : Planet Earth, Peace Child International, Kingfisher, UK, 1994
United Nations - Its Work in the World, Carol Barker, Macdonald, UK (1986)
We the Young People - A children's history of the United Nations written by young people, Peace Child International, Buntingford, UK (due out 1995)

สิ่งพิมพ์ของสหประชาชาติ

A World for Everybody, UNESCO (1979)
An Agenda for Peace, UN Publications (1995)
Basic Facts about the United Nations, UN Publications (1995)
Blue and Beautiful Planet Earth Our Home, Ruth Rocha and Otavio Roth, UN Publications (1990)
Blue Helmets, The - A review of UN Peacekeeping, UN Publications (1995)
Charter of the United Nations and Statute of the International Court of Justice, UN Publications
Children and World Development, Roy Williams, UNICEF-UK and Richmond Publishing Ltd, UK (1987)
Descriptive Map of the United Nations, UN Publications
Everyone's United Nations, UN Publications
Human Development Report, UNDP (annual)

Human Rights : Questions and Answers, Department of Public Information, USA

Image and Reality, UN Publications

Introduction to the Model United Nations, UN Publications 1992

Pepito's Speech at the United Nations, Margaret and John Travers-Moore, UN Publications, New York, USA (1985)

Pepito's Journey, John Travers-Moore, UN Publications, New York, USA (1987)

Pepito's World, John Travers-Moore, UN Publications, New York, USA (1988)

Rescue Mission : Planet Earth, Peace Child International, UN Publications, 1994

State of the Environment, UN Environment Programme, UN Publications

State of the World's Children, UNICEF (annual), UN Publications

Student Map of the United Nations, UN Publications

Teaching about Africa Recovery, UN Publications (1995)

Teaching about Literacy, UN Publications (1995)

Teaching about Palestine, UN Publications (1995)

Teaching about Peacekeeping, UN Publications (1995)

UN Chronicle, UN Publications

United Nations Convention on the Rights of the Child, UN Publications

UNESCO, Courier UNESCO (monthly journal)

United Nations in the 1990s: A Second Chance?, Max Jakobson, UN Publications, USA

Universal Declaration of Human Rights, Ruth Rocha and Otavio Roth, UN Publications (1988)

Women: Challenges to the Year 2000, UN Publications, USA

Universal Declaration of Human rights: An Adaptation for Children, UN Publications, USA

World Bank Report, World Bank (annual)

World Food Report, Food and Agriculture Organization of the United Nations (annual)

World Health, World Health Organization (bi-monthly journal)

World Statistics in Brief, UN Publications

วิดีโอ

A Common Goal (UN activities through a soccer game, for children 8-12 years of age - Arabic, Chinese, English, French, Russian, Spanish)

About the UN (a series including videos on Peace-Keeping, Rights of the Child, Palestine, Africa Recovery, Environment and Development - English, Spanish, French)

Design for a Better World (an animated overview of the UN - English, French, Spanish, German, Japanese)

This is the United Nations (an overview - Arabic, English, French, Spanish, Japanese)

United Nations for a Better Future (an overview - Arabic, English, French, Spanish)

ข้อมูลจำเพาะ ๗

On Common Ground (a tour of the UN - English), UN Publications
Asimbonanga (on the struggle against apartheid - Arabic, English, French, Spanish)
Making their way (women's rights - Arabic, English, French, Spanish)
Ticket to Development (instances of development work - Arabic, English, French, Spanish)
Our Water, Our Lives (water and the environment - Arabic, English, French, Spanish)
Doctor in the Sky (animated short on the environment - Arabic, English, French, Spanish)
Nguyamyam (animated short for children on the limited resources of our planet - Arabic, English, French, Spanish)

ศูนย์ข้อมูลของสหประชาชาติ

DUNDIS - Directory of United Nations Databases and Information Services
Palais des Nations, Ch 1211 Geneva 10, Switzerland

UNESBIB

DIT, Information, Library and Archives Division, UNESCO, F-75352 Paris 07SP, France

DARE

UNESCO, Social and Human Resources Centre, 1 rue Mollis, F-75352 Paris 07SP, France

Online access through ECHO (European Commission Host Organization), L-1023 Luxembourg

The United Nations also has several databases on the Internet:

UN: gopher://gopher.un.org

WorldWideWeb: <http://WWW.un.org>

FAO: gopher://gopher.fao.org

IAEA: gopher://nesirs01.iaea.or.at

ITU: gopher://info.itu.ch

UNDP: gopher://gopher.undp.org

UNEP: gopher://gopher.undp.org/ungopher/unesp

UNESCO: gopher://hpb.hwc.ca

UNICEF: gopher://gopher.hqfaus01.unicef.org

UN Volunteers: gopher://gopher.unv.ch

WHO: gopher://gopher.who.ch

สิทธิในการเขียน-ข้อแนะนำในการเขียนจดหมาย

ข้อแนะนำที่เหมาะสมในการเขียนจดหมายเพื่อขอข่าวสาร

กิจกรรมหลายอย่างในชุดการเรียนรู้การสอนนี้ต้องการให้นักเรียนค้นคว้าเพิ่มเติมในหัวข้อนั้นๆ ความต้องการดังกล่าวหมายถึงการเขียนจดหมายนั่นเอง ท่านควรจะเขียนจดหมายเมื่อรู้สึกว่าการขอข่าวสารเพิ่มเติม ไม่ใช่เป็นการเขียนเพื่อตอบสนองกิจกรรมใดกิจกรรมหนึ่งเท่านั้น

กระดาษแผ่นนี้จะช่วยให้ท่านเขียนจดหมายที่ให้ความประทับใจแก่ผู้อ่านมากที่สุด

เขียนถึงใคร

ถึงแผนกงาน หรือหน่วยงานชำนาญพิเศษของสหประชาชาติ (ดู ข้อมูลจำเพาะ ๘)
ถึงสมาชิกรัฐสภา หรือตัวแทนอื่นๆ
ถึงองค์การเอกชน
ถึงผู้เชี่ยวชาญในวิชาใดวิชาหนึ่งโดยเฉพาะ

เขียนทำไม ?

เพื่อแสดงความคิดเห็นของท่าน
เพื่อขอข่าวสารเพิ่มเติม
เพื่อกระตุ้นให้ดำเนินงานอย่างใดอย่างหนึ่ง

เขียนอย่างไร ?

- เรียกชื่อผู้รับจดหมายให้ถูกต้อง-บรรณารักษ์ หรือครูจะช่วยให้คุณได้ในเรื่อง ชื่อ ตำแหน่ง และสถานที่ที่ติดต่อที่ถูกต้อง
- ใช้ถ้อยคำของท่านเอง ไม่ใช่ถ้อยคำของผู้อื่น
- เขียนประเด็นปัญหาของท่านให้ชัดเจน
- เขียนให้ข้อความกะทัดรัด
- ให้เหตุผลสนับสนุนความคิดเห็นของท่าน
- พยายามทำความเข้าใจความคิดเห็นของผู้อื่น
- ให้มีลักษณะสร้างสรรค์และเสนอแนะทางเลือกหลายๆ ทาง
- ถ้าท่านมีความชำนาญในเรื่องใดเรื่องหนึ่ง โปรดแบ่งปันความชำนาญนั้นให้ผู้อื่นบ้าง
- ขอร้องให้ตอบจดหมายของท่าน และถ้าเป็นความเหมาะสม ขอให้ท่านได้รับข่าวสารใหม่ๆ เสมอ
- ตามปัญหา แต่อย่าเร่งรัดให้มากเกินไป
- แจ้งสถานที่ติดต่อกับท่านให้ครบถ้วนและถูกต้อง
- พิมพ์หรือเขียนด้วยลายมือของท่านเอง-จะใช้วิธีใดก็ได้ แต่ต้องให้อ่านออก
- ถ้าเป็นไปได้ ให้ใช้กระดาษเขียนจดหมายที่มีตราสังกัดบนหัวกระดาษ แต่ต้องแน่ใจว่าท่านมีสิทธิที่จะกระทำเช่นนั้น
- สอดช่องที่ปิดดวงตราไปรษณียากรที่จำหน่ายจนถึงตัวท่านเรียบร้อยแล้วด้วย

-จาก *The Right to Write* ของ มอร์ริส เค. อูดอลล์ (Morris K. Udall)
อดีตสมาชิกวุฒิสภาสหรัฐอเมริกา

ข้อมูลจำเพาะ

ข้อแนะนำเพิ่มเติม

- ให้เวลาสำหรับการตอบจดหมายของท่านอย่างน้อยที่สุด ๑ เดือน องค์การเอกชนส่วนมากและศูนย์แฉ่งชาวสหประชาชาติมีบุคลากรจำกัด - นี่คือเหตุผลที่ว่า จดหมายของท่านจะต้องเขียนให้ตรงประเด็นและไม่อ้อมค้อม อาจต้องใช้เวลาพอสมควรในการตอบจดหมายของท่าน
- ถ้าท่านต้องการข่าวสารก็ให้ขอไปโดยเจาะจง - อย่าขอ "อะไรก็ได้ที่ท่านมีให้"!
- ถ้าจดหมายของท่านขึ้นต้นด้วย "Dear Mr.Smith" หรือ "Dear Mrs.Jones" ควรลงท้ายด้วย "Yours sincerely" แต่ถ้าขึ้นต้นด้วย "To whom it may concern" หรือ "Dear Sir" หรือ "Dear Madam" ก็ควรลงท้ายด้วย "Yours faithfully"
- ย่อหน้าแรกของจดหมาย - อธิบายเหตุผลที่ท่านเขียนไป และแนะนำตนเอง
- ย่อหน้าที่ ๒ - บอกปัญหาของท่าน และขอข่าวสารที่ท่านต้องการ
- ย่อหน้าที่ ๓ - ลงท้ายด้วยข้อความเชิงสร้างสรรค์

ประกาศกระทรวงศึกษาธิการ
เรื่อง อนุญาตให้ใช้หนังสือในโรงเรียน

ด้วยกรมวิชาการได้จัดทำหนังสือแปล ชุดการเรียนการสอน เรื่องสหประชาชาติ ระดับประถมศึกษา
เพื่อใช้เป็นหนังสือเสริมประสบการณ์ สำหรับครูและนักเรียน ระดับประถมศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ
พิจารณาแล้วอนุญาตให้ใช้หนังสือนี้ในโรงเรียนได้

ประกาศ ณ วันที่ ๑๘ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๔๐

(นายพนม พงษ์ไพบูลย์)

รองปลัดกระทรวง รักษาราชการแทน
ปลัดกระทรวงศึกษาธิการ

คณะผู้แปล

๑. นายทำนอง	เจริญรูป
๒. นางงามจิตต์	ไชยวุฒิ
๓. นางจิราภรณ์	มาตังคะ
๔. นายเจริญ	หลวงเทพ
๕. นางสาวจุฑารัตน์	สุขสถิตย์
๖. นางสาวจินตนา	ดิษฐรัมย์
๗. นางสาวศศิธร	แสงโสมณ
๘. นางสาวสุภาพ	บุตรสีหิต
๙. นายอาภรณ์	ชวนนัม
๑๐. นายสมบุรณ์	ใจกลางตุก
๑๑. นายสุทธิพงษ์	ปลันตา
๑๒. นางสาวกัลยา	ไกรลวงนิช
๑๓. นางอันธิกา	สีหะวีรชาติ
๑๔. นางเยาวเรศ	แก้วพินิจ

ที่ปรึกษา

ผู้อำนวยการศูนย์พัฒนาหนังสือ

บรรณาธิการที่ปรึกษา

นางสาวจินตนา ไบกาซูยี

บรรณาธิการ

นางสาวจุฑารัตน์ สุขสถิตย์

ผู้ช่วยบรรณาธิการ

นายวิรัตน์ เรืองอุไร

ภาพปก

มาตริภาพ (Motherhood) ของ ดิง เชา กวง

ชุดการเรียนรู้การสอน เรื่องสหประชาชาติ ระดับประถมศึกษา

“สหประชาชาติไม่เคยมีความกระตือรือร้น หรือเป็นที่ต้องการมากเท่านี้มาก่อนเลย ดังนั้นความรู้เกี่ยวกับสหประชาชาติ จึงมีความสำคัญมากกว่าที่เคย โดยเฉพาะอย่างยิ่งใน บรรดาคนหนุ่มสาว พลเมืองหนุ่มสาวซึ่งจะให้ความมั่นใจว่า สหประชาชาติจะสามารถ เพิ่มสมรรถภาพในการทำงานเพื่อทำให้โลกนี้เป็นสถานที่ที่ดีขึ้น และเพื่อรับประกันว่าจะมี สันติภาพ ความยุติธรรม และความมั่งคั่งสำหรับคนรุ่นต่อไป”

บุทรอส บุทรอส-กาลิ, เลขาธิการสหประชาชาติ

วัฒนธรรมและสังคมของโลกได้เพิ่มความสำคัญให้แก่กัน โดยมีการกระทำระหว่างกัน ในระดับที่ไม่เคยมีมาก่อนในโลกที่ต้องพึ่งพาอาศัยกัน และมีความสลับซับซ้อนมากขึ้นเรื่อยๆ อย่างไร้ที่ตาม ในยุคโลกาภิวัตน์นี้ เราต้องเผชิญปัญหาที่ท้าทายวิธีแก้กันอย่างง่าย ๆ และเป็นปัญหาที่ไม่มีขอบเขต

นี่คือโลกที่คนหนุ่มสาวจะต้องสืบทอด ในการที่จะต่อสู้กับสิ่งท้าทายทั้งหลายได้ มีความจำเป็นที่คนหนุ่มสาวเหล่านี้จะต้องเข้าใจประเด็นปัญหา และเรียนรู้ภารกิจของ องค์การต่างๆ เช่น สหประชาชาติ ซึ่งเผชิญสิ่งท้าทายและประเด็นปัญหาเหล่านี้

ชุดการเรียนรู้การสอน เรื่องสหประชาชาติ เป็นก้าวหนึ่งในทิศทางนี้ ชุดการเรียนรู้การสอนนี้มีเนื้อหาและทักษะเป็นสากล เป็นรายการเสริมหลักสูตรที่มีคุณค่า ครอบคลุมหัวข้อต่างๆ นับตั้งแต่เรื่องภาวะมลพิษไปจนถึงเรื่องการสร้างสันติภาพ นับตั้งแต่เรื่องการปลดปล่อยอาณานิคมไปจนถึงเรื่องการพัฒนา ครูที่สอนวิชาวิทยาศาสตร์ คณิตศาสตร์ แม้กระทั่งประวัติศาสตร์และสังคมศาสตร์ จะเห็นว่าหน่วยการเรียนรู้เหล่านี้ให้ความรู้และสร้างสรรค์ ซึ่งจะเข้ากันได้กับรายวิชาที่ตนสอนอยู่

ชุดการเรียนรู้การสอน เรื่องสหประชาชาติ ซึ่งจัดพิมพ์ในโอกาสครบรอบ ๕๐ ปีของ สหประชาชาติ ช่วยให้ครูและนักเรียนของทุกวิชา ได้มีโอกาสสำรวจขอบข่ายของประเด็น ปัญหาระดับโลก โดยเชื่อมโยงชีวิตของโลกอันกว้างใหญ่ไพศาล แต่เชื่อมต่อเป็นผืนเดียวกันรอบๆตัวเรา

หนังสือเล่มอื่นที่จัดพิมพ์ในชุดนี้ได้แก่

ชุดการเรียนรู้การสอน เรื่องสหประชาชาติ ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น

ชุดการเรียนรู้การสอน เรื่องสหประชาชาติ ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย